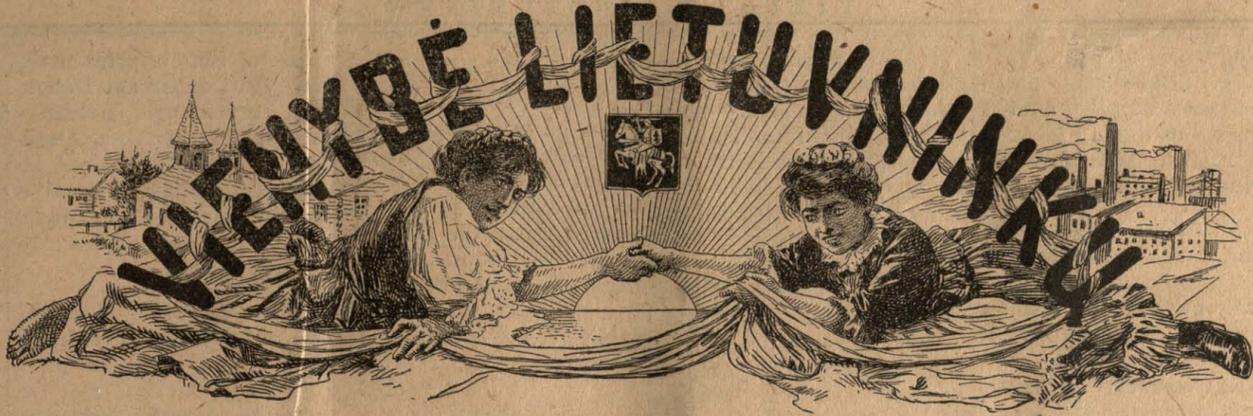

"Vienybė Lietuvininkų"

IŠEINA KAS SEREDA
BROOKLYN, N. Y. NEW YORK.
Prenumerata metams:
Suvienuose Valstijose..... \$2.00
Europoje ir kitur..... \$3.00

Prenumerata mokama iš viršaus
Prenumerata metams skaitosi nuo
laiko užsirašymo, ne nuo Naujų
Metų.

Apgarsinimų kainų klauskite
laišku.
J. J. Paukštis ir K. Brazys
120-124 GRAND ST.
Brooklyn, New York.

THE LITHUANIAN WEEKLY

"Vienybė Lietuvininkų"

PUBLISHED
EVERY WEDNESDAY
BROOKLYN, N. Y. NEW YORK.
Yearly subscription rate:
In the United States..... \$2.00
To Foreign Countries..... \$3.00

Advertising rates on application.
Address all communication to
publishers:

J. J. Paukštis & K. Brazys
120-124 GRAND ST.
Brooklyn, New York.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 28.

Brooklyn, N. Y. 12 d. Liepos (July) 1911 m.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-RD, 1879.

Metai XXVI.

Reikalingumas lietuvių kaslegarnėd.

Jau daug metų, kaip pas mus kalbama ir rašoma apie reikalingumą Ateivių Namų, New York'e, o labiausia savo žmogaus kaslegarnėje, kas ikišiolei yra likę tuščia kalba ir raštu. Mūsų visuomenė neatkreipia tinkamos atidžios į tą reikalą iki dabar, ir galima tik pagirti Brooklyn Draugijas, kurios padarė sumanymą imtis draugijoms ir abelnai lietuviams už darbo, prie steigimo Ateivių Namų taipgi ir užlaikymo kaslegarnėje savo žmogaus, katras visame pagelbėtų lietuviams ateiviams, kuriems tik būtų reikalinga pagalba. Ir jeigu tik visi laikraščiai, visos draugijos ir visi lietuviai, užsiims tuomi klausimu, tai greitai mes turėsime kaslegarnėje savo žmogų, o ne užilgo galėsime susitaikyti ir taip pageidaujama Ateivių Namų.

Kad tuojaus turėti savo žmogų, reikia mokėti jam algą bent po \$75 mėnesyje ir išlaidos, kurias padarys ateivių reikaluose. Todėl reikalinga yra ant greitosios bent \$1,000, kas mūsų visuomenei nėra sunku sudėti. Jeigu tik 100,000 lietuvių duos po vieną centą, tai sudės tą \$1,000 neįtant, o duodant po 5 centus sudės \$5,000. Turint tokią sumą pinigų, mūsų žmogus tuojaus galėtų lankytis kaslegarnėje ir suteikti reikalingą ateiviams pagalbą, o vėliau įsitaisyti, — samdant ar perkant — ir Ateivių Namus.

Taigi visi rūpinkimės, idant mūsų žmonės galėtų suteikti pagalbą mūsų ateiviams visose priplaukose, kaip tai New York'e, Boston'e, Philadelphiaj ir Baltimorėje, nes visur bus pagalbos reikalaujančių, o mūsų pridermė yra tokią pagalbą ir suteikti.

Tautietis.

POLITISKOS ŽINIOS.

AMERIKA.

Pusė metų atgal Washingtono kongresas buvo priėmęs svarstyti billių apie įsteigimą tam tikro nacionališko sveikatos biūro, kuris būtų paduotas vo Amerikos daktarų intekme ir priežiūra. Nuo to laiko mūsų spauda pakėlė didelį lermą prieš šitą sumanymą. Šitas

nacionalinis sveikatos biūras tapo tiesiog pavadinimas „Daktarų trustu“. Nurodyta buvo, kad dabartinė medicinos mokintuvė susideda iš daugelio sistemų. Vyriausis sistema vadinasi daktarų „alopatų“; toliaus eina daktarai homeopatai, eklektikai, etc. Bet nemažą svarbą Amerikos medicinoje lošia taip vadinamieji „Krikščionių Mokslo“ daktarų sistema; šitie rcds nėra oficiališkai pripažinti už daktarus, vienok visuomenėje yra įsigalėję ir tūkstančių pavyzdžių paduoda, kaip jie gydo žmones be jokių vaistų, tik su „Inkvėpimu“, ypač nerviškosiose ligose. Daktarai allopatai smarkiai kovoja su visomis kitomis medicinos sistemomis, ir ingavę viršų ant nacionalinio sveikatos biūro, jie imtų kitas sistemas naikinti. Todėl tai daugelis intekmingu Amerikos veikėjų jokiū būdu nenori allopatams suteikti šitos galybės. Kalifornijos senatorius Works surinko daugybę dokumentų, kaip „Krikščionių Mokslo“ sistema Amerikoje esanti naudinga. Jisai net nurodė, kaip iš tos sistemos pasinaudojo jis pats, je moteris, o sūnus pasilikęs išgydytas nuo girtuoklystės Rodo kitį aiškina, kad nacionalinis biūras visas sistemas suartėjęs, bet jo oponentai tvirtina, kad allopatai įvesią persekiojimus visų sistemų, kurios senųjų medicinos sistemų nepripažįsta. Todėl sunkiai su šituo įstatymu einasi ir kažin tik ar jis pereis visiškai.

RUSIJA.

Nuo chinų parubėžės vėl ateina naujos žinios apie neramumą tarpe chiniečių. Ant upės Amuro chiniečiai naikina visus rusų laivijos signalus ir šaudo į rusus žvejotojus, jeigu šie prisitaria į Amuro chiniečių pakraščius. Vienoje vietoje 200 chiniečių užpuolė rusų parubėžės sargus, ir būtų suardę visą parubėžę, jei su laiku nebutų priplaukę rusų laivas. Taigi su chinais Rusija dar vis tebeturi skaudama dieglį.

— Nesenai praskambėjo didelė byla apie paliktuosius turtus Lietuvos kunigaikščio Oginskio, kurio vardu nebeliko nei vieno inpedinio, o turtai Lietuvoje siekia į 25 milijonus rublių. Teismai suniekino jau du testamentu: Vonliarliarskio ir kita, kurie abu rasti suklastuotais. Dabar klausimas kyla: kas šituos turtus

paveldės? Rietavoje kunigaikščių Oginskių vardas ir titulas jau išgeso. Turta gal bus išdalinti į daugelį dalių. Pirmiausia gaus po vieną iš 7 dvarų ir ketvir dalį kapitalo našlės Oginskienės, pačios Mikolo ir Bogdano, paskui tyko gauti dalį grapai Zaluskiai iš Galicijos ir Visockiai, toliaus eina giminės iš vyriškosios linijos: Valovičiai, baronas Ronne. Gauronskiai ir kiti. Kaip regis, tai šitie Lietuvos žemės plotai pateks daugiau į svetimtųjų rankas.

— Šiomis dienomis tapo paleistas ant vandenų pirmutinis Rusijos šarvuočius, karės laivas drednautų tipo „Sevastopol“, kurį apkriškė Kronsstadte karės ministerio, Dūmos atstovų ir didžiūnijos akyvaizdoje. Laivas turi 590 pėdų ilgio 87 pėdas pločio. Mašinų spēka lyginasi 42,000 arklių. Ant laivo bus uždėta 12 kamuolių 12-colinių ir 16 mažesnių. Liepos 10 d. sukaktuvėse mūšio po Poltava bus paleistas ant vandenu kitas drednautas „Poltava“ ir du mažesni šarvuočiai, kurie sudarys pirmą Baltiko laivyno eskadrą.

PORTUGALIJA.

Ir vėl pasklido gandas, kad monarchistai ketina sukelti revoliuciją ir užimti Portugaliją su ginklais, kada nepasisekė apvaldyti jos per rinkimus. Karės ministras pašaukė prie ginklų didelę dalį rezervistų, kad sustiprinti kariuomenės stovyklas šiaurinėje Portugalijoje. Abejotina vienok, begu monarchistai išdrįs ką nors prieš republiką veikti.

— Surašant bažnytinius turtus Lisabonoje surasta daug didesni turtai, negu buvo manyta. Ypatingai didelių brangenybių esama bažnyčiose apie altorius ir bažnytiniuose induose. Daugumą iš jų kuningai suspėjo išvežioti, tai paslėpti, vos tik sugriuvus monarchijai. Bet daug brangenybių dar suranda sklepuose. Pačioje Lisabonos katedroje rasta daugelis šventųjų stovylių nusagiota brangiais akmenimis. Vieno Šv. Antano stovyla nusodinta 4,200 deimantų ir rubinų, vertės \$600,000, o Nekalto Prasidejimo stovyla apiprekiuota ant \$250,000. Regis šitie turtai pereis į valstiją arba bus ant jų uždėta mokesčiai.

Iš Lietuvos.

VILNIUS Žmogus-paukštis. Gegužės 29 ir 30 d. Vilnius gyventojams vėl teko matyti lekiojant žmogų. Tai gana garsus lekiotojas Utočkinas su savo mašina-paukščiu ne tik pats lekiojo, bet ir porą kartų pasažierių pavėžino. Lėkė kokios tai panelės-artistės ir už tą smagumą mokėjo po 100 rb. Birželio 7 ir 8 d, tas pats Utočkinas lekiojo Kaune.

ŽEMAIČIŲ KALVARIJA, Telšių pav. Gegužės 24 d. anksti rytą apvogė Vartotojų Draugijos sankrovą. Vagis įlindo pro langą. Išsinešė medžiagos, skepetų keletą, batus, markes ir pinigų 20 rb. Apvogta išviso kokie 200 rb Medžiaga, skepetas ir batus pasisekė surasti miestelio rugiuose. Vagių nesusekė.

J. Sond—kas.

VALDAIKIAI, Pan. ap. Gaisras iš pypkės. Gegužės 22 d. sudėgė 7 ūkininkų triobėsiai. Priežastis gaisro tokia: vienas ūkininkas atsigulė daržinėj rukiudamas pypkę, užmigo, pypkę iškrito iš dantų šiauduosna; patį jis tikrai paspėjęs išbėgti.

Tpru.

PAŠVITINYS, Šiaulių pav. Gali būti, kad niekur nėra taip apleistų kelių, kaip Pašvitinyj. Nuo miestelio koks varstas, prie Laitašėnų sodžiaus — kaip vanduo išplovė žemę, didžiausi akmenys. Baisu ir važiuoti, kad vežimas nesubirėtų, arba sprandą nenusisuktum. Jau antri metai taip stovi ir niekas nemano apie pataisymą. Pro Pašvitinio laukus irgi negeresnis kelias — vidurkelėje duobės, akmenys. Apsileidimas.

Viršitis.

PAKRUOJAUS PAR., Pan. pav. Meiliūnų sod. apsigyveno stebuklingas gydytojas ir labai pragarsėjo mūsų apylinkėje. Gydo sunkiausias ligas: džiova, nuomarį, vėžį ir kitas sunkiai išgydomas. Nesenai gydė vaikina 15 m. iš Višeikių sod. sergantį koja. Gydytojui paratė daryti operaciją, kitaip neišgydys. „Gydytoja“ apsiėmė išgydyti; vaikinai išbuvo jos namuose 5 mėnesius ir nieko — koki nuvežė, tokį ir atvėžė Piningų prakišė 30 rb. Naudos nei jokios, liga paseno, kišenė patuštinta. Viršitis.

RUMŠIŠKĖ, Kauno pav. Čia buvo gaisras — suplės-

kėjo 3-jų ūkininkų triobėsiai ir gyvuliai. Prietaisų gaisrui gesinti nebuvo — apart „Agotos duonelės“. bet ji nieko negelbėjo.

Miko Brolis.

ŪEKIŠKĖ, Kauno pav. Iš mūsų apylinkės žmonės labai važiuoja Amerikon, labiausia tie, kurie tarnavę kariuomenėje. Pastarieji važiuoja, išgirdę, kad prasidėjęs rusų su chiniais karas. Atsirado koksai tai agentas, kurs veža dykai, tikrai reikia turėti 30 rb. nusivežti vieton. Atlyginimas busias toks: nuvežimas dykai, reikia tikrai paskum apmokėti — kaip pristatys vieton, duos darba, tai 6 mėnesius galės užsidirbti ir galų gale užmokėti 115 rb. Agentas sakosi, tarnavęs kariuomenėje ir buvęs Amerikoje. Gyvena Paprusėje.

R—s Kazys.

(„Liet. Ūkin.“)

† Baltrus Matusevičius, kuris sulietuvino plačiai žinomą kningutę *Genių Dėdė*, 1910 pabaigoj džiova pasimirė Maskvoje. Gimęs Kerurvalakių kaime, išėjo Marijampolės gymnaziją ir matematikos skyrių Maskvos universitete.

PASVALYS, Pan. pav. Pasvaliečiai buvo sumanę surengti lietuvišką vakarą. Žadėjo vaidinti „Blindą“, bet kn. klebonas leidimo nedavė; galima, girdi, vaidinti tikrai panašius veikalus: „Kantri Elena“, „Genovaitė“, „Sv. Elžbieta“ ir tt.

Pasvalietis.

SUVALKAI Iš auklėtinųjų vietinės vyrų gymnazijos baigė ir gavo šiais metais paliūdijimus šie lietuviai: Čarneckis, Narkevičius ir Radušis. — Galima linkėti, kad jie pabaigę augštuosius mokslus, grįžtų Lietuvon.

Mariampolės gymnaziją pabaigė išviso 19 jaunikaičių, kurių tarpe 7 lietuviai: Abraitis Jul., Bendaravičius Vit., Barkauskas Juoz., Bukavetskas Vlad., Krikščionas Ant., Liūdžiūnas Juoz. ir Žilinskas Stas.

Mariampolės Mergaičių „Žiburio“ Progymnaziją pabaigė: Matulaičiūtė Onutė, Draugeliūtė Onutė, Blažioniūtė Marytė, Kauniūtė Marytė, Mačiokiūtė Teofilė. („Liet. Žin.“)

KAUNAS. Berželio 1, 2 ir 3 dd. į prirengiamuosius „Saulės“ kursus laikė įstoja muosius kvotimus 20 žm. Pakankamai išlaikė kvotimus

ir priimtos į I kursą: Mitkaitė Ona. Pataisos po vakelava; į II kursą Bagdonaitė Juozapata ir Pabedinskaitė Ona. Patasos po vakacijų paskirta 9 žm., neišlaikė kvotimų 7 žm.

Pataisos ir kvotimai įstojantiems po vakacijų bus Rugsjučio 8, 9, 10 ir 11 dd. Kurs. vedėjas J. Vokietaitis

Tvirtovės komendanto išsakymas. Kauno tvirtovės komendantas išleido įsakymą, draudžiantį Kauno gyventojams laikyti pas save vadinamuosius pačto karvelius. Juos laikyti tegali tik karo tikslais tam tikra karo karvelių stotis Šančiuose; tenai tai ir turį atiduot pačto karvelius, kas juos laiko. Nesilaiką šio įsakymo busią baudžiami išsiuntimu iš tvirtovės rajono. Tasai įsakymas paliečia ne tik Kauno miestą, bet ir jo apylinkes, iki 7 varstų aplinkui.

Suomių Literatūros Draugija (Suomalainen Kirjallisuuden Seura) išrinko darą Basanavičių savo nariu korespondentu.

Upės išsenka. Dėlei sausumos labai nukrito vanduo visose mūsų upėse. Sunku ir sielius varyti užsienin. Užsienių miško sandėliai nebetenka jau medžio. Laukiama, kad kainos žymiai pakils.

Byla lietuvių kuningo su tenku generolu. Anot N412 „Dzien. Peterburski“ kun. K. Prapuolenis, už straipsnį „Liūdnas paveikslas“ (Smutny obraz) patalpintąjį 407 num. šitojo laikraščio, traukia teisman straipsnio autorių „Dzienia“ leidėją, Dūmos atstovą, Aleksandrą Babianskį, Kauno gub. dvarponį. Byla būsianti Peterburge.

MARTIŠIUNELIAI, Pavenėžio pav. Martišiūneliuose buvo per Sekmines nepaprastas balius. Kai kurie Ramongalių vaikinai, susidėję pasidarė alaus ir pakėlė Martišiūneliuose balių. Šeštadienį pradėjo alų gerti, pasiprašė ir daugiau vaikinų ir mergaičių. Žinoma, per Sekminių šventes bažnyčion nerūpėjo eiti, reikėjo alus gerti; prie alaus nemažai ir degtinės buvo, ir tai gėrė net 4 dienas. Paskutinę dieną atsilankė ir neprašytų svečių, nusipirko alaus, pasigėrė, paskui, žinoma, padėkavojo už aluką: vienam vaikinui armoniką sudaužė ir jį nemažai sužeidė. Nežinia dėlko Marti-

draugijas? Turbut dar toli-toli tosios svajonės...

Čion, Kalvarijoje, yra kelios draugijos, kaip tai: „Ūkininkų Draugovė“, „Žagrės“, „Žiburis“, „Blaiybės“ kuria čia neseniai sutvėrė kuningija, ale ir tos mažai gyvuoja; manyta buvo čion sutverti jaunimo ratelis, ale Lietuvos jaunimą mažai ten galima prikalbinti.

Tuom tarpu žmonės gyvena suvargime neapykantoje prieš vienas kitą, pō teismus tāsosi, žodžių sakant, — nėra nei laimės nei laisvės. — Nors jau ir yra išvėlyta lietuviška spauda, lietuviški laikraščiai galima kad ir ant gatvių miestuose skaityti, ale mažai kas juos skaito; kaip gyvena tamsybėje taip ir gyvena. Dievas žino, kada tai užtekės susipratimo spindulys.

Duonėlės šiemet turbut bus žvalės, nes rugiai ant laukų gana puikiai atrodo; vasarojus da negalima spręst, koks bus, nes mažas; pievos puikiai žaliuoja; matyt, kad ir šienelio gyvūliams nepritrūks. Oras gražus, retkarčiais paljja. Šiuom tarpu žmonės Lietuvoje daugiausiai namus stato ir durpes kasa. Jaunimas vis rengiasi eiti Amerikon laimės jieskoti, o ypač daugiausiai merginos, kurios geidžia apsisieiti. — Miestuose ant krautuvių iškabos pusiau gudžikai, pusiau lietuviškai atspausa. Kaip tai malonu skaityt lietuviški žodžiai. Šiame laike visiem smagu ir linksma, netik žmonėms ale ir paukšteliams, tiktai tam vienam vargšui darbininkui liūdnas gyvenimas; tamsa nuo tamos turi sunkiai prakaituoti, kad užsidirbtų kasnį duonos; nieks jo nepagodžia, nieks ant jo neatsižiūri, turi vargt per visą savo amžį...

Raštininkas.

PERŽVALGA.

// Pirmieji Londono lietuviai.

Akyvas randame žinias „Rygos Garse“ (N24) iš ankstyvosios lietuvių emigracijos į Londoną. Minėto laikraščio korespondentas, p. Pilkis, rašo straipsnyje „Lietuviai Londone“, kad lietuviai išėviai Londone jau pasirodė 1831 m., taigi 80 metų atgal. (Gaila tik, kad autorius nenurodė šaltinių, iškur jis tas žinias padėmė. O gal tenai galima būtų ištikro surasti svarbūs dokumentai mūsų iševystės istorijai.) Tada dar keliaudavę užsieniuose na tik lietuviai bajorai (autorius juos vadina „kulčiais“). Tų tarpe pamini vieną „kulčių“ Butrimą, 7 pėdų milžiną. Sykį jisai apgalėjo francūzų bokserį, už tai Butrimą anglai iš džiaugsmo nešioje ant rankų 3 dienas ir naktis po klubus ir smūkes, gerdami už lietuvių sveikatą... Pirmuoju lietuviu išėviu iš liandies buvęs koksai tai bajoro Zano vergutis iš Panemunės par. Suv. gub. Apie tą žmogelį minėtojo laikraščio londoniški korespondentas paduoda taip nepaprastai atsitikimą, kad jis panašus labiau į pasaką, nors galėjo būti ir teisybė. Užleidžiam mes vietą per pasakoti pačiam korespondentui: „Senovėje Lietuva vedė prekybą su Anglija. Tuomet geležinkelių da nebuvo. Žmonės pristatydavo javus tiesiog į Tilžę ir išėion sukraudavo į laivus. Vienas iš Zano žmonių, pamatęs nepaprasto didumo laivą, inėjo vidun ir iš žingėdumo taip užsižiojpo, kad nei negirdėjo ženklų aplėisti laivą.

Kada, apžiūrėjęs vidų, išlipo

palubėn, laivas jau buvo gana toli nuo kranto nuplaukęs. Prašėsi, verkė, šaukė, bet nieko negelbėjo, laivo niekas nestabdė. Viens iš jurininkų pamatęs, kad su juomi jokia kalba negalima susikalbėti tuoj sumanė sau pelną iš to išgauti. Kelionėje Londonan pradėjo juomi globotis, valgydino ir girdė. Parsivežęs Londonan laikė jį ilgą laiką uždaręs pas save. Valgyti duodavo vien tik žalią mėšą ir gyvas žąsis, antis, vištas arba kralikus. Iš pradžios lietuvis ilgą laiką nevalgė, bet pagaliau badas privoikė, priprato prie žalios ir gyvos mėšos. Kada jau gerai plaukais apžėlė, anglas apkalė jį nuogą į geležinę kletką ir vežiojo jį po Londono gatves rodydamas kaipo laukinį žmogų iš labai tolimų šalių. Miesto valkatos erzindavo jį, lazdomis badė, liežuvius rodė, spjaudė. Baisi tai buvo kankynė. Nelaimingas žmogus lankstė kaip karklas geležines klėtkos štangas, draskė paduota gyvą žąsį, kad nors krauju atsigynus nuo inkurių valkatų, na ir keikė kiek tik tai tilpo.

„Taip jis išvargō kelius metus. Vienamet atsilankė Zanas Londonan. Eidamas gatve pamatė nepaprastą krūvą žmonių. Priena artyn, girdi: „rupužės, rupužės...“ Netikėdamas savo ausims prisiartinō da arėciaus, o žmogus klėtkoje ištolo pažinęs savo poną pradėjo nesavu balsu šaukti: „ponuli, susimildamas, gelbėk mane, gelbėk iš šių nelabųjų nagų!“ Ponas tuojaus atėmė savo žmogū, o anglas už pavergimą liuso žmogaus papulė kalėjiman iki gyvos galvos.“

Toks prilikimas pirmąjį lietuvi atgabeno Londonan Jisai pasimiręs 1890 m. pergyvenęs suvirš 80 metų.

// Lelevelio sukaktuvės. Šiemet sukako 50 metų nuo mirties žymaus lenkų žmogaus — Joakimo Lelevelio, kuris vienok brangus yra ir lietuviams, nes parašė nemaža apie lietuvių tautą. Iš priežasties tų sukaktuvių „Lietuvos žinios“ (N65) paduoda šioji trumpūji biografišką paminėjimą:

„Geg. 29 d. sukako 50 metų nuo 29 dieną sukako 50 metų nuo mirties žymaus lenkų historiko ir politikos veikėjo Joakimo Lelevelio. Gimė jisai Varšavoje 1776 m. lenkų šeimynoje, mokslą ėjo Varšavoje ir Vilniaus universitete. Jau 1807 m. pradėjo darbuotis moksliškai — literaturiškoje dirvoje; išleido į lenkų kalbą išverstą veikalą „Edda“ r kitais metais apgarsino „Žvilgsnis į lietuvių tautos senovę“. Nuo to laiko prasidėjo jo moksliškas darbas, ytin naudingas reformavimui moksliškių priemonių lenkų historijos ištyrimui; sekant savo moksliškiems persitikrinimams jis stengėsi visai vykinti gyvenimā demokratiškias idėas; pradžioj XIX šimt. jis išguldinėjo lenkų historiją Vilniaus universitete, savo puikum išguldymu pritraukdamas daugybę klausytojų.

„Per seimą 1830 m. Lelevelis kaipo opozicijos vadas, išreikalavo, idant būtų atmetas įstatymo sumanymas, leidžiantis katalikų bažnyčiai galutinai risti vyro nuo žmonos atsiskyrimo klausimus. Jis patarė seimui įvesti taip vadinamą civilinį šliubą, kurs būtų tolimas visokių bažnytinių tendencijų.

„Pagaliaus jis dalyvavo surengime 1830 metų sukilimo ir buvo sukilusiųjų laikinos valdžios nariu.

„1831 metais Lelevelis turėjo išsidanginti į užsienį. Iki savo amžiaus galui jis gyveno Bruxe-

lyj ir Paryžiuj ir buvo vadu lenkų emigrantų demokratijos.“

// Ketinama leisti naujas laikraštis. Žinutėje iš Chicagos skaitytojai ras pranešimą, jog Chicagoje ketinama leisti naujas lietuviškas laikraštis, pašvestas literatūros ir kritikos reikalams. Sumanytojais to laikraščio yra: pp. Kl. Jurgelionis, J. Laukis, J. Dagis, S. Tananevičius, P. Butkus, P. Sarpalius ir kiti. Laikraštis išėsis kokių 4 sykius per metus, pavydalė žurnalo, k. v. „Draugija“, ir bent vienas numeris jau šiemet gal išėsis. Mes toki sumanymą nuoširdžiai pasveikiname.

// Prie laikraštinių susivažiavimo. p. A. Olševskis „Lietuvos“ 27 N dar sykį atsiliepa dėl būsimojo antrojo lietuvių laikraštinių susivažiavimo, kad visi žandantis dalyvauti laikraščiai išdirbtų susivažiavimo programą, kurią apskelbus ir parodžius kitiems laikraščiams, galima būtų ir daugesnį prie susivažiavimo pa trankti. Ikišiolei susivažiavime žada dalyvauti septyni laikraščiai: „Vienybė Lietuvninkų“, „Katalikas“, „Laisvoji Mintis“, „Darbininkų Viltis“, „Draugas“, „Tėvynė“ ir „Lietuva“. Pasilieka dar 10 laikraščių, kurie jokio atsakymo nedavė; bet tai vis mažieji laikraščiai.

Pati susivažiavimo data nepaprastai šiemet keitaliojama: buvo išpradžij paskelbta ant liepos mėnesio, paskui mums telegrama buvo pranešta iš Chicagos, kad pabaigoje rugsėjo mėn., dabar gi „Lietuvos“ N27 p. Olševskis sako, kad laikraštinių susivažiavimas įvyks rugpjūčio 28, 29 ir 30 dienomis. Turbut jau bus paskutinė data.

Kaslink susivažiavimo programos, tai ji reikėtų išdirbti Lietuvių Spaudos Valdybai. Kas kita bus su abelnei laikraštiniui, redaktorių ir sandarbininkų posėdžiais: čia reikės atsivežti programų skičiai ir ant vietos tam tikra komisija sutaisys posėdžių programą.

// „Birutė“ žada augt. p. Vanagaičio leidžiamas laikraštukas „Birutė“ (eina iš Tilžės kas 6-ta savaitė) žada jau eiti kas savaitę ir pavirsti į tikrą Prūsų lietuvių tautinio atgijimo organą. Tas labai gerai. Negerai tik vienas dalykas, — būtent, kad Prūsų lietuvių inėjo jį vaidus. Buvome sykį jau rašę, kad pp. Vanagaitis ir Lapinas susipyko politikos reikaluose ir išsikedenō net ypatingus prietikius. p. Lapinas buvo Vanagaitį pusėtinais šiuksčiais aprašęs per „Tilžės Keleivį“ ir „Lietuvišką Ceitungą“. Vanagaitis nenurimo ir norėjo patraukti Lapiną po teismu, bet pagaliaus šiaip-taip susitaikė prie trečiųjų ypatų, ošitą susitaikymą Vanagaitis padėjo į savo leidžiamus laikraščius „Birutė“ ir „All. L. R.“ Štai potam p. Lapinas per „Lietuvos žinias“ paskelbė, kad tasai susitaikymas yra netikras ir kad jisai savo nuomonij apie Vanagaitį nepermainas. Jeigu taip, tai p. Vanagaitis ir gi atsikreipė ir vėl grumoja Lapinui teismu.

Taip tai pas mus beveik visur išėina, kur tik griebiamės už politikos. Kur tik žingsnio nekelsim, visur pasirodo pas mus stoka rimtumo ir žmoniškumo.

// Vėliausiai atkeliavę lietuviai. Gegužio mėnesiu Amerikon atvažiavo 1,818 (daugiau už balandžio mėnesį ant 435 žmonių). Per gegužį abelnei daugiau atkeliavū, negu per kitą kokių šių metų mėnesį. Pagal mėnesius šiaip atkeliavo: sausio mėnesiu 612, vasario — 518, kovo — 743, balan-

džio — 1,383, geguž. 1,818. Viso naujų metų atkeliavo 5137. Kadangi emigracijos metai prasideda nuo liepos 1910, todėl išviso nuo to laiko, arba per 10 mėnesių atkeliavo Amerikon lietuvių 14,902.

Išvažiavusių lietuvių iš Amerikos skaičius beveik septynis kartus mažesnis. Taip, nuo liepos 1910 iki kovo šių metų aplėido Kolumbo žemė tik 1,429 lietuviai. Per patį kovo mėnesį čia pribuvo 743 lietuviai, o išvažiavo vos 177.

Iš Amerikos.

Sulėkimas lenkų sakalų. South Bend, Ind. atsibūna lenkų gymnastų draugijų susivažiavimas, kuriame dalyvauja nuo 242 knopų delegatai. Amerikos lenkai gymnastai anuomet skilo į dvi šakas, Clevelando seime. Dabar viena vadinasi „Sokolow Ameryce“, o kita atsiskirusioji saka vadinasi „Związek Sokolow Polskich w Ameryce Północnej“. Šie pastarieji turi savo būrą New Yorke ir tenai išleidžia savo organą „Sokol Polski“. Buvo jie pas šituos sakalus dabar atsiskank, užkyviedami į savo seimą, kuris atsibūsis 3 d. rugpjūčio Toledo, O., bet šitie sakalai tą pakvietimą atmetė. Kiek iš viso Amerikoje yra lenkų gymnastų, dar nepaduota apyskaitos. Užtai delegatas Bięga, iš Europos, pranešė sakalams, kad lenkų gymnastų grupės, arba kaip jie sako, „Sakalų Lizdai“, esą išsiplėtę po visus kraštus: esą Paryžiuje, Belgijoje, Peterburge, Maskvoje, Kievoje, Vilniuj, Minske, Odesoje (2000 sakalų). Pačioje Lenkijoje po 1905 m. buvo apie 15,000 sakalų ir sakalyčių, bet dabar rusų valdžia sakalus panaikino. Prūsijoje, nors valdžia persekioja, bet yra apie 6,800 sakalų. Daugiausiai sakalų yra Galicijoje, — nes siekia į 26,000. Iš viso organizuotų lenkų gymnastų yra apie 40,000.

Ar pasikėsinimas ant prezidento? Indianapolis, Ind. 4 d. liepos, atsisėdus prezidentui Taftui prie paminklo, pastatyto paminėjimui kritusių civilinėje karj kareivių, prazvimbė pro šalį kulka, kuri Tafto nekludė, be lengvai sužeidė šalį sėdinčią ponį Tutewiler, pačią turtingo vietinio miesčionies. Manoma, kad buvo pasikėsinimas ant prezidento Tafto, bet detektyvai ikišiolei šovėjų dar nesurado.

Vieton poliuso — farmos. Garsus prie šiaurės poliuso keliautojas, Dr. Fred Cook, nors amerikonas nebeprirodė, kad jisai atrado šiaurės poliusa, bet užtai savo lekeijomis surinko nemažą kapitalą, ir dabar Texas valstijoje nusipirko labai daug žemės, ant kurios vesiās ramų ūkininko gyvenimą. Reporterij neprisileidžia, nors pasakė, kad jis dar sykį nuudyvysias Amerika, nes poliuso atradimas kaip tik jam priklausas, o ne Peary'ui!

Karščių aukos. Pereitą savaitę po visą Ameriką perėjo neišpaktyti karščiai, kurie vietomis siekė į 105 laipsnius pavėsyj, o ant saulės — iki 110. Šimtai žmonių įvairiuose miestuose pasimirė nuo karščių. Pradėjus New Yorką, kur numirė į 150 žmonių, traukiasi visa eilė: Philadelphia 65, Bostonas 29, Pittsburgas 21, Clevelandas 33, Newarkas 26, Chicago 156, St. Louis 18, ir tt. Kiekvienas miestas atidavė karščiams savo danę. Sakoma, jog per visą Ameriką per šituos karščius žuvo donė. Sakoma, jog per visa

buvo biskį atvėsią, kaip štai pereitą nedėdienį vėl užkepino saulė ir pasikavojo vėjas.

TARP AMERIKOS LIETUVIU.

CHICAGO, ILL.

Šiemet, 4 d. liepos, čia buvo sumanyta paroda-apvaikščiojimas. Dalyvavo joje daug tautų. Lietuviai irgi neatsilikō. Paroda mieste prasidėjo 10 v. ryto. Visos tautų dalyvaujančios draugijos ėjo nuo 26-tos ir Michigan gat. iki Randolph, potam apėjo dar keletą gatvių ir išsiskirstė. Apvaikščiojimas mieste pasibaigė apie 12 v. dienos. Po pietų parengta apvaikščiojimai, jau skyrriam, miesto parkuose-daržuose.

Miesto parodoje, kaip matyti, lietuviai pasipuošė. Draugijos parūpino vežimą (jo intalsymas lešiuoja apie \$500), parodantį kng. Gedeminą paimantį Kievos pylį. Buvo parūpinę ir antrą vežimą dėlei „Birutės“ choro, bet „Birutės“ draugija, nesant pastaruoju laiku joje geros ir atsakančios tvarkos, iš priežasties perkeitimo jos valdybos ir išvažiavimo Petrausko, atsiskakė parodoje dalyvauti. Reikšia neatsižymėjo taip dideliai lietuviai šiemet per 4 liepos, kai pernai.

Priemiesčių parodose (parkuose) nebuvo taip žymus dalyvavimas, nes lietuviai dalyvaujantieji programoje nėra gerai kalbėtojais ir lietuvių reikalų permatytojais (Čion kalbu apie Bridgeporto — White Mark Square — rengtąją parodą). Tiesa, čion buvo pasizadėjusi „Birutė“ ir trejetą dainelių sudainuoti; bet reik patėmyti, kad čion „Birutė“ kas savaitė daro repeticijas, visiems lietuviams ir svetimtaučiams žinoma, taigi negal padaryti jokio išpuđžio. Dar juokingiausia, kad „Birutė“ draugija savojo tautinio hymno nemokėdama sudainuoti, apsemė pagiedoti angliškai amerikonų hymną „America“.

Tiek to. Visgi panašus apvaikščiojimai, vietoje šaudymų, girtuokliavimų, yra naudingi ir geistini. Žilias.

CHICAGO, ILL.

Keletą savaičių atgal pas gerb. tautietį Kl. Jurgelionį buvo susirinkę kieliolika vietinių Chicagos inteligentų, būtent: J. Laukis, J. Dagis, St. Tananevičius, Pr. Butkus, P. Sarpalis ir k. Tikslas susirinkimo buvo suauktas, kad apsvaistytū leidimą naujo lietuvių kalboje laikraščio, kuris būsiās pašvestas vientik lietuvių literatūros ir kritikos reikalams. Po pasikalbėjimų ir apsvaistymų nutarta leisti iš pradžių 3—4 kartus į metus tokio pat formato kai Kauno „Draugija“ Būsią jame vien tik originaliniai lietuvių kalboje rašyti straipsniai, beletristika, eilės, apysakos, dramos, komedijos, naujųjų veikalų recenzijos ir t. p. Bus pakviesti visi Amerikos ir Europos rašytojai bendradarbiauti. Tasai laikraštis bus nuosavybėje pačių rašytojų, nes koksai tik pelnas būsiās, bus skiriamas rašytojams už rašymą. Taip gi tarta buvo, kad pakviesti visus lietuvius dailininkus ir kiek viename numeryje, pagal išgalės, leisti keletą dailės paveikslų. Žinoma, tokio laikraščio leidimas (kiek žinau, toks pats laikraštis pora metų atgal buvo užmąnytas leisti Brooklyne, bet kodėl jis neįsikūnijo — nežinau), ypač pirmųjų numerių, reikalauja nemaža pinigų — apie 2-3 šimtus dolerių, todėl nutarta, pirmųjų numerių išleidimui, pas prijaučian-

čius žmones, paskolinti. Išrinkta tapo ik tuolaikinė naujojo laikraščio leidimui, kaip ją užvadino, rodos, rašytojų būrelio, valdyba, būtent, pirmininku Kl. Jurgelionis, kasininku St. Tananevičius, raštininku Pr. Butkus. Tarta, kad šiemet, pašventus visas išgalės, jau galima būtų išleisti vienas numeris. Kitas susirinkimas plačiaus apsvaistys reikalus leidimo to laikraščio. Žilias.

BROOKLYN' N. Y.

Liepos 1 d. atsibuvo Dexter parke Šv. Petro Draugystės piknikas, kuris iš pradžios labai gražiai ėjo. Buvo du chorai: „Scenos Mylėtojų“ ir So. Brooklyno. Linksmi nu susirinkusius svečius su savo linksmomis dainelėmis ir su visokiais lietuviškais šokiais, kurie net pas iš šalies stovintčius svečius girdėtis išsankė užsiganėdinimą ir rankų plojimams. Giedoriai savo užduotį gerai ir gražiai atliko. Draugystė jiems maloniai dėkavojo. Iš teisybės, pirmutinis dar šitoje apylinkėje tokis piknikas atsibuvo. Susirinko svečių arti tūkstančio ir visi gražiai linksminos ir viskas būtų gražiai užsibaigę, kad nebutų atsiradę tokių nesusipratimų, kurie iš anksto turėdami piktumus ant viens-kito, atvažiavę pradėjo vienas kitam nosis lyginti ir pasirodė čionai pu blikai, kad ne vyro galvas turintįs. Tie „sporteliai“ prisitraukę rūgštis, netik tarp savęs susipešė, bet dar ir niekuo nekaltus, kurie norėjo sutaikinti, intraukė į ermyderį. Ir per tokius nesusi-pratėlius turėjo daugelis nukęsti. Geriau jie padarytų, kad kame susipyko, kad ten ir paliktų savo piktumus, tai ir pātiems būtų geriaus ir kitiems nereikėtų jieskoti gerų dėdžių, kad duotų mūsų sporteliams nakvynę; bent 4 tokią nakvynę gavo, kurie gal dar nebuvo nakvoję o žinoma, ir ten neuždykų: turėjo užsimokėti ir amerikonais pripažinti.

Daugiaus taip nebedarykit ir lietuvių tautos nežeminkit, nes tas baisiai negražu.

J. K. Mikas.

HOMESTEAD, PA.

Nelaimingas piknikas. Liepos 2 d. buvo čia vietinės S. L. R. K. A. knopos piknikas, kuriame tarp ko kito, sakoma, kad kuningelio K. Čepanonio pakurstyti dievoti žmonelės ėmė jieskoti po pikniko daržą „bedievių“. Ir ištikro jiems pasisekė keletą užkabinėt, kurie nesilanko į bažnyčią. Prasi-dėjo muštynės. Parkviesta policiantus, kurie norėjo peštynes nuramdyt. Vienas iš katalikų kalboje laikraščio, kuris būsiās pašvestas vientik lietuvių literatūros ir kritikos reikalams. Po pasikalbėjimų ir apsvaistymų nutarta leisti iš pradžių 3—4 kartus į metus tokio pat formato kai Kauno „Draugija“ Būsią jame vien tik originaliniai lietuvių kalboje rašyti straipsniai, beletristika, eilės, apysakos, dramos, komedijos, naujųjų veikalų recenzijos ir t. p. Bus pakviesti visi Amerikos ir Europos rašytojai bendradarbiauti. Tasai laikraštis bus nuosavybėje pačių rašytojų, nes koksai tik pelnas būsiās, bus skiriamas rašytojams už rašymą. Taip gi tarta buvo, kad pakviesti visus lietuvius dailininkus ir kiek viename numeryje, pagal išgalės, leisti keletą dailės paveikslų. Žinoma, tokio laikraščio leidimas (kiek žinau, toks pats laikraštis pora metų atgal buvo užmąnytas leisti Brooklyne, bet kodėl jis neįsikūnijo — nežinau), ypač pirmųjų numerių, reikalauja nemaža pinigų — apie 2-3 šimtus dolerių, todėl nutarta, pirmųjų numerių išleidimui, pas prijaučian-

Ateistas.

YOUNGSTOWN, OHIO.

Jau buvo „V. L.“ apie šį miestelį rašyta, bet nebuvo nei dešimtos dalies apie lietuvių gyvenimą pasakyta. Čia lietuvių yra į koki 130 dūšių. Dėlko taip mažai? Dėlto, kad čia lietuviai labai skurdžiai gyvena, sulindę po 15 ypatų į vieną stubelę taip prastą, kad žydas savo karvės nestatytų; nemato saulės, nei giedrios dieneles Subatomis ir subatvakariais tai net baisu užėiti tarp lietuvių;

pusnuogiai, basi, bonkomis apsi- krovę, geria, rėkia, kaip laukiniai... Lietuviai čia dirba sunkiausius darbus, nes mus žmoneliai niekuomet negali dasivaryti lengvesnio ir švaresnio darbo: viena nesimokina angliškos kalbos, antra neskaito jokio laikraščio, trečia — kad ir dirba, tai nepilną laiką, nes po „pedės“ reikia po 2—3 dienas pabaliovot. O jei-gu nori baliavot, tai turi ir dirbtuvių bosams į gurklį pripilti ir į kišenės indėt; būna dar ir tas, kad lietuviai kur gražesnes moteris turi... užfundyt dėl boso! Taip lietuviai ir ungariai ir išpratinę bosus lenkti visokiais kyšiais patįs per savo aklumą. Tankiai bosai ateina į lietuvių grėčias ir liepia duot gert ir valgyt. Tą pats mačiau per 4 d. liepos, kaip atėjo Struters Ohio bosai (tarp tų tūlas Armonas), pas lietuvių p. K. S. ir užsirašino moteriškę, kad užfundytų gėrimų ir vakarienę. Nėgana to, dar prisivarė vyrą lošti kazyromis iš piningų. O lošiant su tokiais ponais reikia pralošti, nes jeigu išloši, tai praloši darbą. Moteriškę verkdamą paprašė vaikinus, kad tuos ponus kaip nors išrūkytų, ką tie nieko nelaukdami užvedė ginčus, pakabina ponams paakin po liktarnią ir išvijo. Bet šitokių drąsuočių mažai tesiranda, ir taip vargsta žmoneliai per savo tamsumą.

J. S. M.

CHICAGO, ILL.

Vienu tarpu bepaduodamas žinutes iš minimojo miesto, regis, prasitariau, kad čion, Chicagoje nėra jau taip augstai lietuvių pakilta kultūroje, kaip esti aprašoma tūlose laikraščiuose ir kaip matosi kitų miestų lietuviams. Jeigu mes žinome, kad tarp kviečių atsiranda ir kūkalių, kad tarp gerų žmonių ir blogi, tai mūsų priedermė yra nurodyti tų žmonių blogas puses. Štai mano rankose yra apskelbimas-kortelė „Prelekeijos“ surengtos Liet. Darb. Muz. Dram. Dr-tės. Pirma prelekeija: Dėlko žmonės gyvena ant svieto ir 2) Valstybės ir karės. Abi prelekeijos skaitys M. M. Jonelis. Minimąjį „prelegentą“ chieagiečiai pažįsta kaip iš pažiūrų socialistą, priklausantį prie S-gos. Pažįsta kaipo girtuoklį, peštuką ir draugystėse ramybės ardytoją. Bet jei nežiūrėti į žmogų, ką jis veikia ir daro, bet ką sako, tai paklauskime. Teko būti jo „prelekeijose“. Ką jis pasakė? Nieko. Pirminė tik, kad žmonės negali taip gyventi, kaip dabar gyvena. Jie turi skrajoti padangėse, it dangaus paukščiai, turi „nei sėti, nei pjauti, bet diduoną gauti“.

Kitoje „prelekeijoje“, būtent, „Valstybės ir karės“ vėl niekų prisakė. Kaip žinoma, minimasis „prelegentas“ iš profesijos yra kalvis, su jokiuo mokslu nesusi-pažinęs, laikraščių jokių, apart „Kovos“ ir nemato (bet ir tos neskaito!). Jo tikslas, kad tik gauti dešimtukų (ineidamas į „prelekeiją“ turi užsimokėti 10 cen.) ir paskui juos pragrėti.

Ant tos pačios kortelės, žemiaus, yra išpaudinta 7-8 eilutės, neva „Poezija MM Juodžio“ Štai jos, žodis į žodį, rašyba ne-taisyta:

„Poezija MM Juodžio“ Ei darbininkai! Ia darbininkės sto-kim ir suglauskim pečius, Mieliai giesmias giedokim, kur-kim jaunomenės jausmus gilius. Laikas varti kožnoj krutinėj ir pasklisti tėvynėj Meilę jungti žmonių širdyse, ga-lingai stoti į vienybę. Nors aštriausi ginklai iškelti, jai karštai, drąsiai, galingai Apsiginkluokim meilia teisybės,

šviesa, kol pasieksim auštanti- ryta. Meilia kurstykimies kits kitą ir neliaukim dainą dainavę! Tai kokių pas mus esama prele-gentų ir prelekeijų, mokslo ir kultūros platintojų Žilis.

CHICAGO, ILL.

Berželio 5 d. buvo „Birutės“ draugijos visuotinas metinis susi-rinkimas „Aušros“ salėje. Buvo skaityta P. Butkaus parengtoji „Birutės“ draugijai konstitucija. Projektai konstitucijos pasirodė geri ir juos susirinkimas priėmė. Sekančiame susirinkime jau bus pranešta pilnoji ir visai gatava „Birutės“ konstitucija. Pranešta, kad „Birutės“ dr-jai padovano- nojo Kalėdų Kaukė (Kl. Jurgelio- nis) savo seniškaįjį veikalėlį (ko- mediją vienoje veikmėje) „Sala- putris“. Susirinkimas ištare- ačiu. Išrinkta visiems metams nauja valdyba. Pirmininku (vieton Dūdōs) J. Ilgandas; raštinin- ku (protokolų) (vieton M. Dami- jonaitienės) Pr. Butkus; turtų raštininku (vieton J. Dagio) J. Hertmanavičius ir kasininku (vie- ton A. Zacharevičius) — Dr. A. Žymontas. Pasitikiama, kad nau- joji valdyba darbuosis iš visų jėgų, kiek jos pavelys, pakėlimui „Birutės“ draugijos, tobulinimui scenos meno ir tt.

Darbai ir visas stovis „Biru- tės“ draugijos 1910 ir 1911 m. bus pranešta laikraščiuose kiek- vėliaus.

M. Bėdulis.

SO BOSTON, MASS.

Kėblus yra padėjimas korespon- dento vasaros laiku. Žmonės bi- jodami saulės smūgių maudosi jūroje, arba pavėsiauja sodnuose; visuomenės gyvenimas tartum sustoja. Sunku yra surasti me- džiaga rašymui. Todėl esmi dė- kingas „Zuikio Broliui“, kuris savo korespondencija tilpusia „V. Liet.“ (N26) duoda man progą pasakyti keletą žodžių apie mū- sų biznieriūs. Palikęs šalyje smar- kčius žodelius nemokančio suval- dyti savo jausmų ir intuizusio biz- nierėlio, kalbėsiu apie principališ- kus dalykus. Mūsų biznieriūs, tiesa, sekasi neperpuikliausiai. Apart poros asmenų, kuriems pa- siektė gerokai prisieikti (jie verti to buvo), didžiūmas mūsų vertelėlių skursta. Pralobusių lietuvių, kokių nemaža galima už- eiti Pensylvanijoj ar Chieagoje, veltui jieškotum Bostone. O juk geistina, kad mes galėtume sulau- ki ir milijonierius, tokių kaip Carnegie. Kad mūsų vertelėgoms nesiseka, kieno tai kaltė? Visų pirma, kalti mūsų tautiečiai, ku- rie neprilaiko savo brolių, o eina pas žydus, yankes ir airius. Lie- tuviams, deja! toli prie solidariš- kumo, koki galima pastebėti pas kitataučius. Bet iš kitos pusės, „nešventi“ ir mūsų biznieriiai albei. Toliai šaukiasi palaikymo savo „tautiečių“ pakol nepralobsta, o kuomet pralobo, tai ir „Sudiev Lietuva“. Surašose au- kų visuomenės labui jų pavardžių veltui tejieškotum.

Kitas dalykas, kuris kenkia mū- sų biznieriūs, tai jų partivišku- mas. Pas mus galima rasti pirm- eiviškas ir atžagareiviškas bu- černes, pirmieviškus ir atžagarei- viškus čeverykų štorus (Klausi- mas: ar ir čeverykai gali būti at- žagareiviški?), pirmieviškas ir at- žagareiviškas siuvėjų dirbtuves ir kitokias pramonijas ir preky- bos įstaigas. Pagaliau tegul sau- jų vedėjai būna pirmieviais arba atžagareiviais, kaip jiems patin- ka, tačiau biznieriui pirmieviui nepridera užgauti atžagareiviško „kostumierio“ tuomet kada jis jam atneša piningų, o panašų

faktų tarp lietuvių bėsama. Te- gul „Zuikio Brolis“ paklaustų ši- tų žodžių rašytojo, o jis jam fak- tais tai prirodys. (Nieko neturiu prieš tai, kad Redakcija jam ir mano adresą suteiktų.) Taigi pa- tarčiau biznieriūs, kurie gyvena iš katalikų jų tikiybinių jausmų respective ir katalikui, jei jis no- ri gauti pelną nuo laisvamano. Žodžiu biznieriui (jei nori pada- ryt biznį) nereikėtų varyti jokios tikiybines arba priešitikiybines agi- tacijos. Tegu jis būna biznie- rium, dangiau nieko.

Dargi, mes Bostone turime pir- meiviškus teatrus (Zaibas) ir parangiuosius chorus (Birutė). Bet patriotiškumas ir jiems neina ant gero. Tankiai girdėt patįs skundžiasi, kad „atžagareiviai“ jų neprilaiko. Ar ne būtų geriau mūsų daila, lygiai, kaip ir vertel- gyste, palikus bepartivinėms. Man rodos būtų isto nauda netik prekybai ir dailai, bet ir visai Lietuvai. Bastenis. Bastenis.

NEW BRITAIN, CONN.

(Mūsų kor.)

Ketverge 22 d. berželio įvyko visų viet. liet. draugysčių susirin- kimas, kuriame buvo apkalbėta kokia turėtų būti lietuviška sve- tainė; be to dar buvo duoti pa- aiškinimai susirinkusiems, jeigu kas ką norėtų sužinoti, kaslink svetainės. Aiškino Baikauskas, Gerdauskas ir Poškus; pasi- rodė, kad jie dirba pagal išgalės ir jų darbas nepasi- lieka be naudos. Dabartės draugystės nutarė, kad išrinktoji komisija duotų architektui išdir- bti planusirruoštus prie statymo. Svetainė bus mūro, susidės iš dvejų lubų, turės 100 pėdų ilgio ir 50 pločio; ant pirmų lubų bus dvi krautuvės ir nedidelė svetainė susirinkimams. Ant antrų lu- bų bus didelė salė su galerijoms ir pagrinda-scena; tai bus dėl te- atrų ir šiaip didelių susirinkimų.

Planus sutaisys dėl penkių lu- bų, bet šiūm sykiu dar tiek mu- ryti kapitalo nėra; sakoma, kaip tik kiek prasigyvėms, tai das- tatsim da tris augstus. Dabar draugystės piningų yra sumokėję \$5000 suviršum už žemę, ant ku- rios yra ir stuba nelabai prasta. Susirinkime nelabai daug lietu- vių dalyvavo. Žinoma, tie tik susirinko, kuriems ištikro rūpi šis darbas. Kiek teko patėmyti, visi linksmai svarstė salės reika- lus ir visi trokštė išvysti savo na- mą kuogreičiausiai. Nutarta da- vieną susirinkimą šaukti, nes su vienu vakaru negalima buvo vis- ką atlikti. Kitame susirinkime p. Gerdauskas žada skaityti Bendro- vės Įstatus, kuriuos turi išvertęs ir angliško ir tada, jeigu draugys- tės ras gerais apdirbtus, priims, ir tada pradės pardavinėt akcijas. — Tūlam Petruį Vuodžiui (lie- tuviui) dirbtuvėje Landers Fray & Clark piela pagavo ranką ir visus pirštus nupjovė. Nelaimin- gą nuvežė į ligonbūtį.

DETROIT, MICH.

Berželio 24 d. mirė čionai krik- ščionių socialistų kuopa, kurią pernai su tokiu triukšmu „profe- sorius“ Šeštokas buvo sutvėręs. Buvo dar susirinkimas, bet tame- viskas ir paio. Priežastis pair- mo nežinoma. Tačiau spėjama, kad ją paardė patsai „profeso- rius“ Šeštokas, kuris čia buvo dabar atžiaavęs ir buvo užsakęs savo vierniešiams kad pakolek- tavotų piningų, nes jam reikią va- žiuot į Valparaisą. Bet nebeįvy- ko nei ta kolekta. P. Kirvelis.

ST. CHARLES, ILL.

Gegužės 27 d. čia buvo loštas

teatras, surengtas triūsū S. L. A. 250 kuopos. Lošta buvo Aglės komedija „Netikėtai“ ir gana ge- rai pusidavė. Ypač gerai lošė Jieva Narkatukė. Gaila tik kad nedaug tebuvo publikos, nors ši kuopa šimet jau trečią teatrą lo- šia, ir vis balius laiko be svaigi- nanėių gėrimų, taigi dirba žmo- nių apšvietimui. Po teatro kal- bėjo Dr. Greičiūnas iš Chieagos. Nurodė gėrimų pavojingumą sveikatai, taipgi merginoms da- vė pipirų už nešiojamą nesavų plaukų.

Čionai yra lietuvių apie 500. Dirba sunkiausius darbus.

Draugysčių yra šios: D. L. K. Vytauto, Šv. Jurgio ir S. L. A. kuopa, beje dar ir klubas. Vy- tauto dr-tė turi ir dailų kningynė- lį, kurian pareina visi laikraščiai iš Amerikos ir Lietuvos. Žodžių, vietinai lietuviai kyla. Yra už miestelio kelios šeimynos lietuvių kurios tai gėdą daro visiems lietu- viams. Vaikščioja po gatves, net moterįs, vienoj rankoj bonka, kitoj kūdikėlis ir džiaugiasi: „Žiūrėk, mano Jonukas jau pusę bonkos išmankia!“ A. Valintas.

FARMINGTON, W. VA.

Čia dirbas kasyklose koksai ru- sas Grigoras apmainė priliuodoto karo čekį. Užtai nabagas gavo bausmės užsimokėti \$25 ir 30 die- nų kalėjimo. Verkė nabagas gri- norėlis, verkė jo net ir draugai, net duoną su smulkiai supjausty- ta dešra kaišiojo per langą, bet visgi bausmė reikėjo atbūt.

Kalnakasys.

SPRINGFIELD, ILL.

Labai dideli čionai karščiai; iš- džiūvo netik daržai ir laukai, bet ir girtuoklių gerklės, taip kad girdėtis net ketina neužilgo dar vieną naują bravarą statyti.

Lietuvių pirmievių nesigirdi- nieko veikiant. Tik anglai so- cialistai tankiai ant gatvių pakal- ba.

Darbai anglių kasyklose suvis nekaip eina: 2—3 dienas tedirba savaitėje, taip kad vos kad ant pragyvenimo užsidirbi.

A. Čekanauskas.

PATERSON, N. J.

Berželio 24 d. vietinė Šv. Kazi- miero draugija kėlė pikniką. Štai apie 11 val. iškilo peštynės, iš ku- rių pakliuvo 5 ypatos į kalėjim- mą, kur juos teisėjas Bushman nubadė po \$10 kiekvieną. Ang- lų dienraščiai tas peštynes vadi- na istoriškomis; vienas sako, kad buvęs ungarių piknikas, kitas gi marškinių unijos, — mat lietu- vių daugelis dirba prie marški- nių. Matomai anglai dar lietuvių nežino, tik tiek žino, kad ne len- „Paterson Evening News“ štai ką sako: „Viskas ant pikniko bu- vo gerai tik apie 11-30 vienas ve- dęs vyras šokių salėj pareikalavo pas tūlą merginą \$3, kuriuos jis jai buvęs paskolinęs. Mergina įsižeidė, jos draugai užsirūstine ant to vyro, iško ir prasidėjo „fai- tas“ į kurį subėgo visi piknikie- riai Alaus stiklai, buteliai ir kresės buvo darbe; daugelis vy- rų išėjo be kepurii ir be žiponų, kiti buvo baisia supjaustyti su peiliais.“ Čia paduodu areštuot- ū vardus, nors vardai lietuvių labai neaiškiai paduoti: Joseph- Jeinsky, Tony Somattsky, Char- les Petritis, Vladas Vučkauskas, John Lushwisch, —visi iš Pater- sono.

Mums tiek žinoma, kad pradžia tikrai tokia buvo, tik su tuo skir- tumu, kad apgynėjai tos mergi- nos buvo iš Newark'o, N. J. pa- garsėjusios Perlojos bandos na- riai, kurie ešą ir atvažiavo sumuš- ti patersoniečius ir teisybė apie

kelis sumušė ir išbėgiojo, o pater- soniečiai nieko blogo nejausdami, pasiliko, ir juos policija paėmė.

Reikia pastebėti, kad tarpe pa- tersoniečių niekad panašių atsiti- kimų nebuvo. Newarko peštukai- jau gana visoj apylinkėj žinomi. Sako, kad jie net tam tikrą klub- ū turi, kur moką mėnesinę, kad kuriam iš narių pakliuvus į val- džios rankas būtų už ką gelbėti; bet ešą į klubą negali prigulėti kurie neina išpažinties.

— Berželio 24 pripulė Šv. Jo- no, o kadangi lietuvių Jonų labai daug, tai ant rytojaus nedėdien- ūj, lietuviams apgyventos gatvės buvo linksmos; keliose stubose net po penkias armonikas buvo tampoma.

— Berželio 15 vietinė S. L. A. 101 kuopa turėjo susirinkimą, kur iš 26 seimo delegato buvo išklaudytas raportas; į susirinki- mą atėjo tik aštuoni nariai.

Vaikas.

BROOKLYN, N. Y.

Vaidinimas. Liepos 1 d. buvo vaidinta Taut. Name trijų veiks- mų farsas „Audra Giedroje“, vai- dino Dramatiškas Ratelis iš Pas- saic, N. J. Paėmus į atidžią laiko trumpumą, kuriuo vadintojai su- simokino — padaryta tiktai tris repetecijos, — geresnių išpūdžių nei nebuvo galima nei tikėtis nei norėti. Tokiuo laiku trumpumo susimokinti gali pasikakinti begu tiktai aktoriai-profesionalai, ta- čiaus seka tatai ir aktoriai-mėgė- jai. Nežiūrint jau to, kad aktori- ai-mėgėjai taip trumpu laiku ne gali tinkamai žodžių, neminint judėjimų, išmokti, bet dažnai pa- siskiria tokią rolę, kuri nesutinka su vaidintojo charakteriu. Žinome, jog vaidinimas tiktai tuomet gali būti gyvas, išpūdin- gas, kuomet vaidintojai, žėdnas į savo rolę, įdės savo sielą, atjau- sų, ką vaidina, ir savo rolę išgyven- nes. Be to gi vaidinimas bus šal- tas ir negyvas.

Iš Dramatiškojo Ratelio aktori- ū-mėgėjų: Kupetis (J. K. Gilius), Agnė (V. Lapinskiūtė), Katrė (V. Norkienė), Bartašius senis (S. Pauža), Bartašius, sū- nus (P. Gilius), Barbė (N. Grice- liūtė), Magdalena (P. Sakalaus- kiūtė), Grigaitis (P. Sakalaus- kas), Raulas (A. Drobnis) lošė vi- dutiniškai — paėmus į atidžią laiko trumpumą susimokinimui— V. Norkienė, S. Pauža, N. Grice- liūtė, P. Sakatauskienė; tikrai profesionališkai išpildė savo rolę A. Drobnis.

Programoje buvo paskelbta, jog dainuos du chorai, tačiau nedainavo nei vienas. Po vaidini- mo buvo šokiai. Šitą vakarėlį su- rengė L. S. S. VI susivažiavimo rengėjai palinksminimui susiva- žiausių delegatų ir kitų.

J. Baniulis.

lis austrijokų buvo sunkiai su- žeistų. Mušėivų vienok nesua- reštavo, nes išlakstė. Būk tai buvę kersijama austrijokams, kad jie pigiau eina ant gatvių dirbt.

¶ Cholera. Užpereitą savaitę New Yorko kvarantinoje pasimi- rė viena italionka ir vienas ita- las, kurie tik ką pribuvo iš Ita- lijos. Daktarai pripažino, kad jie numirė cholera. Todėl dabar iš Italijos atvažiuojančius visus veža kvarantinon ir laiko tenai net po penkias dienas, pakol ne- ištiria, kad neserga cholera.

¶ Išvažiavo. „Tėvynė“ rašo, jog šiomis dienomis jau išvažia- vęs iš New Yorko buvėsis S. L. A. sekretorius, p. Žemantauskas į Waterburį, kur ketinas apsigy- venti.

¶ Panaikis tiltapningius. Ma- joras Gaynor padavė propoziciją, kad nuo Williamsburgo ir kitų keturių tiltų ant East Upės pa- naikinti ėmimą mokėsių už per- važiavimą su vežimais.

¶ Dėkavoja Šv. Rokui. Ant 236 Elizabeth str. „Juodoji Ran- ka“ susprogino italo Modonio namuose bomba, už tai kad jis nedavė piningų. Modonio ir jo sūnus vos išsirauė iš griuvėsių pusiau suardyto namo ir dėkavo- ja Šv. Rokui, kad jis išgelbėjęs nuo pražuvimo. Policemanai sa- ko, kad čia reikia dėkavoti ne Šv. Rokui, bet virtuvei, kurioje la- bai augstai buvęs langas, taip kad bomba užkliuv. į palangę ir neįlėkė iš oro čela.

¶ Gražina iš kaslegarnės. Joa- na Krakauskiūtė. 25 metų, iš Mierėjų kaimo, Naumiesčio par., Suvalkų gubern. atkeliavo su laivu „Amerika“ iš Hamburgo, liepos 8, 1911. Keliavo pas sese- gį Mare ir jos vyrą, Juozą Karba- ūvičių, Box 6, Princetun šipo (turbūt Princetun Depot), Mass. —Sulaikyta kaslegarnėje — li- gonbutyje ir nuteista gražinti at- gal, nes turi trachomą.

Vietinės Žinios.

Dr. Aldona Šliupitė-Jan- kauskienė nuo 8 d. liepos išvažia- vo ant vakacijų. Viešiesianti iki rugpjūčio 1 d. Per tą laiką ofi- sas bus uždarytas.

— Šventakuprių laikraštis. Gir- dėtis, kad Brooklyno šventakup- riai ketina inkurti satyrišką laik- raštį, savo organą. Eisiąs jisai kas mėnuo. Kas bus jo redak- torium ir kas jį leis, dar nežino- ma.

— Liepos apvaikščiojimai. Per 4 d. liepos, nors buvo žadėta lie- tuviškų draugysčių apvaikščioji- muose iškilmingai dalyvauti, bet žadėjimai neišpildyti. Išėjo ne- labai didelis būrys lietuvių, su Lietuvos Ukėsų Klubu ir lietuviš- ku benu, kuris daliai pągriežė, nulydėdamas parodą iki Wil- liamsburgo plecias. Prie Wash- ingtono stovylos ant plecias bu- vo anglai kalbėtojai ir dėl lietu- vių pasakė kalbą p Lutkauskas. Potam visi išsiskirstė, nes saulės kaitra be pasigailėjimo spirgino, ir kas gyvas skubins plecias ir Vakare ant to paties plecias ir McCarren Parke buvo leidimai raketų ir bengališkos ugnis. Šiaip tą dieną po visą Brooklyną buvo vienok didelės parodos ir daugybė įvairiose vietose prakal- bų. Šimet per 4 d. liepos mažai bebuvo šaudymų, nes valdžia bu- vo uždraudusi pardavinėjimą

New Yorko žinios.

¶ Daugiau streikų ant laivų. Tarptautiška Jurininkų Unija nutarė dar iššaukti streiką ant dviejų laivų Porto Rico linijos, pirma išplauksiant tiems laivams į Kingstoną. Laivai vadinasi „Santa Maria“ ir „Almirante“, priklauso Suvenytai Vaisių Ve- žimo kompanijai. Jurininkai no- ri kad pripažintų jų uniją.

¶ Austrijokų pogromas. Ant 59 gatvės ir 9 Ave. gauja valkijo- jų, būk pasamdyta amerikonų darbininkų užpuolė austrijokus darbininkus ir jų priestogę, Ant. Ruskovičiaus, jų vientaučio sa- liūną. Išdauzė viską, kas tik sa- liūne galima sudauzyt. Dauge-

šaudomų priemonių. Nedaug bebuvo ir nelaimingų atsitikimų. Visi miesčionis tuo džiaugiasi.

— **Pasimirė lietuviai:** Berželio 24 d. pasimirė Juozapas Adomaitis, 8 mėnesių, ant 187 N. 4th str., nuo vidurinių dieglių. Liepos 2 d. Mataušas Varnas, 28 metų, ant 289 Whyte Ave.

P. Butkus.

— **Apsivedė lietuviai:** Ignas Sanuta su Paulina Vasauskaite, abu nuo 151 Berry str.

P. Butkus.

— **Laisvamųjų kuopa.** „Tėvynė“ rašo, jog kai kurie jauni vyrai ketina Brooklyne suorganizuoti Lietuvių Laisvamųjų Susivienijimo kuopą. Reikia pridurti, kad šita kuopa jau ir pernai buvo ketinama suorganizuoti, bet ikišiolie vis dar nesutvėrusi buvo.

— **Karščiai.** Pereitą savaitę perėjo per New Yorką ir Brooklyną tokie dideli karščiai, kokių vietiniai žmonės nepamena nuo 12 metų atgal. Šešių dienų karščiais numirė iš saulės užgavimo 146 žmonės, o apalpusių suskaitė laikraščiai netoli tūkstančio. Tarp pasimirusių randasi ir lietuviškoms pavardėmis: S. Darksas, 510 Morgan Ave. Brooklyn; M. Silvesčiūtė, 26 Jackson Place, Brooklyn; V. Žalauškas, 145 — 23rd str. Brooklyn; K. Zelalnikas, 94 Union Ave. Long Island City. Apalpo šie: Jule Zabickiūtė, 1116 Manhattan Ave. Brooklyn; E. Brunskis, 524 E. 118 str. New York; K. Gikiedis, 548 W. 20th str. N. Y.; M. Marikevičienė, 227 E. 29th str. N. Y.; D. Salungis, 4270 Boston Road, N. Y.; Z. Utauskūtė, 103 Pearl str. Long Island City; Julius Šeštoka, 1567 Bath Ave. Coney Island.

Per tuos karščius netik žmonės daug nukentė, bet ir gyvuliai. Suskaityta, kad per abu didmiesčių padvėsė apie 600 arklių. Miesčionis būriais važinėjo į pamarius. Vienam Coney Island kasdien buvo minia žmonių iš pusės milijono. Maudyklės baisiai pabrango. Pakol dar nėra užbaigta miesto maudyklės statyt, maudyklių avininkai pasinaudodami proga lupė iš žmonių net iki \$2 už ruimelį ir tai tik ant valandos kaip žada teduodavo vietą. Dabar jau biskį atvėso. Pereitą subatą iš 100 su viršum laipsnių karščio nupuoė iki 89. Vienok jei karščiai dar sugrįžtu, tai sveikatos būras išleido šiuos gyventojams perserģėjimus: Plonai vilkėt, vengt didelę judėjimo kaip galima, nesikaitint prieš saulę, gert apščiai šalto vandens, negert ledinio vandens, saldžių gėrimų, alkoholinių gėrimų, arbatos ir kavos; vengt riebių valgymų, kaip mėsos, saldainių, o geriau laikyties prie žuvies, vaisių, daržovių, kruopų, tyro pieno ir jausukų (maslionų); prausties ir maudyties mažiausiai du sykiai ant dienos, geriausiai sūriam ar jūrių vandenį; neimt jokių gyduolių, jei bent tik daktaras lieptų.

— **Miesto maudyklės.** Apie 15 d. liepos Coney Island atsidadys baigiamos statyt. miesto maudyklės, kuriose sakoma tilps į 10,000 žmonių. Už ruimelį ims tik dešimtuką ir dešimtukas reiks padėt depozito už rakčiuką. Kai rakčiuką sugrąžisi, tai gausi atgal ir depozitą. Šitos maudyklės bus labai didelė malonė dėl aplinkinių žmonių, nes bus švariai ir pigiai leidžiama išsimaudyti. Tik reikės savo siūta turėt. Bet siūtas tai mažniekis, sulyginus ta, kad žmonės privatiškų mau-

dyklių savininkams po kelis siūtus per vasarą intaiso ir da juos maudyklėse kaip gyvulius bruki- neja. Žinoma, savininkams tai užtruks melžiamoji karvutė; jie baisiai ir nenorėjo šitų miesto maudyklių, bet jų užbėginėjimai nieko nepagelbėjo.

— **Sumažino laišku nešiojimą.**

Jau antra savaitė, kaip Brooklyne tapo sumažinta laišku nešiojimas nuo 5 sykių į 3. Tas pasirodė labai kenksmingu visiems pramoninkams ir ofšams. Todėl miesčionis rengė protestus ir su jais išsiuntė Washington kongresmaną Wilson, kuriam vyriausis krasų užvaizda Hitchcock pasakęs, jog laišku nešiojimas vėl bus įvestas į seną tvarką.

— **Prigėrė.** Per liepos 4 d. šventę įvairiais vietinės jūrės pakraščiais prigėrė besimaudydami 14 žmonių. Tik Coney Island nieks nežuvo. Daugiausiai Long Island pavandeniais. Ties Whitestone, L. I. rado prigėrusių porėlę: Jaroslavą Honzickę ir Pauliną Hornokiūtę, kurie tik neseniai buvo susižiedavę.

— **Apsivedimo laisnius išsiėmė** šie lietuviai: Juozas Klasteriskis su Ona Janauskiute, abu iš 519—18 Ave. Long Island City. Simas Milkūnas 24 Village Point road su Mare Vingiriute 24 Village Point, Whitestone. Jonas Girzijauskas, 128 N. 1st str. Brooklyn su Anelia Stroluote, 22 Grand str. Maspeth.

IŠ L. S. S. SUSIVAŽIAVIMO.

(Užbaiga.)

kalba linkui zecerių (pakilo triukšmas). Tili inėšė, kad Bernotą ir Jakštį susivažiavimas pralintų iš „Kovos“ nuo darbo. Kilo karšti ginčai; tili prirodinėja, kad tas jau palikta administratoriui dėl prašalinimo ir jau nutarta. Niekas negelbėjo, priėjo prie to, kad laike dviejų savaičių nuo susivažiavimo zeceriai būtų pašalinti nuo darbo iš „Kovos“. Nutarta slaptu balsavimu, kad pašalinti už poros savaičių — 29 balsais prieš 10.

6. Paimta apkalbėjimas linkui redaktoriaus, kuris reikalingas kuogreičiausiai. Nutarta, kad susivažiavimas išrinktų laikiną redaktorių ki naujų metų, kol nebus formaliskai referendumu išrinktas naujas. Nominuota slap-tai. Nominuoti į redaktorius šios ypatos: Vidikas 18 balsų, Danksys 4 balsus, Račiūtė 4 balsus, Žagaras 3 balsus, Baltrušaitis 2 balsu, Raulinaitis 2 balsu, Purvis 2 balsu, Kietis 1 bal., Norkus 1 bal., Kvedaras 1 bal. Atsiskaičius kitiems nuo kandidatūros, likosi tik vienas Vidikas. Trumpai apkalbėjus apie kompetentiškumą, išrinkta „Kovos“ redaktorium 25 balsais p. Vidikas — laikinu redaktorium.

Sesija VII užsibaigė 12:20.

Sesija VIII. Atidarė pirmininkas p. Gugis 1:30.

1. Delegatų vardašaukis.
2. Skaitytas protokolai VII sesijos. Po perskaitymui kilo įvairių patėmijimai linkui priėmimo protokolo. Kaslink zeceriu. Mat VII sesijoj buvo putarta: 1) kad zecerius turi pašalinti administratorius (jei mato reikalą), 2) nutarimas, kad Bernotą suspenduoti ant vienu metų (buvo su-prasta kaip bausme vaidų kėlime), 3) nutarta, kad susivažiavimas nutarė pašalinti už dviejų savaičių „Kovos“ zecerius nuo darbo: pp. Bernotą ir Jakštį. Norkus nurodinėjo, kad jei mes priimsim ištisai visus nutarimus, lin-

kui zeceriu, tai bus nelogiškai. Gugis ir gi patėmijo, kad vienu kartu suspenduojam, kitu kartu išvarom iš darbo, kas atrodo gana žiauru (kyla gana karšt ginčai). Baltrušaitis inėšė, kad atmesti pirmą nutarimą. Žagaras nurodinėjo komisijos juokingą nutarimą (Mat komisija savo raporte ir nuosprendžiuose, mini, kad tie vaidai tiesiog buvė vaikiški, nai- viški ir tt.). Po ilgų debatų prie- eita prie nubalsavimo, ar panai- kinti pirmesnius tarimus, ar ne. Didžiumos nutarta pirmą tarimą no). Antrą nutarimą suspendavi- me p. Bernotą ant 1 metų. Po ne- ilgo pasiginėjimo, prieita prie to, kad visiems vaidų kėlikams butų vienoda bausmė, tik iš darbo pra- šalinti. Taigi ir nutarta paliuo- suoti nuo suspendavimo. Proto- kolas priimtas su augščiaū minė- tais pataisymais.

3. Nutarta konstitucijos tolesnę tašą neskaityti, bet tik tuos inė- šimus, kurie lytisi konstitucija.

4. Skaityti inėšimai, konstituci- ją lytintys, kurie su mažais patai- symais priimti.

5. Žimontas klausė instrukcijų link savo darbo, atsako p. Norkus ir klausimas užbaigtas.

6. Nutarta: administratoriui mokėti \$15 į savaitę. Už kning- vedystę mokėti p. Purviui \$9 į savaitę, apart \$15, ką dabar gau- na ant mėnesio. Pradėti mokėti nuo 9 d. liepos, šių metų.

7. Kilo klausimas, kaip padidin- ti Sąjungos inplaukas; po visapu- siško apkalbėjimo, pasirodė rei- kalas, siuntinėti organizatorius, dėl kuopų geresnio auginimo ir pridavimo gyvybės veikime, kar- tu ir Sąjungos augime ir stiprėji- me, dvasiškai ir medžiagiškai. Su- sivažiavimas nominavo šias ypa- tų organizatorius: pp. J. Perkūną, F. Bagočių ir A. Žagarą.

8. Paimtas galutinai nutarimui revoliucijos dainų „Trimitas“ iš- leidimas; skaityta kontraktai ir gana plačiai aptarus kad išleisti, visas dalykas pavesta Pild. Komit- etui.

9. Raportas komisijos kooperati- viškos bendrovės kuopų laidimo; priimtas. Išrinkta komisija iš šių ypatų: Purvis, Bagočius, Pruselaitis, Liutkus, Kindera.

10. Skaitytas referatas Pild. Kom. linkui neaiškumų centro fi- nansinėse kningose iš laikų Bago- čiaus buvimo administracijoje, kurias perdavė J. Griniui. Pavesta iškolektuoti Pild Kom.

11. Priduota bila p. Andziulai- čio (savu laiku už darba „Kovo- je“) ant \$25.00. Atmesta.

12. Inėšta, kad butų proporci- onališkai išmokėta per L. S. S. na- rius visos skolos kiek ir kam Są- junga skolinga. Taip didžiumos ir nutarta.

13. Susivažiavimas išnešė rezol- uciiją linkui neteisingu būdu su- areštavimo brolių McNamarų.

14. Nuo Brooklyn'o ir New York'o suvienytų draugysčių, linkui immgrantų sugelbėjimo, duotas balsas atstovams, kurie buvo: pp. S. Jankus ir P. Sinkus. Paaiškinus atstovams dalyką, kad būtina reikia šelpti ateivius, susivažiavimas priėmė vienbal- siai, ir delagatai pasiaiškino, kad agitacija pavarysi kuopose ir šiap, kur bus galima.

15. Skaityti laiška su linkėji- mais; anų susivažiaviman pri- siūsta \$6.15.

16. Skaitytas protokolai VIII sesijos; su mažais pataisymais priimta.

Užbaigiant susivažiavimą pirm- sėdis p. Gugis pakvietė, kad kas šį-tą pakalbėtų, linkui susivaži-avimo, kokius išpūdžius jisai paliko. Kalbėjo trumpai šie: Bago- čius, Purvis, Žymontas, Šukis

(Račiūtė irgi buvo iššaukta del- nų plojimu šį-tą pasakyti; pasa- kė, kad esanti neprakalbininkė ir ištarė tik „ačiu“).

Užsibaigė susivažiavimas links- mumu ant delegatų veidų, ir pa- sižadėjo ateityj dar daugiau veik- ti, ant labo išliuosavimo žmonijos iš pavergimo.

Užsibaigė 7:12 vakare paskuti- nė susivažiavimo sesija liepos 4-tą dieną.

Delegatų išviso buvo 46.
Prieš apleisiant svetainę užgie- dojo ratu sustoję Marselietę.

Varguolis.

NEPAMIRŠKIME JUDINTI MOKYKLŲ KLAUSIMO!

Buvo jau senai rašyta „V. L.“ apie lietuvišką mokyklą, čio- nais Amerikoje. Ant to balso dar mažai kas atsiliepė. Bet iš- tikrųjų reiktų mums pagalvoti apie mokyklą; mėš čionais netu- rime gerų savo pradinių mokyk- lų. Mums reiktų įsteigti laisvas mokyklas. XX šimtmetij gyve- name, o vis dar voliojamės po dvasiškių kojų. Mums reikia progresuoti ir nestovėti ant dai- kto. Ar gi mėš taip jau ir nega- lėtume be dvasiškių apseiti tose mokyklose, kuriose visai nedaug kas galima išmokti, nes tenais už- vis daugiau yra sėjama religiško fanatizmo sėklos į mažų vaikų galvas, negu mokinama juos pri- sirengti prie sunkaus ateinančio gyvenimo, prie kovos už būvį. Reikia mums įsteigti laisvos mokyklos. Žinoma, tas nelengvas bus darbas. Bet su visuomenės susitarimu, viskas yra galimu! Ir čia tik reikia išgirsti liaudies pritariantį balsą. Aš manyčia, kad tam pritariu visos mūsų lais- vos progresiškos draugijos, kiek tik čia jų randasi Ameriko- je. Reiktų visoms draugystėms susitarti ir pradėti prie mokyklė- lių inkurimo darbuotis. Malo- nu butų girdėti: ir daugel atsi- rastų tokių draugysčių, kurios norėtų prisidėti prie to prakil- naus darbo; mažu galėtume įsteigti kokį-nors mokyklų fon- dą. Tik reikia mums pradėti bandymus ir vykdyti juos į gy- venimą. Visgi turėsim žengti pirmyn.

Aš sumanyčiau, kad pirmiau- siai susitvertų liuosnorių inteli- gentų komitetas ir pradėtų tei- rautis apie mokyklą su visomis draugijomis, kad išgautų iš dra- gysčių jų nuomonę apie mo- kyklą ir paskleistų ją per „V. L.“ ir kitus laikraščius.

Į darbą, lietuviškoji liaudis, į darbą, — kas myli laisvę, kas my- li laisvą mokslą, tas neturėtų at- sisakyti ir turėtų prisidėti prie steigimo mokyklų.

Pl. Matiečius.

IŠ WATERBURIO LIETUVIŲ HISTORIJOS.

Perskaitęs p. Vargomačio strai- psnelį „V. L.“ N26, kur bara tuos, kurie moka rašyti, bet nesutei- kia žinių apie savo miesto lietu- vių gyvenimą ir jų darbavimą, ir pataria tiems, kurie mažai mo- ka, nesidrovėtų pradėti rašyti, — taigi ir aš vienas iš anų, padra- sintas tuomi, ėmiaus plunksną į ranką ir bandysiu aprašyti apie Waterburio lietuvių gyvenimą, kiek aš savo akia galėjau perma- tyti. Atsižvelgsime vos tik į ko- kį porą metų atgal, kas buvo tar-

pe Waterbury'o lietuvių ir suly- ginsime su šiandieniniu laiku, tai pamatysime didelį tarpą. Iš vienos pusės rasime žmones me- džiagiškai ir protiškai pakilusius, o iš antros pusės, ką kitą.

Kokia pora metų atgal tvėrėsi draugystės, manyta buvo įsteigti kooperatiškią draugystę, kuri jau buvo ir užmegsta; buvo pra- dėta teirautiesi apie konstituciją, net keli susirinkimai atlaikyti, sudėta jau ir keletas dolerių; bet kaip buvo stoka sumanių darbi- ninkų, taip viskas ir nuėjo ant vėjo: komitetai, kurie buvo iš- rinkti vesti ir užrašinėti susirin- kimų nutarimus, po susirinkimo išvažinėjo, palikdami kningose nieko neužrašę. Kurie da ir bu- vo vienas po kitam išrinkti ko- mitetai, veikė savotiškai ir nesu- prasdami kooperatiškių draugi- jų reikšmės ir jų įstatymų, manė, kad kooperacija galima sutverti kaipo koki pašalpinė draugystė ir padaryti sau patinkančius įsta- tymus, nei kiek neprisilaikant valdžios įstatymų. Kurie šiek- tiek suprato apie koperaciją, pa- aiškino, jog tokiu būdu negalima veikti, bet reikia pagal valdžios paduotus reikalavimus kooperati- viškią draugystę sutverti, bet jų kiti nelabai klausė. Taip, pa- matė, kad nelengvas darbas ko- operacijos tvirti ir jos vesti, vi- sai sustoję dirbė, ir sudėti pinigai stovi pas kasininką p. J. Že- maitį. Buvo manyta sušaukti tuos, kurie įmokėjo po dolerį ir išsidalinti pinigus; bet ikišiolie dar ir tas neįvyko. Tai jau čia aiškiai pasirodo, kad dar perma- žai Waterburio lietuviai supranta apie kooperacijos dalykus. Nėr- ką labai ir kaltinti juos, nes tai dar neseniai išdygo mintis water- buriečiams apie ją ir nebuvo pro- gnos iš kur pasemti apie ją plates- nes žinias; viskas, ką dažinojo, tai iš Union City draugų, kurie prigulėjo prie tenykštės kooperaci- jos ir jau kuri nustojo gyvavus.

Nors daugelis Waterbury apsi- lankė visokių pažiūrų kalbėtojų, bet nei vienas neaiškino apie ko- operacijos naudą ir kokiu būdu jos galima vesti ir kaip užlaikyti per tai ir supratimas apie jas dar tebestovi nežinios ūke. Iš draugysčių, kurios dar nese- nai susitvėrė, gyvuoja puikiai. Iš jų įžymiausia — tai Waterburio „Lietuvių Šviesos Draugystė“, kuri užlaiko didelį kningyną iš visokio turinio kningų, skaičiuje apie 861 egzempliorių ir visokios pakraipos laikraščių, kurie išeina Amerikoje ir Lietuvoj. Tas vis- kas randasi ant stalų, draugystės užlaikomoje svetainėj. Kningas ir laikraščius visiems duoda už dyką skaityti, nežiūrint, ar jisai butų minėtos draugystės sąnarys, ar ne. Iš kningų skaitymo, kiek patyriau būdamas per ilgą laiką kningiumi, tai skaito šitaip: Pra- dedantieji skaityti, atėję reika- lauja dainų ir kokių pasakaičių; bet sykį buvo atsitikimas, kad at- ejęs vienas lietuvis į salę ir pa- prabė duoti jam kningutę pasis- kaityti; daug nesvarstęs, knin- gius padavė jam Tolstojaus knin- gutę „Po keturių dešimtų metų“ Ir štai kas atsitiko: po tūlo laiko prisiuočia žmogus kningutę per kitą ypatą, nes patsai nenorįs daugiau nei į svetainę ateiti. „Ką, sako, eisi pas tokius bedievius, kur užlaiko tokias bedieviškas kningas, kuriose rašo, kad nėra žmogaus dūšios!“, taip nuo to lai- ko daugiau jokių kningų ir ne- skaito.

Iš to matome, kad bibliotekų ar skaityklų kningiai turi būti la- bai akyklūs kaslink šito dalyko, ir atsargūs, kad pirmą kningą pa- tskaitytį paduoti skaitytojui su-

lyg jo pažiūrų ir kad kningos tu- rinis maždaug sutiktų su skaity- tojaus išsilavinimu; tik tokiu bū- du jisai po biskį ims vis augš- tesnio ir sunkesnio turinio knin- gas. Nes nei vienas išsyk nepas- tos plačiai manančiu, pakol jisai laipsniškai nepereis visko. Aiš- kiai pasirodė waterburiečiams dar ir iš vietinės 34 socialistų kuopos, kuri mėgino davinėti tik socialistiško turinio kningas skaityti, bet kaip niekas nėjo skaityti, tai ir tas sumanymas li- kosi užmirštas. Tas pats darosi ir „Šviesos“ kningyne, kur žmo- nės labai mažai teskaito socialis- tiško turinio kningas, nes jos ne- pratusiam prie skaitymo yra nuo- bodžios ir nesuprantamos.

„Šviesos“ dr-tės kningynas tu- rėjo skaitytojų visgi vidutiniškai. Nuo pirmos sausio iki pirmo lie- pos šių metų, perėjo cirkuliacijo- je (per rankas) 45 kningos per 215 žmonių. Pilnų sąnarių yra 106.

Dar keli mėnesiai atgal susi- tvėrė prie „Šviesos“ dr-tės pašal- pinis skyrius, kuris podraug turi prigulėti ir prie kningyno; prie pašalpinio skyriaus yra priima- mos moteris ir merginos ant lygių teisių su vyrais. Kiekvienas „Švie- sos“ dr-tės sąnarys mokės kas mėnesį po pusę dolerio. Ištų pi- ningų eis 40c. pašalpos į pašal- pos skyrių, o 10c. — platinimui apšvietos, pirkimui kningų ir kningyno palaikymui; o kurie ne- norės priklausyti į pašalpos sky- rių, tai gali prigulėti tiktai prie kningyno, mokėdami įstojimo tik tai 25 centus, nežiūrint kaip se- nas ar jaunas butų ir kokios ly- ties ir pažvalgų, o mėnesyje mo- kės tiktai 10c. į kningyno fon- dą. Į pašalpos skyrį jau yra prisira- šę 10 moterų ir 37 vyrai. Pini- ngų dar mažai yra kasoje, bet ti- kime, kad neilgai trukus prisira- šys ir daugiau narių, ir prisidė- dami savo mėnesinėmis duoklė- mis padidys kasą.

Lietuvių socialistų 34-ta kuo- pa kokie metai atgal buvo jau visai nusilpnėjęs, bet šiemet, pa- sidarbavo keletas darbščių vyru- kų, surinko apie 35 narius ir ka- soje sutaupino pinigų apie 33 dolerius ir dabarnykščiu laiku el- giasis neblogiausiai, — netaip, kaip seniau buvo, kada buvo pa- sėti vaidai, per ką daug nuken- tėjo kuopa ir ką-tik negriuvo. 1 d. liepos išsiuntė į Brooklyną net tris apmokamus delegatus ant L. S. S. susivažiavimo, kaip tai: Joną Pruselaitį, Jurgį Pi- liacką ir dar vieną.

„Lietuvos Brolių“ Dr-tė dar neseniai susitvėrus; ji yra laisvų pažvalgų; gali prigulėti kiekvie- nas lietuviškai kalbantis baltvei- dis, išskiriant izraelitus. Drau- gų turi 61, piningiškas stovis \$49. 13.

„Lietuvos Sūnų“ Dr-tė, kuri jau antru syk atgaivinta, dabar jau puikiai pakilusi; sąnarių tu- ri apie 383; piningų apie \$6.000. Joje priguli daugiausiai jauni vyrukai, užtai, kad minėta drau- gystė laikė po savo globa per ke- letą metų lietuvišką kapeliją („Beną“), samdydavo profeso- rius, supirko muzikališkus ins- trumentus ir norintys mokyties muzikos, galėjo eiti ir mokyties. Bet po ilgos praktikos pasirodė, kad negalima tokiu būdu dau- giaus laikyti po savo globa „Be- no“, nes perbrangiai draugystei atsieina. Tai buvo nutarė beną visai paleisti, bet prašant p. J. Marcinkevičiui, kad paskolintų draugystė jam instrumentus, ji- sai bandysias veikti savo vardu ir laikyti tą kapeliją krūvoje, draugystė apsiėmė tą padaryti; dabar Marcinkevičius ir veda tą

KAZYS PUIDA

Zemes Giesme

APYSAKA.

PIRMOJI DALIS.

(Tąsa.)

— Bet kuomet atvyko žandarai ir tamstą išvežė — viskas manyje trūko... Neapykanta, yt perkūno trenkta, suizo į tokius gabalėlius, kad nei mikroskope neužtėmysi ir išlėkė iš manęs, išsibarstė ir nuskendo rudens dumble... Keliatą valandų be proto, be jausmo vaikščiojau... Stovėjau pusvalandį ant Nemuno kranto, bet pabijojau skandyties... Proto sumišime bijojau, kad vanduo mane, yt dvėselieną, išmes ir tos mylimos upės bangose mirties nesurasiu... Ir staiga pajutau krūtinėje, kad tai ne neapykanta buvo, kad tai šviesos ir skaistumo meilė taip manyje užsidegė dėl tamstos, kad net, pati savęs nesupraddama, savyje klaidžiojanti, neapykantos ribas pasiekė...

— Ir tamsią naktį, to niekas nematė ir nežinojo, paskutinis apylinkės nusisėlis klūpojo miško purvuose, kelias brido tomis vėžėmis, kurios rudens dumble atsispaudė ir bučiavo sukepusiomis lūpomis žemę, kurios sūnų budeliams išdavė... Ašaros savaimi ritos per skruostus, žodžiai be galūnių, yt smūgiai, krito vienas po kito Oginto sielon ir kėlė didžią jausmų vilnį.

— Ir vėl gėriau, gėriau ir gerdamas troškau paskęsti tame, ką išgerdavau, bet mirtis nėjo... Ir štai, ačiu vienam mudviejų susitikimui, stoviu šičia ir sielą tai, taip sopulingai, neapykantos ribų siekenčiai, šviesai ir skaistumui atiduodu...

Lyg dalgio pakirstas pargriuvo ant otomanos visai nuilsęs, išsisėmęs, tarytum visas jo gyvenimas susidėjo į tą vieną pasikalbėjimą, tarytum jame slėpės būsimosios dienos šviesa ir skaistumas.

Ogintas ir-gi tylėjo. Jo veidu vaikščiojo kaž-kokie šešėliai, kaž-kokios vilnys bangavo.

Abiedviejų sielos tylėdamos kalbėjos, viena kita atsidadė ir tyla neslogino ir nekankino, bet kaž-kokios deivės švelnutėmis rankomis ramybės ir jaukumo balsimą į jų širdį liejo.

Atsistojo, vienas kitam į akis pažvelgė. Ir tame žvelgėsyje sielos apsikabino, pasibučiavo ir susivienino.

Ogintas priejo prie Mačiūno, pratiesė į jį ranką, suspaudė stipriai paduotąją pakėlė akis nuo rankų ir susitiko su Mačiūno akimis.

Ir nematomos galybės jėga palenkė vieną prie kito, suvėrė lūpas vienan ilgan vyrų pasibučiavimam ir ant gimusio jausmo lūpų uždėjo tyla savo antspaudą...

NAKTIS.

Giedra žiemos naktis žvaigždžių vainiku ir fosforo varsa bučiavo baltučius žemės rūbus. Žemė gulėjo ramiai, tyliai tų glamonėjimų glostoma, tarsi žiemos snauduliui pagilinti tie nakties glamonėjimai būtini buvo.

Tyla viešpatavo, yt visagalis valdovas, neapimamoje laukų ramybėje, nesuvoikiamai giliose ir slaptینگose miško mintyse. Nieks tos tylos neardė, niekas jos nedrumzdė... Tik ten, kur stovi paviljonas, kaž-koksai neaiškus užmas, — nervingi to užmo atbalsiai toli nelekia, tartum gėdisi savo neramumo...

Dangaus akis lyg būtų užmirusios praamžinoje kelionėje, lyg jausmo jokio negaivintų, tik šaltomis, užgesusio skausmo, akimis žiūri iš dangiškiųjų aukštybių žemyn. Jų žvelgėšiai slysta lygiais baltais žemės skruostais, virpa miriadomis neguvų ugnelių sniego duobelėse ir gesta be pėdsakos.

Ir, žvelgdamas tan gamtos slepinin, jauti, lyg kad pati Liūdėsio valdovė nusileido iš savo viešpatijos ūkanų, apgobė visą kraštą neištirtinos jėgos glėbiu, supa visus savo kelionėje liūdėsio lopšine dainele ramian, saldžian svajojimo-ilgėšio miegan ir skrysta tolyn maloni, dieviška, kerštinga jos dvasia...

— Išpėk slaptinę gamtos jėgą... Surask jos takus... Sužinok, ar bent nu-

jaušk, ką ji per tave, dar-gi be tavo noro ir valios, veikia, tveria ir iškur semias dieviškas jėgas... Klausė Ogintas lyg savęs, lyg šale sėdinčios Viktorės.

Didokos rogės, pora dailių arklių užkinkytos, smarkiai čiuožė baluojančiais laukais į mišką.

Staciai begaliniai mėgo Ogintas tylias, ramias žiemos naktis miške prie nebylių jo minčių liudytojų. Kuomet žvaigždės sužibdavo dausose ir laukai apsilvildavo stebūklingai baltai-melsva šviesa, liepdavo kinkyti arklius ir važiuodavo miškan tai su Mačiūnu, tai su Viktorė.

Viktorė mielai dalyvaudavo tose kelionėse ir padėdavo broliui svajoti. Po jo įtekme, pabaigus gimnaziją, nuolatos lavinos ilgais rudens ir žiemos vakarais. Nors labai mažai vienas kitą pažinojo, nors Jurgis anais metais retai ją matydavo, bet kažkodėl visi jo patarimai smulkmeniškai būdavo išpildomi ir sekami.

Ir dabar, išgirdus pusiau klausimus, pusiau mintis abstraktišką, atsakė į tą tokiu pat sakiniu iš Shopenhauero:

— Die Musik ist die Melodie, zu der die Welt der Text ist.

— Hm! — sukranksėjo Ogintas. — Nesutinku su didžio galvočiaus mintimi... Aš būčiau kitaip pasakęs.

— Kaip?

— Die Welt ist die Melodie, zu der das Leben der Text ist!

Rogės įčiuožė miškan. Arkliai draisiai ir linksmai suprunktė.

Ogintas giliai atsiduso, pasiilgusiomis akimis pažvelgė į abi pusi — miško gilumon, pakėlė galvą aukšty — į žvaigždės ir tarė:

— Kaip puiku ir malonu tokią naktį miško nesudrumstoje ramybėje svajoti...

— Gera, malonu svajoti! — patvirtino Viktorė. — Bet iš svajojimų mažą naudą ir pasikakinimo, o daugiausia apsvylimą.

— Netiesa, Vikčiuk, ne! Svajojimai — tai aiškiausias prirodymas žmogaus gyvumo ir jo budėjimo. Kas svajoja, tas įgyja užčiuoptiną kasdieninių gyvenimo pelėsių kainą, išdirba savyje troškimą ir geresnių dienų ilgėsi... O kas, jeigu visi svajojimai tave apvilsi?... Įtempta svajojimų galybė atšalimo ir apsvilimo valandomis pagimdo kančią. O kas kenčia — tas budi, tas gyvas, tas veikia!... Kančia ilgainiui maištą pagimdo... Maištą-gi, tai tokia stebūklinga jėga, kuri visomis pastangomis griauna žabangas ir naują gyvenimą tveria...

Žvaigždės, yt tolimi žmogaus būsimosios laimės žiburėliai, mirga tarp šaku, sniego apklotų. Kartais jų šviesos spindulys, ant tokios šakos nukritęs ir sniego akutėn pataikinęs, sulūžta ir subėra į smulkičius trupinėlius. Kiti tos sulūžusios šviesos trupinėliai nei žemės nepasiekia. Ir rodos, kad, perlūžęs ir sumenkėjęs savyje, žvaigždės spindulėlis skrysta atgal skundo sparnais nuo nedėkingos žemės, kuri šviesos drovisi ir nepriima...

Eglės stovi nusvirusiomis šakomis, glaudžia liemenį-gaivintoją, tarytum slepia jį nuo žmonių akių, kad nenuskintų tos niekeno neginamos gyvybės, jeigu jiems akinų pultų. Skundo negalė — joks ginklas nuo piktadaringų valdovų, gyvių gyvybę savo monopolin paėmusių...

Sustojo ant šaltinio kranto, ant kurio augo milžiniškos eglės didelėmis iškerusiomis šakomis. Čia kuone visuomet būdavo kelionės galas.

Ir rodos, kad eglės liūdi, kad jos svajoja, kad kaž-kokių savo gyvenimo atmainų laukia — tų giedrųjų, skaisčiųjų, išsvajotų būsimosios rytojaus dienų trokšta.

O dangaus veidas šaltas, sustingęs, mirtino liūdėsio akimis žiūri į žemę ir audžia savo slėpinio-būtybės kaurą...

— Ir gimė žmogus, kad savo sopulių indą išgertų... Gimė, kad slaptingosios, neatsiekiamosios ir aukščiausiosios teisybės nutarimų įrankiu būti... Gyvena pašėlusioje slaptینگųjų galybių kovoje — pats jis kovoja tik už savo būtybę ir už savo troškimus, kurie paimti iš didžiojo visos žmonijos troškimo vandenyno...

(T. b.)

LIETUVIŠKI ŽAIDIMAI.

Aviželės. Visa kuopelė sėda ant suolo ir ramiai užsilaiko. Viena ypata, vardu kupčius (pirkėjas) atsisėdęs važiuoja pirktu avižėlių. Privažiavęs prie pardavėjo iš eilės klausia pas pirmutinį:

— Labas rytas, Tamsta!

— Labas.

— Ar turi avižėlių parduot?

— Turiu.

— Kiek nori?

Pardavėjas turi sakyti rublį; pirkėjas duoda pinigų ir visaip kalbina, kad tik sumaišyt pardavėją arba prajuokint. Pardavėjas turi užsilaikyti ramiai, nesijuokti, tik atsakinėti „rublį“. Kaip sumaišio, arba prasijuokia, turi atiduoti fantą. Pirkėjas keliauna toliau iš eilės pas pardavėjus, rinkdamas fantus. Kada fantai būna surinkti, kuopelė turi išrinkti iš savo tarpo vieną ypata teisdari, katras nuteisia užduotis už fantus.

Užduotis būna daugiausiai šitokios: pabučiuoti mergaitę arba mergaitę vaikina, arba kokiam franteliui mergaitės rankutę pabučiuoti, pečių į kūmus paprašyti, išplėsti dirvą, tai yra su kaktu kiek sykių liepti pavest tvirtai per sieną, kad net balsiai girdėtusi dundėjimas sienos, ir taip visokių juokingų užduočių. Bet jeigu kokis pardavėjas būna priešingas teisdariui, tada turi nutarti visa kuopelė ar užtvirtinti teisėjo įsakymą ar paskirti kitokią bausmę.

Taip žaidžia Vilniaus gub., o ypač gegužinėse.

Jonelis.

Blusas gaudyti. Du atsisėda ant pievos prieš vienas kitą, kad kojų padai vieno su kito siektųsi, ir abu rankas į užpakalį sau atkišę turi laikyti. O kiti iš tolo, ar iš arti bėgdami turi persokti per sėdinčiųjų kojas, kad nesugautų bešokant. Sėdinčiai šokantį griebia; jeigu pagauna, tai fantas šokikui, ir vėl rankas užpakalyje laiko, vėl kiti šoka, o šie griebia, iki pabosta. Paskui fantus vaduoja.

A. C.

NAUJI RAŠTAI.

(Užbaiga.)

Kaip apsakymėly „Jis dingo“, taip ir antrame apsakymėly „Baisi naktis“ tebetvylo ta-pati tendencija. Ir čionai p. Senas Vincas praveda reikalingumą revoliucijai. AApsakymėlio veikėjas — jauną vaikuką Jonelis, kurį tėvai leidžia į mokyklą ir ketina jį padaryti kuningu. Bet Jonelis, paragavęs laisvų idėjų, pakliuvęs jaunų revoliucionierių atmosferon atsižada jam skiriamos kuningystės ir prisideda prie tuomet iškilusio Lietuvoje revoliucijinio bruzdėjimo. Keletas studentų, tų tarpe ir Jonelis, pasiima revoliucijos vėliavą ir surinkę prie jos būrelį sukeldintų kaimiečių, uždainuoja marse lietę. Prasižada ant gatvių kova. Štai jos bėgis:

„ — Kazokai užstoja kelią!... Kazokai!... „ — Atmušt kazokus! Atmušt!... „Pasigirdo šūviai... Viena vėliava išsiplėtė ore, nusidriekė ir prapuolė. Antra dar matosi, bet siūbuoja... Šūviai kartoja tankiau. Minioje triukšmas. Vėliava, tarsi žvaigždė, nusidriekė ir užgeso... Minia pradėjo bėgti ir šaukti, drąsesni ginasi, bet galų gale, ir jie apleidžia kovos lauką. Viskas nutyla. Kazokai keikdami, kruvinomis rankomis renka dar gyvas savo aukas ir veža į kalėjimą... „

Taip užsibaigia vienas revoliucijos mūšis. Šiam atsitikime jis būna paskutinis. Pasilieka dar nuskinėti jos vaisius. Jonelis sušaudytas baigia mirti po tėvų pastoge. Atleikia žandarai ir kazokai. Suriša mirštantį Jonelį ir spardo kojomis. Tėvas iškelia revolverį ir ima šaudyti kazokus. „Suskambėjo langų stiklai ir iš visų langų į kambarį įsvirtė dūmų kamuoliai. Tėvas, pervertas keliomis kulkomis, atvirto šale savo sūnaus... Vėl tyla... „

„Sugrįžo kazokai... Vienas prisiartino prie savo aukų, paspyrė juos koja, sukeikė ir išsitraukęs revolverį paleido dar abiem po šūvį. Dar kartą pavaišino apalpusią motiną nagaikomis... „ — Ei, vyrai! Didelį skarbą radau! — pasigirdo iš antro kambario storas balsas. „ — Ura! ura! — rėkė visi kartu ir keli išbėgo į antrą kambarį.

„Po valandėlės įsivedė abi mergaites (Jonelio seseris) iš antro kambario. Juodvi verkė ir meldė pasigailėjimo, bet viskas buvo veltui... Išmetė iš lovos patalus ir užgesino žiburį... Pasigirdo kliki-mas... Vėliau vaitojimas ir bjaurus kazokų juokas... „

„... Pasklido vėlaus žinios, kad caro tarnai užmušė tėvą, sūnų, primušė motiną ir išžaginę dvi dukteri — uždegė namus... Jūs visus penkius pa-

laidojo viename grabe... „

Senoji tvarka atkeršijo naujosios tvarkos pionieriams grynai laukinišku būdu. Senoji tvarka triumfuoja, o liaudis verkia. Jauni entuziastai neapskaitė valdžios galybės. Užmiršo jie, kad Rusija dar militarizmo rankose. Užmiršo, kad ant vieno revoliucionieriaus bus po kelis šimtus kazokų ir dragūnų, o ant vieno revolverio bus po kanuolę ir po kelis šimtus karabinų, durtuvų ir nagaikų... Prieš šitokią militarizmo spėką negalima atsispirti, nors ir pusė liaudies sukiltų ir nors visi sukilėliai tu rėtų po geriausį revolverį, netik jau po kuolą. Karese reiskia netiek žmonių daugumas kiek išlavinta disciplina, kurios miniose nėra. Pasiseka kartais ginkluota revoliucija, kaip va dabar Meksikoje.

Bet čionai randasi revoliucionierių pusėje ginkluota ir išlavinta armija, vedama gabijų generolų. Meksikos revoliucijoje liaudis beveik nedalyvavo. Rusijoje nieko tokio nebuvo: armijoje prablysko maištai tik tiek, kiek meteoras nakties tamsumoje. Liaudis nekiek nebuvo prirengta. Nėra ji prirengta ir dabar. Ji prisirengs pati prie naujo Rusijos atgimimo per apšviatę ir politišką veiklumą Valstybės Dūmoje, miestų dūmose, valsčių sueigose. Šitas kelias yra tikriausias ir niekad neapviliantis. Aulinai, liaudžiai apšviatus, bus ir revoliucijos pasekmingesnės, jeigu jos ir visai bebūs reikalingos. Rods kalbama, kad Rusijos gyvenimas nebepakeliamas, kad biurokratija žmones spaudžia ir versta verčia kilti prieš valdžią. Bet taip kalbama dėlto, kad neatsižvelgiama į Rusijos istoriją. Rusija yra tokia šalis, kurioje liaudis pati save kėlė ir kelia. Ji iš savo valdžios nedaug galėjo pasitikėti. Nežiūrint ilgų metašimčių despotiškosios valdžios, rusų kaimietinė liaudis visuomet pasiliko demokratiška ir šiandien ji yra demokratiškesnė už visus pasaulio kraštus. Reikia ją palikti ramybėje ir šviesti iš vidaus, o ne kurstyti iš lauko. Tada ji nustebins savo pažangumu visą pasaulį. Per neprirengtą revoliuciją tik ją pačią demoralizuoja ir atimama iš jos daugybė gerų švietėjų ir kultūrėšų kaip atsitiko ir po 1905 m. revoliucijos. Tokia šalis, kuri davė pasaulio genijus, kaip Tolstojų, ir kuri pagimdė visą eilę Rusijos filosofų ir rašytojų, kaip Bielinškį, Puškiną, Černiševskį, Gorkį ir kitus, — ta šalis pagimdys iš vidaus ir visą naująją Rusijai gadyne; nereikia jai svilinti revoliucijos nuodėgūlais kojas, kad greičiau bėgtų, nei davinėti skalsagrūdžių esenciją, kad jos yščius varu pagindytų europinę kultūrą.

Grįžkime prie „Revoliucijos atbalsių“ autoriaus, kurį palikom užpakalyje klausimo. Senas Vincas mums žada gerą belletristą. Apsakymėly „Baisi naktis“ jis išplėtoja savo talentą, kaip realistas ir suprantąs gamtos kalbą. Visa yda — tai siaura revoliucijoniška tendencija, kuri suriša jo fantaziją ir nebeleidžia lėkti toliau. Jeigu jis nusikratys tendencijos retėžius, tai jam atsidarys visas platusis žmonių gyvenimas su tūkstančiais savo tamsiųjų ir šviesiųjų srovių. Tose srovėse besinardudamas, p. Senas Vincas galės dar plačiau pažinti gyvenimą, dar didesnę suauklėti savyje rašytojams-belletristams dvasią, kuri pas jį jau prašneko dailininko-realisto lūpomis. Pažymim dar vieną p. Seno Vincos ypatybę — tai trumpumą stilyaus. Šitas nedaugeliui kam sekasi. Mūsų belletristai paprastai mėgsta ilgą stilių, nereikalingus sakinius, išskydusius filosofavimus ir moralizmus, kurinose išsisklaido idėja ir priveda skaitytoją prie nuobodžio. Šito mūsų autorius vengia ir duoda kitiems gerą pavyzdį.

A. B.

BAKTERIJOS.

Sekuma.)

Būdai užsikrėtimo bakterijomis. Kaip jau augščiau matėme, jog bakterijos randasi visur, visame ir visados, todėl ir užsikrėsti jomis galima taip-pat visur, visame ir visados. Dėlei sutrumpinimo rašto, paminėsim tik tai tuos kelius, kuriais pavojingiausios bakterijos vaikščioja.

Per lytiškų susisėmimus galima užkrėsti gema-lą brantais. Karštilgė ir pūlius veisiančios bakterijos kartais pereina per „placenta“ ir pradeda veikti savaip; džiova taip-gi galima užsikrėsti minėtu keliu, — nors reti tokie atsitikimai. „Bubonic plague“ daugiausiai gaunama per sužeidimus odos. Bakterijos lengviausiai dasigriebti per tokias vietas, kur suvis plona oda, kaip žarnos, vidurys ausies, plaučiai, „uterus“ ir „Falopian tubes“.

Ravenel ištyrė, kad džiova yra užsikrečiama per žarnas, — bakterijos pereina žarnas, nepadar-damos jokios blėdies tenai, ir dasigauna prie plaučių, kur jau savaip veikia.

Valgant ar geriant iš sudino, vartojant nosinę, arba kitus sergančios ypatos rūbus, tankiai pernešama bakterijos nuo lignonio ant sveiko.

Yra atsitikimai, kad užkrečia liga suvis sveikos

ypatos. Šitas išėjo aikštėn Hamberge, Vokietijoje, 1892 metuose, kur keletas ypatų po išlaikymo kvarentine, kuomet išvažinėjo į kitas vietas, tapo patirta, kad mėšluose randasi choleros spirilla. Difteriją, taip gi sveikos ypatos tankiai nešioja be jokio atjautimo ant savęs.

Kaip jau minėjau, atmosferoj randasi bakterijos pavydale dulkių, kurias greitai galima inkvėpuoti. Jei ligonis kosti arba čiaudi, ten pilnas oras jų; na ir prižiūrėtojai ar atlankytojai intrankia kvėpuodami. Mat kostint ar čiandint bakterijos išleikia su kvapu ir pluduriuoja ore per nekuri laiką.

Paprastai yra užsikrečiama karštlige ir kitomis ligomis su vandeniu, kuriame randasi bakterijos. Vanduo pavojingas iš miestų srutynų ir mėšlynų, kurie labai tankiai, teka į upes, iš kurių žmonės vandenį naudoja.

Atsitinka, kad ir pienas užkrečia ligą, nors jis būna ir iš sveikų karvių. Mat kartais vartojama prie pieno nešvarius indus arba kostuvus; kartais nesvarum vandeniu išplauja indus ar bonkas, tokį pieną valgydamas jau neišsiskusi nuo bakterijų. Musės yra kaip nešiojotos džiuvos, choleros ir karštligės. Jos tupinėja ant mėšlynų ir visokių dvėsenų, kur surenka tūkstančius bakterijų tenai šančių, o paskui betupinėdamos ant valgio produktų užkrečia juos.

Yra dar veislė uodų, kurie nešioja maliariją nuo ypatos ant ypatos, ar nuo gyvulio ant gyvulio.

Yra patirta, kad ir blusos perneša bakterijas nuo gyvūno ant gyvūno.

Tūkstančiai atsitikimų patirta, kad patys žmonės, per savo lengvatikystę, susijęško ligas. Kaip jau žinome, lankydamai „eudanas vietas“ ir tenai plaudami skaudulius arba gerdami vandenį, kuriame nuplaujami milijonai bakterijų, mes išsimurdomė pačiam bakterijų vėrpete. Tokios „šventos“ vietos yra tikrais ligų bei nuodūgų bakterijų šaltiniai. Čia vieni atvežę skandina jas vandenyje, o antri jas pasigauna ir suglobėja. Taipgi daug blėdies sveikatai suteikia bučiavimas žemės ar grindų, ypatinai bažnyčiose, kursu visokeriopomis lūpomis žmonės suėję prispjauo milijonus bakterijų, o bučiotojai žemės surenka lūpomis arba kvėpuodami (giliai dusaudami) intraukia jas į plaučius per burną ar nosį.

Prielankiausios užsikrėtimui aplinkybės. Limpančių ligų išsiplėtojimą gali remti įvairios gyvenimo aplinkybės, taip sakant prielankiosios priežastys: kaip alkis, šaltis, nuovargis ir sunkus bei ilgas darbas; tos sąlygos padaro žmogų labiau priilpnum dėl bakterijų; anemija (mažakraujė) ir chroniškos ligos irgi veda prie to. Kaip pavyzdys palinkimo ypatos prie užsikrėtimo yra gerai žinomas faktas, kad turintis šlapligę ypatinai greitai patenka pūlinėms ir džiuvos bakterijoms. Neganėtinai pervirimas maisto skilvyje, dėlei perpilnio ar netinkamų produktų, žmogų silpnina per ką jis darosi labiau tinkančių suvyti bakterijų lizdą.

Abbott daktarė, kad normališka (paprastoji) spēka, kuri neleidžia veistis bakterijoms, galima žymiai sumažinti, duodant kasdien po stiklą degtinės; tai buvo iširta ant kralikų.

Klimatas ir augstumas turi intekmę ant džiovininkų; kaip žinome, daug mažiau yra atsitikimų apsigimo džiova gyvenant augstose vietose, negu žemose ir tirstai žmonėmis apgyventose. Jei drėgni gyvenimo būtai arba saulės spinduliai niekuomet nevieši grįčioje, arba jei gyvenimo būtai randasi arti pelkių bei raistų, kur daugelis organišku kūnų tręsta ir gadina tas viskas orą, ir vėlgi, jei mes nevisai tyrą orą kvėpuodami intraukiame jį į plaučius, per tai mes silpname ir tampame tinkančiais dėl bakterijų būveinės.

Abelnai kūdikiai greičiau pasiduoda užkrėtimui ligų, negu suaugę žmonės; kaip kurios bakterijos suvis neįveikia suaugusių žmonių.

Individualo tvirtumas kartais labai žymiai pasipriešina užsikrėtimui bakterijų. Welch sako: „Tas faktas, kad vienus individualus bakterijos užpuola, o kitų nekibina nors ir vienodose esant aplinkybėse, pareiškia, kad bakterijos pataiko rast pas vieną lengvą ir priimnią vietą, o pas kitą sutinka kietą valios pasipriešinimą prieš bakterijas“. Patyrimas Vokietijoje, iš 1892 metų pertikrina mus, kad vienos ypatos užsikrečia liga, kuomet kitos — neuzsikrečia, nors būna prie tokių-pat aplinkybių; nors ir pastarieji bakterijų turi, vienok šios jų neįveikia. Daug yra patirta, kad suvis sveikos ypatos, o nešioja difterijos bacillus savo burnoje.

Yra gana atsitikimų, kad džiova ligotų tėvų vaikai suvis sveiki, arba vienas iš tėvų serga, o antaras visiška pasilieka sveiku. Žmonių padermės ne vienodai pasiduoda bakterijoms. Paveizdan, tas yra žinoma, kad juodųjų giminė daug mažiau pasiduoda geltonamjam druginiui, negu baltųjų.

Tūli, mūsų organizmo audiniai veikia pasiduoda ypatinai bakterijų rūšei, negu kiti audiniai; tai pačiai bakterijų rūšei. Šlapumos kanalo gliūnė plėvė geriausiai tinkanti dėl bakterijų vadina „gonococcus“, kuomet žarnų plėvė greitai pasi-

duoda dysenterijos, choleros ir tyfo bakterijoms; plaučiai greičiausiai prieinami džiuvos bakterijoms, negu kiti organai; akis gali užpulti didelis skaitlius įvairių mikroorganizmų, neskaitant tų, kurie ypatinai prie akių tinka.

Limpančių ligų apsiereikšimas remiasi labiausiai ant bakterijų nuodingumo. Bet ir tų bakterijų nuodingumas kartais esti labiau, kartais mažiau kenksmingas. Kaip-kuriuose atsitikimuose nuodingumas ilgokai tebeturi savo galę, o kartais nuodingumas suvis silpnai apsiereikšia ir trumpai tepabūna. Abelnai, juo eina jos senyn, tuo eina mažyn bakterijų nuodingumas.

Neretai atrandama, kad dviejų rūšių bakterijos susijungę veikia. Žinoma, tokiam atsitikime ir užsikrėtimo pasekmė apsiereikšia dvejopa.

Čia bus verta paminėti tai, kad bakterijų nuodai yra trijų skirtingų būdų: 1) bakterijomis veisiami nuodai ne yseūje, kuriame jos auga, bet kuomet yra perimami į kitą medžiagą; 2) nuodai esti viduje pačių bakterijų celių, ir tik tuomet veikia. Kuomet celės yra suplaisomos; 3) nuodai yra išleidžiami yseūn, kuriame bakterijos veisiasi ir auga. (Užbaiga seka.)

J. J. Smailis.

MINTIS APIE POEZIJĄ. *) (Pagal A. Dauge.)

Pasiklausius į naujųjų laikų poezijos garsus mes daugelį kartų girdžiame ten liūdumo ir skausmų motyvus. Girdžiame ten verksmus, gailėsius ir atdusius. Girdžiame pilnus skausmų ir kančių ilgėsius. Naujųjų laikų poezijoje daug ašarų. Daug joje kalbama apie mirtį, likimo sunkumą, apie žmogaus vienatvę. Daug kalbama joje apie tai, kaip žmonės ir abelnai žmogijos siekius. Ypač didelių draugijinių kovų pradžioje matome daugiau poezijos formą, negu pačią poeziją. Poezijos formoje daugelį kartų yra sudėtos, išreikštos žinomos „idėos“, kurias žinomos žmonių dalis laiko, kaip gerą, tinkantį ir svarbų daiktą. Vienok tatau, kaip sau norite, nėra poetišku minčių rezultatas, bet tai yra pamokymas, veikimo programa, propaganda, kvietimas arba pranašavimas poezijos formoje. Ne jautrus mintytojas-poetas tai sutvėrė, bet politikas, moralistas, publicistas. Jeigu šitokis pamokslininkas arba politikas kartu yra ir didis poetas, tai jo morališkoji ar politiškoji poezija gali būti gera ir tikra poezija. Bet tikrai — moralistai, arba tikrai — politikai yra blogi poetai. Literatūra didžiųjų draugijinių kovų pradžioje visuomet yra publicistika, bet ne poezija. Ji gali turėti didžiųjų svarbą, ji gali būti įžymių žmonių sutverta, bet ji nėra poezija.

Todėl ir nestebėtina! Dar daugelis klausimų „neuzbaigtų“, dar daugelis apsiereikšimų, kurie kol kas nepaaiškėjo, dar mažai patėmyta, mažai pamanių patyrimų sielos gyvenimo apsiereikšimuose, taipgi mažai yra laiko, kad būtų galima su tuo užsiimti, es dienos uždaviniai ir dienos kova šaukia prie kito darbo. Reikia išdirbti programą, reikia pastatyti griežti reikalavimai, reikia rodyti keliai ir reikia priparodyti vadovaujančių idėjų teisingumą, gi kitų idėjų klaidingumą. Reikia polemizuoti, ginčytis, mokyti, pamokslininkauti. Šitokis veikimo praktiškai būdas ir praktiški jo siekiai; bet poezijos tikslas, kaip ir mokslo tikslas — pirmučiausiai teoretiški. Ir nestebėtina, jog nenuoalsų ir daug dirbant praktikai, tankiausiai esti blogi teoretikai — blogi tyrinėtojai. Nestebėtina, kad jų poezijoje tankiausiai nerasime nei mažiausio poezijos elemento. Taip-pat, kad šitokių tikrai — praktiku parašytuose mokslškuose raštuose, kartais asime visa kita, bet tikrai ne mokslą — mokslo juo e nėra.

Ant kai-kurių žmonių šitokie neturinti savyje nei mokslo, nei poezijos raštai, — jei juose pajudinti ir tinkamoje dvasioje išrišti klausimai, kas dėl tų žmonių labai daug reiškia jų partijos gyvenime, — nt tų šitokie raštai daro ne tikrai didelį įspūdį, bet taipgi juose pabudina persitikrinimą, jog čia yra tikra poezija, tikras mokslas. Pavyzdžiui paimkime patriotiškoje dvasioje parašytą dramą, kurią parašė ne poetas, bet žmogus, kuris visu-pirmu yra karštas patriotas. Atsitikimai ir patys žmonės sutverti, pramanyti žinomam tikslui: priparodyti kaip svarbus ir šventas uždavinys — būti patriotu, kiek daug nelaimių atsitiko jei nėra patriotizmo, kaip uikus ir turtingas gyvenimas, jei žmonės duodasi save vesti patriotiškiems idealams. Tuomet tokis rašytojas visasšitas „idėas“, apie kurių vertę ir svarbą nebus čia kalbama, liepia išreikšti ir priparodyti savo dramos asmenims, kurie nėra gyvi žmonės, bet pramanyti. Tačiau tie žmonės arba dramos asmenys nėra naturališki, nėra teisingai atvaizdinti, ir jie savo žodžiais išreikšia ne reališka teisybę, bet tikrai tą, ką rašytojas su savo tikslu indėjo į jų lūpas ir liepė pasakyt. Ir iš tos priežasties šitoki drama neturi mažiausios poetiškos vertės. Tačiau pat-

ten vienas yra panaudojamas kito laui kaip įrankis. Tenai vidujinis žmogaus gyvenimas nebeinteresingas, nesvarbus. Tenai nėra nei noro nei galės jį tirti ir suprasti. Poezija tokioje dirvoje negali augti, negali bujoti, negali savo žiedą išskleisti. Ten, kur dūmai, karštis ir purvynas, tenai poezija ir šilta žmogaus sympatija turi numirti. Tokioje vietoje poetiškos mintys sustingsta; ten jos negali banguoti, negali siūbuoti ir kilti ligi mėlynojo dangaus.

Bet tenai, kur vienodas likimas, kur vienodi žmonių tikslai, ten žmogus žmogui yra brangus, mielas, ir jo vidujinis gyvenimas ir jo likimas visus šiltai ir gyvai užinteresuoja. Ten daug mintija, klaussinėja ir tyrinėja; tyrinėja tuos dalykus, kurie rišasi su žmonių sielos gyvenimu. Ten yra poezijos veikimo dirva, ir ten ji išpildo savo didžiųjų užduotį: tirti, aiškinti ir atverti žmogaus gyvąją selą, kuri kitokiu būdu neprieinama ir neatvertiama.

Vienodas likimas, bendras stengimasis žmones suartina, grupuoja ir suskirsto į pulkus. Šitie pulkai sujungtomis, bendromis jėgomis kovoja ir stengiasi; gi kovoje ir triūse nubunda ir išsivysfo spartus dvasios veikimas, gema ir plaukia mintys, ir iš to susitvertia stipresnis ir turtingesnis jausmų pasaulis. Čia poezija teka iš turtingų šaltinių ir trykšta į viršų iš galingų fontanų. Juo platesnis ir turtingesnis gyvenimas, tuo gražesnė, dailesnė poezija. Visi, didžiomis mintimis ir galingais, stipriais jausmais turtingi laikai, buvo taipgi turtingais poezijos laikais. Tai pilni džiaugsmo ir laimės, tai vėl pilni kančių ir sopulių, bet visuomet pilni didžio ir skaisaus turinio.

*) Referatas rengtas Liaudies Mokyklai.

riotiška publika susijudina ir laiko tokį daiktą gerą, patinkamą ir gražią poeziją. Taip-pat lygi kovų laiku, partijos kelia ir garbina savo rašytoją ir, net tuomet, kuomet jų raštuose nėra nieko kit kaip vien tikta „gera idėja“ ir patinkama tendencija.

Dar kartą atkartojau, jog šitokie raštai, apie kuriuos tik-ką buvo minėta, gali turėti didelę draugijinę ir historinę vertę ir reikšmę, bet poezija mes j vadinti jokiū būdu negalime, nes tikroji poezija remiasi ne ant „gerų ir sveikų pažiūrų“, bet ar smulkių-smulkiausių gyvenimo tyrinėjimų. Poezija remiasi ant tų žmonių, kurie patys yra rimti gyvenimo tėmytojai ir žinovai, jie pažįsta tikrąją poeziją ir ją myli, ir todėl ant tų žmonių tokie tvariniai apie kokius buvo pasakyta, nedaro jokio įspūdžio. Jiems duria į akis visas tokių tvarinių negamtū kumas, neteisingumas ir neaiškumas. Jie jaučią jog čia kalba žmogus, kuris tačiaus nėra įsigilines gyvenimo gelmes, nėra pažvelgęs, išžiūrėjęs giliau žmogaus sielą, bet nori tikta pamokslininkauti, ne ri skelbti savo „pažiūras“. Bet šitai spres tikta gilesni, rimtesni mintytojai. Didysis žmonių pulkas vis duosis pakreipti save ir visai nejus to viso vidijinio tuštumo, ir ne poetiškuo, jei tikta į tvarin bus indėtos „puikios pažiūros“.

Bet taip publika, kaip ir poezija su laiku tam pa gilesnė ir nuoseklesnė. Kuomet gyvenimas per eina į stmantresnes, pilnesnes ir aiškesnes formas kuomet be ribų tvinstanti sriovė pradeda, nors i bukliai ir nerimstančiai, tekėti priekin, bet teka at simušdama į kietus krantus, kuomet draugijiniai j dėjimai pradeda tvarkytiesi, kuomet jau nereikalina ga daugiau budinti ir kelti, ginčyties ir pamokslininkauti, kuomet mintys nebeplaukia taip srauniai i betvarkiai, bet prasiblaivo ir pasidaro gilesnėmis kuomet mintytojas žmogus tampa ramesniu ir jo apsprendimai teisingesni ir laisvesni, jo minčių veikimas pilnesnis ir racionališkesnis, tuomet ir poezija bus gili, pilna ir teisinga. Nuo šitos „poezijos“ atsiskiria visi ne poetiškieji elementai. Ji gali būti dabar ir patriotiška, morališka, sociališka, religijinė, bet ji bus gyvų poetišku minčių tvarinys, o ne negyva forma, i kurią rašytojas norėjo padėti, kai j rėmus savo „idėja“. Nereikia išmesti iš poezijos „idėas“, „pažvalgas“, „moralus“, bet ten, kur visa tatau yra poezijoje, turi būti pamatuotas teisingas, pertikrinantis ir gyvas. Visuauštrausia kovos poezija gali būti tikra poezija. Ji gali būti filosofiška, morališka, patriotiška, politiška, religiška; joje gali būti aštriai tendencija; bet tikra poezija ji bus tikta tuomet, jei jos „idėja“ bus pagimdyta jausmų, jei ji išsiveržė iš stiprių praėjusių vidujinių gyvenimų, nes be to ji ir atsirasti negalėtų. Ir mes negalime jos kitaip suprasti visame pilnme ir gyvenimo turtingume, kaip tikta tokio pat būdu, tokio pat pergyvenimu, kokis atsitiko poeto krūtinėje tuo laiku, kuomet jisai ją parašė. „Idėinė“ poezija tikta tada yra poezija, kada joje yra poeto sielos pilnas atspindys, bet ne tik jo vaidentuvės pasekmė. Apie tokią poeziją galima tarti Ibseno žodžiais, jog ji toliau gyvuos ne žmonių „šaltose galvose, bet jų šiltose širdyse“.

Viskas, kas nepilnas ir neteisingas, kas nėra sielos tvariniu, tas yra nepoetiškias. Nuo viso to reikia poezija apvalyti. Žinomuose, pagabiuose laikuose tatau ir yra daroma. Apvalius ją, jinai atnaujinta, tyra ir laisva plūsta, teka ir rieda pirmyn visame savo skaistume ir turtingume.

Bet ne žėdnas laikas, ne visi gyvenimo nurodymai tam ir tinka. Dėlei poetiško triūso, gilučiausio ir pamatinio poetiško gyvenimo tyrimo yra reikalingas žinomas ramumas, žinomas atsitolinimas nuo dieninio triukšmo, mažiausiai žinomose valandose. Kur kova ir praktiškai triūsas reikalauja visų jėgų, tiesa, ten auga spēka, užliepsnoja karštis, banguoja jausmai; bet poetiškujų minčių ugnis tarp andrų ir bruzdėjimo neretai užgęsta. Juo pasiutesnis bruzdėjimas, juo jisai trūkšmingesnis, juo mažiau laisvų ir tylių akymirksnių, tuo mažesni ir nepilni bus vaizdai, kuriuos poetas rodo, tuo neteisingesni bus jo sielos aiškinimai. Karių ugnyje gali užliepsnoti gana skaisčios poetiškos mintys, bet jos negali būti išvestos ligi galui, nes trimitai gaudžia ir šaukia pirmyn — darban!

Daugelį kartų poetai-mintytojai pasitraukia nuo praktiškojo dienos darbo ir nuo kovos lauko, tačiau tai nėra dar ženklas, jog jie yra svetimi visiems šitiems dienos uždaviniams ir pareigoms. Tas gali būti visai atbulai. Šitie poetai gali turėti gilią šaknis savo gyvenimo laiku; stiprūs ryšiai gali juos risti su savo gadynės žmonėmis; bet jie turi sangoti nuo vėjų užsižebusią poetiška liepsną. Jie turi sutvarkyti gyvenimo išpūdžius, reikia įsigilinti turi sutvarkyti gyvenimo išpūdžius, reikia įsigilinti į jų apsiereikšimus, kad paskui galėtų tvirti teisingą ir pertikrinantį gyvenimo paveikslą, kad galėtų išreikšti tai, ką matė, suprato ir atjautė paprastai, teisingai ir pertikrinančiai.

(Užbaiga seka.)

Jul. Baniulis.

beną po vardu „Morsis“ benas.

Apie kitas draugystes pranešiu, kaip tiksliai sužinosiu jų stovį. Bet dabar pakalbėsiu apie 11-tą S. L. A. kuopą, kuri kada tai buvo didžiausi, skaitlingiausi nariai, negu kitos S. L. A. kuopos Amerikoje. Bet pastaraisiais metais, iškilus nesusipratimams su naująja konstitucija, labai didelis skaitliu vienuolikos apšaukto 11-tą kuopą ir jau vargiai daugiau kada susilauks tokio skaičiaus narių. Liepos 2 d. atsibuvo mėnesinis susirinkimas, kuriame buvo ir buvęs XXVI seime delegatas, p. Jurgis Trečias, kursai, kiek galėdamas, ramino draugus ir paaiškino, kas nutarta per seimą. Pranešė ir tą, kad konstitucija yra palikta ant valios komisijos, kuri, kaip ji mokės, taip padarys ir konstituciją; bet draugai labai nerimavo, kad vėl per visą metą turės laikytis senosios konstitucijos, kuri jiems taip jau ingrisus, kad nenori nei žiūrėti į ją. Bet visgi daugumas iš suspenduotųjų užsimokėjo savo užsilikusias duokles. Dar prie to nutarė parašyti centrališkam S. L. A. sekretoriui, kad pailgintų laiką suspenduotųjų, kurie dėl mokesčių yra suspenduoti, kad galėtų užsimokėti; pailginimo laikas trauksis iki pirmo dienos rugpjūčio 1911 m. Susirinkimas pribuvo labai mažai narių, gal užtai, kad labai šilta dena buvo; per tai daug nieko nei nebuvo apkalbėta nei tarta. Apmokėjus bilas (bargintines) susirinkimas likosi uždarytas.

Dar šitą pasakysiu apie mūsų „pitninkus“, kuriuos mėgsta vasaros laiku rengti. Taip vienas atsibuvo berželio 25 d. ant J. Peniko ūkės, netoli miesto. Rengė „Šviesos“ dr-tė. Žmonių susirinko apie 49 ypatos. Tiksliai gailla, kad „Šviesos“ Dr-tės rengėjai į pikniką parūpino ir alaus, — nes jau senai „Šviesos“ draugystė turi pasibriežus savo įstatuose, kad kovoti priešais alkoholi, tai ir tarpe susirinkusiųjų buvo neužsiganėdinimas. Ir jau nebuvo tokio draugiškumo, kaip metai atgal; tada, kad parengdavu, tai suėję į burelį, padainuos, pakalbės katras sumanesnis, mergaitės padeklamuos gražias eilutes; bet šiomet nieko panašaus nebuvo, tiksliai tušti pasibėginėjimai ir virvės traukimai, tai ir viskas.

Abelnai žiūrėję į šių dienų lietuvių, veržiasi klausimas: kur dingio jų draugiškumas? Rodosi dabar turėtų būti didesnis. Klausite kodėl? Todėl, kad jau turim daugiau apšviestųjų lietuvių, kurių tūli ir Valparaiso lanke. Ištikro prašiau atrodyti, negu metai-kiti atgal; tada buvo visi draugiškesni, negu dabar. Ar tiksliai nebus štai kame to priežastis: gal neapsirinksiu pasakęs, kad anie pereiti metai buvo visai kitoniški, nes tai buvo išibėgę žmonės po didžiąją Maskolijos revoliuciją, kuri visus traukė prie vieno tikslo, prie draugiškumo. Bet tam praėjus, viskas nusiramino, niekas nebedilgina jautrių dirksnių; taip ir pradeda lįsti į akis saldus miegelis, kursai padaro neveiklius ir veikliausius žmones; o žmonės, pagauti letargo miegu nemato nei patį, ką jie veikia. Man rodos, kad dėlto ir yra atšalęs draugiškumas tarpe Waterburio lietuvių.

Juris.

Red. Pastaba. Mēs labai malonėtume gauti ir iš kitų lietuviškų kolonijų panašius peržvelgimus lietuvių visuomeniško ir drauginio gyvenimo. Butų gerai, kad būtų surankiojama ir iš

senesnių laikų, nuo senesnių žmonių papasakojimai, kur kada lietuvių pradėjo atkeliauti, kada jie pradėjo tvirti savo parapijas, draugystes, klubus; kiek draugijų jau mirė, kiek yra; kokie perėjo pas juos įžymesni lietuviai: veikėjai, organizatoriai, kuninagai, etc. Šitokie aprašymai savo laiku bus labai brangi medžiaga ateinančioms mūsų genterkėms, kurios rašys apie mus istorijai, podraug ir dabar ta medžiaga savo naudą skaitytojams atneš.

KURLINK JŪS ZENGIATE?

Žmogus žiūrėdamas į mūsų visuomenės veikėjų ir „geradarių“ darbus nenoroms turi imti plunksną į rankas ir stoti kovon su mūsų veikėjais — vėjagaudomis, kurių šiandien nei kieno neprašytų tiek priviso, kad kur tik su lazda nemesi vis į juos pataikysi. Noras lengvai gyventi, noras pragarsėti svetima nuoskauda pastaruoju laiku perėjo visokius rūbėžius. Noras kitus mokinti doros ir žmoniškumo, patiems jos neturint nei už graši, pastaruoju laiku taip pasidarė „modern“, kaip dar niekad... Iškur tie geradariai? Kas jie? Ko jie nori? Nesuprantu; esu tur būti pertamsus, mažai tyrinėjęs filosofiją — mažai skaitęs. Kaip reikia kur nors kokių mokyčių vyrų, gerų žinovų tiesų, gerų amatninkų, gerų politikų, nors užsimuš — nerasi jų tarp mūsų žmonių; bet kada jų nereikia, kada niekas jų nepageidauja — visi patvoriai pilni.

Jei netiki, garbus skaitytoju man, paimk „Kovą“ o persitikrinsi. Pamatysi jų ten tytyveikas. Aš nekaltinu laikraštį; laikraštis vis bus laikraščiu ir baltasis poperius visą-ką ant savęs talpina ir pakėčia. Bet jis yra socialistiškas; jis yra nešėju žmoniškai laisvės idėjų, jis vardan socializmo šaukia žmones prie solidarizmo. Bet kas čia pasidarė — kad jis pastaruoju laiku vietoje žadinti darbo luomą prie supratimo savųjų reikalų, vietoje raginimo liaudį sviestis, jis virto į pesimistišką griovimo evangelijos platintoją, į šmeižimą asmenų, su kuriais negali susilyginti?

Žinau kad ir aš tapsiu prirokuotas į eilę „tautiečių“ abazo arba da aršiau; bet tas manęs visai neapeina. Viskas pastaruoju laiku taip pasidarė „modern“, kad žmogus nežiūrėdamas ant nieko turi į kovą išeiti su tais užpuldinėjimais, šmeižimais ir nepastovumais, kurie kaip koki epidemija naikina mūsų žmonių ir taip jau silpną vienybę.

„Vienybė Lietuvninkų“ po mano stogu randasi beveik jau trys metai. Kiekvieną numerį perskaitau ir tėjū j jos dvasė. Tris metai skaitau tą laikraštį ir niekad nepatėmijau, kad jis kada būtų buvęs priešas darbininkų reikalų, arba kad kada išeitų prieš visos tautos reikalus „Vien. Liet.“ visada rūpėjo ir galėjo ant širdies lietuvių gerovė. „Vien. Liet.“ visoki mūsų tautiški reikalai: ar jie lytėtusi darbininkų luomą, ar moksleiviją ar kitką mums gerą — visada rado vietą lygiai ir lygiai visus reikalus palaikė.

Rimtesnio laikraščio už „V. L.“ aš tarp mūsų laikraštijos negali surasti; mato tą ir žmonės, mato tą ir šmeižikai, kurie pastaruoju laiku srutas kibirais verčia ant to laikraščio, kuris jau 26 metų kaip saulė ant regačio

šviečia ant mūsų tautos; bet užsidėję svetimtautiškus akinius ant nosies, pilną kailį pripildę uparų, nenori teisingai prie to prisipažinti, kaip tas Mačiūnas Ogintui „Žemės Giesmėje“, ir kaip įmanydami nori tą sugriauti, ką patįs negali padaryti. „Kovos“ redaktorius aimanuoja, kad ji „V. L.“ šmeižia, ir būtent jam „negalima ešą apsiginti“. Aš tame matau visai ką kitą. Aš matau čia kerštą, kurį vardan savęs negalima parodyti, už tai, kad „V. L.“ pasistengė liaudžiai parodyti jojo psichologiją ir stoka rimtumo, kas kenkia tūkstantams žmonių jam rėdant laikraštį. Taigi jis, surinkęs tam tikrą šaiką „raštininkų“, kurie yra žinomi visuomenei iš nelemų pasielgimų ir kurių darbus „V. L.“ taipogi pasistengė išvesti į aikštę, keršija per „Kovą“. Paimk „Kovą“ į rankas visuomet ten rasi tūlų Žagarų, Šestokų, Margerių, ir Co. rašpalaikius išverčiančius jova! ant „Vienybės Lietuvninkų“.

Liaukitės, vyručiai, persekiokite rimtą žodį. Nemanykite, kad mūsų visuomenė yra toki tamsi, kad neatkirtų gero nuo blogo. Nemanykite, kad liaudis klausio jūsu plepalų ir piemeniškių išsišokimų. Matote gerai, kad liaudis visai jūsu nepaiso, bet eina keliu. Jūs išsiškyrė iš liaudies rodote jai dangų čia ant žemės, bet nenorite veikti rimtai, kaip prideri suaugusiems vyrams ir da buvusiems mokyklose. Jūs nenorite eiti sykiu su liaudžia, bet per tą savo nedasisėdėjimą mokyklose jus išgaravo iš galvų žmonių reikalai ir jūs veikiate priešais žmonių norą, ir šmeižiate tuos, kurie bando eiti sykiu su liaudžia.

Šiandien pas mus gimsta kova su kuningais ir vyskupais už jų despotizmą. Žmonelės nemokytė, kitas net raidės nepažįsta, — juda-kruta, rūpinasi, kad kaip nors palengvinus šį bažnytinį jungą. Kur jūs esate, jūs liaudies vadovai? Kodėl jūs neinate ir nepadedate tai tamsiai liaudžiai kovoti su priešais, kurie kaip kokis kirminas ēda mūsų tautą ir visą žmoniją?

Jūs laisvamanybe prisidenge, istolo baidotės savo tikinčių brolių ir visaip šaipotės iš to, kas nepatyrusiam žmogui yra brangiausia. Atminkit jūs, mūsų „geradariai“, kad užsipelnysite niekšų vardo, jeigu nepamatysite, kas jūs tikrai esate!

Tamsūs žmonės! girtuokliai žmonės — šukaujama. Na, ir kur gi jie toki nebus, kad duodančių geresnį pavyzdį visai tarp mūsų mažai yra ir liaudis taip žengia, kaip ji geriau išmano — nes vadovų tarp jos nesiranda. Bile tik kas akis prasikrapštė, ir tuojaus jo jau nėra tarp žmonių — jis socialistas, jis inteligentas (pagal teisybę nei tas nei kitas iš jo nėra) ir jam paprasti žmonių reikalai nerūpi. Atminkite, vyručiai, kad viskas eina išsivystimo keliu; su urmu nieko nepadarysite. Jeigu jūs daugiau išmanote, supraskite paprastus žmonių reikalus, kaip dvasiškus taip ir kitus, ir rimtai eikite sykiu su liaudžia, o pamatysite, kad daug daugiau nuveiksite, negu šiandien besitrunkydami po lietuvių kolonijas nevykusiomis kalbomis ir kitais reikalais, kokie visiškai mūsų žmoneliams dar nesuprantami. Mokinkitės gyventi nuo amerikų. Jeigu jūs norite būti rimtais socialistais, tēmykite tuojaus čia ant vietos į amerikonus ir į jų literatūrą. Išsišėpe, putodami peikiate patriotizmą — baises jis jums. Imki-

te į rankas amerikų socialistų laikraštį, kad ir „Appeal to Reason“ arba „The Coming Nation“. Pamatysite jūs, ką tikrai patriotizmas reiškia!..

Baigdamas, velyčiau gerbiama „Kovos“ redaktoriui apsi-vesti, vietoje ką laikyti mylimosios paveikslą pakabinus priešais rašomą redaktorišką stalą ir dūsauti, per ką, žinoma, daug ant rimtumo kenkia ir apsiavedus, būnant rimtesniu žmogumi, pasiseks išvartyti tokius „raštininkus“ šunims šėką pjauti, kurie su savo bjauria plunksna gėdą daro visiems lietuviams socialistams ir velyčiau susitaikinti su „V. L.“

P. Šestokui velyčiau išmokti gero amato, kaip jau pasimokiusiam vyrui ir vietoje ką besitrunkant po lietuviškas kolonijas aiškinti „meilės psichologiją“ tarp merginų ir vaikinų, velyčiau pačiam tą meilę tikrai suprasti ir apsiavedus rimtai tarp žmonių apsigyvenus veikti.

Ištikro kantrybės trūksta, bežiūrint į tokius mūsų „socialistus“. Pas amerikonus socializmas apsiereškia kovoje už geresnę ateitį, kovoje su valdžios klaidomis ir korporacijų plėšikavimais, kad pagerinus kaip nors vergišką darbininkų padėjimą O pas mus... pas mus jis apsiereškia išpylyme srutų ant galvų daugiausiai rimtesnių socialistų arba pirmieviškų laikraščių, kuriems taipogi prie širdies stovi žmonių gerovė... Šalin su tokiu „socializmu“ ir tokiais „socialistais!“

Aš pats dabar priguliu prie Socialist Party ir nuo to laiko, kada prie anglų partijos priguliu, niekad negirdėčiau, kad anglai socialistai neapkęstų kokių-nors laikraščių arba piltų srutas ant galvų tokių žmonių, kurie rūpinasi mokslo platinimu arba bent prisilaiko bešališkumo. Patriotizmas pas juos užima pirmą vietą ir kiekvienas, giliau suprantantis, džiaugiasi tuo Tauta visai yra ne niekinama, bet da yra pasididžiuojama iš tautos. Užtenka paimt tik bile kokį numerį „The Coming Nation“, kad per sitikrinti, kaip amerikoni gerbia savo tautą ir didžiuoja amerikų nuveiktaisiais darbais užrubežese, kovose už liuosybę — paveizdan Mexikoje. Pas mus gi socializmas toliau nenuėina, kaip tik į „V. L.“ redakciją, atsimušęs į pp. Jurgelionį, Širvydą, tautiečius, ir kaip garas išnyksta ore... Tai tau ir socializmas!

Laikas, didelis laikas pradėti rimčiau mūsų socialistiškiesiems veikėjams ištikro veikti ir išvartyti iš savęs uparą, susitaikinti nors su pirmieviškais laikraščiais.

St. Miliauskas,

437 Willing str.,
Tamaqua, Pa.

VIENODAS LIKIMAS.

Pašaka.

Gyveno miške peliukė. Gyveno gana laimingai. Bėgiojo po malonias ir tylias šlamantį mišką ir maitinosi motinos-žemelės vaisiais.

Bet vieną tūl rudenį užėjo neįspasakytai didelis lietus. Lijo ir lijo per keliatą savaitę, rodėsi, jog dangus prakiuro. Visa žemė pažliugo vandeniu ir užliejo vargšes peliukės lizdelį, jos mažą urvelį. Liūdėjo vargšė kartu su pačia liūdna ir apsiniaukusia diena. Visas miškas išrodė giliai nuliūdęs, nusiminęs ir varvino

šaltas ašaras. Ir kada naktį miškas ėmė baisesi siūbuoti, ji susitraukė savo olytėje ir drebėjo.

Grįžo ji vieną dieną, šaknelių prisirinkusi, savo olytėn. Prisirartino prie olytės ir žiūri... ola pilnutėlė, kaip akis, vandens. Peliukė nuliūdo, nusiminė ir griaudžiai... labai griaudžiai apsiverkė. Tačiau, „verksi neverkus, nieko nebus“, atsiminė peliukė kur tai girdėtą patarlę, nusišluostė ašaras ir nusiramino. Bet jai širdis skaudėjo. Dar kartą pažvelgė savo olytėn ir tik ką susivaldė — sulaukė ašaras. Vienok vanduo olytėje tebetalkšojo ir nei kiek neslūgo. Todėl gi būtina prisėjo eiti tolyn... turėjo apeisti taip numylėtą kampelį... turėjo eiti ir jieškoti kur kitur gyvenimui vietele.

Ėjo peliukė viena sau. Lindo per tankius krūmus, lipo per nugriuvusius medžius, brido per liūgynus ir klampčiojo pelkėmis. Daug jau perėjo, bet tinkamos gyvenimui vietos niekur nesurado. Atsisėdo ant kelmo ir mintija:

„Kas čia dabar daryti? Kur dingti man vienai vargšei? Butų bent man draugas, gal butų ir kiek ramiau... Likau viena, kaip ta pušėlė ant kalnelio... Kur gi dingti man dabar?“ — aimanavo peliukė.

Taip jai aimanuojant ir nežinant — kur eiti, atėjo į galvą palaiminga mintis: atsiminė ji tūlą labai geros ir didžios širdies senukę, kuri gyveno pamiškėje, kai kokia vienuolė, mažoje pirklėje. Na, ir sumanė ji eiti pas tą senukę.

Pasileido tekina bėgti per mišką. Ir neuzilgo jau stovėjo pas mažą sukrypusią pirklę pamiškėje. Radusi atviras pirklės duris, ėjo stačiai į vidų.

Neįėjusi, apsidairė, paziūrėjo į senukę, kuri sėdėjo prie besikurenčio pečiuko ir verpė linus. Senukė išrodė labai maloni ir geros širdies. Ir peliukė išdrąsiniusi paklausė senukės:

„Ar nepriglaustumei pas save, senutėle, ir mane ant kokio, nors ir trumpo laiko?“ — kalbėjo peliukė meldžiančiu balsu.

„A!... sveika gyva mažoji viešnelė...“ „Bet koksai gi nemalonus išginė tave iš miško... mažoji?... koksai gi nemalonus išginė...“

„Gi žinai koksai dabar užėjo laikas. Vanduo užtvindė ir mano olele... Nėra kur ir bedingti... visur talkšo tik vienas vanduo ir vanduo...“

„Nelaimingoji, tu, vargšėlė — sąjausdama tarė senukė. — „Tą ką gi bedarysi... Eik už krosnies ir atsigulk... išsidžiovink savo skrandelė... matai — visa šlaputėlė...“

Apsidžiaugė mažoji peliukė ir dėkodama senukei nuėjo į užkrosnį ir atsigulė. Miegojo saldžiai per visą naktį. Lauke jau buvo šviesi diena, kada peliukė pabudo iš saldus miego. Atsikėlė, pratrėnė akutes, apsiprausė snukutį ir išlindo iš užkrosnies. Senukė pamatė atsikėlusią peliukę ir pakvietė ją:

„Eikš, mažoji viešnelė... eikš papusryčiauti. Būsi jau gerai išalkusi...“

Pavalgiusi pusryčius mažoji peliukė dar labiau apsidžiaugė ir visai nusiramino. Senukė nuvalė indus ir sėdo prie vindelio.

„Ar senai, kaip viena gyveni?“ — paklausė senukė peliukės.

„Nelabai... Vieną dieną, šią vasarą, išėjus mano draugui jieškoti maisto, užklupo ant jo žebinkštė ir, visai be jokios prie-

žasties, nužudė jį. Likau viena; liūdna buvo vienai gyventi... bangu buvo... Tankiai prisiedavo ir paverkti... Bangu buvo vienai ligi kol apsipratau. Tačiau reikėjo apsiprasti... Reikėjo nusiraminti ir gyventi kol dar gyva... nors ir vienai. Ir štai dabar užėjo vėl kita nelaimė...“

„Tai tu dar ne labai senai kaip viena gyveni. Aš gi — jau penki metai bus... Gyvenome su savo vyrų viename dideliame dvare. Išpradžių gyvenome gana laimingai. Išauginome vaikučius ir išleidome į svetą... Ištekėjus pastarajai dukrelei, nežinau širdelė, kas su maniškiu pasidarė... Ak tu sviete! — nei iš šio, nei iš to pradėjo lankyti karčemą. Tankiau ir tankiau pradėjo girtuoklianti. O iš karčemos sugrįžęs — mane mušti... Verkiu pasislėpusi ir kentėjau... Tikėjau dar, jog turės susiprasti... visgi turės pasitaisyti... Maniau... gyvenime ir vėl, kaip žmonės... tinkančiai... ir vėl bus gerai. Ir... gal butų ir pasitaisęs, susivaldęs, jei ne kiti... Kai jis mane muždavo, tasydavo po žemę, gi jie ir sako — „Tegu duoda... gerai tai bobai... gerai tai raganai... tegu pamoko.“ Neturėjau nei kam pasiskųsti... nei... Ir nežinau kuomi buvau nusidėjusi. Rodosi nieko begyvendama nenusikriaudžiau, neuzgavau nei žodžiu... Parėjo kartą labai, labai girtas, visas purvinas ir... jo paties bičiulių sumuštas. Gulė į lovą; pagulėjo kokią savaitę... padėjavo ir — pasišaukė Dievas pas save...“ „Pasilikusi viena, — tęsė senukė, — buvau priversta išeiti iš dvoro... Pavargau šiaip-taip per koki laiką ligi susiradau šitą pirklę... Dabar... vasaros laiku tai einu paravėti, tai pagrėbti, žimos gi laiku — šitai tą verpiu ir taip užsidirbu duonos ir pragyvenu.“

„Čia dabar dar ir aš prisidėjau į pagalbą“... — pridūrė peliukė.

„Ko tau čia, mažoji, rūpinties... ko krimstiesi... išsimitinsime... ne kažin kiek tu ir suvalgai“... * * *

Gyveno peliukė su senuke. Sutiko juodvi, kaip dvi viena kitą tikrai mylinčios sesutės.

Baigėsi jau ir šaltoji žiema. Sniegas baigė tirpti nuo laukų. Buvo graži diena. Senukė skalbė soželkoje baltinius, o peliukė bėgiojo aplinkui ir džiaugėsi skaisčia pavasario diena.

Apie vakarą senukė pradėjo skųstiesi, kad jai šalta ir jog drebulys nepaliauja krėtes. Ir kaip vakare atsigulė į lovą, tai ir nebelipo iš jos.

Mažoji peliukė nuliūdo ir jausdama niekuomi negalinti pagelbėti senukei labai nerimavo. Plaukė į jos mažą galvelę įvairi sumanymai, bet kaip nieko, taip nieko. Galų gale sugalvojo bėgti į girią ir pririnkti gydančių šaknelių.

Nubėgo į girią mažoji peliukė, pririnko geriausių šaknelių ir parnešusi padavė senutei.

„Dėkui, tau, mažoji... dėkui“... — tarė senukė silpnu balsu.

Senukė kiek begalėdama, atsikėlė ir išvirino šakneles. Išgerė šaknelių arbatos ir vėl atsigulė.

Vos tik diena aušo, peliukė jau pabudo ir pribėgusi prie lovos žiūrėjo į ramiai miegančią senutę. Nors peliukė žinojo, kad senutė anksti iš ryto kelia, bet ji nežadino jos.

„Tegu pamiega... tegu pamiega po ligos...“ — manė sau peliukė.

Menkutis.

MIRTIES KLONIS.

Pietinėje Amerikoje yra šalis, vadinama „Mirties Klonis“. Ta vieta nelabai yra žinoma pasauliui dėlto, kad į tenai nėra galima dasigriežti, nes iš žemės veržiasi nuodingi gazai, į kuriuos žmogus patekęs tuojuos apsvaigsta. Arčiau į šiaurę, prie Arizonos valstijos, yra vietų, kur aplinkybės jau lengvesnės. Tenai labai karšta vasaros laikui, todėl mažai randasi augalų, kurie žaliuotų. Tie, amžiais nearti dirvonai, tik pradžioje sausio mėnesio sužaliuoja, dėlto tuo laiku tenai varoma tūkstančiai raguočių, kurie ir ganosi per 4 mėnesius. Tenai niekad nebūna žiemos, rods buvo ir tokių laikų, kad iškrito biskį sniego. Ir syki, kada bandų sargai, atsikėlę išryto, pamatė prisnigta, tai jie nežinojo, ką tas reiškia: jie mįslino, kad jie randasi danguj ir, visi atsiskė valgyti.

Vietomis randasi milžiniškos žolės, kuriose slankioja visokios kirmėlės; tenai nesigirdi melodijos sparnuočių dėlto, kad tos kirmėlės tankiai ištuština jų lizdeius. Pavojingiausia iš visų kirmėlių, kurios ten yra, tai milžiniško didumo „Boa-constrictor“, kuri karstosi po medžius, plaukia gerai ant vandens ir greitai slenka ant sausumos. Upėse randasi daug krokodilų, kurie tankiai kaujasi su „Boa-constrictor“.

Nuo tų tai dviejų gyvūnų žmogui reikia labai saugotis. Boa-constrictor yra pavojinga tuom, kad ji, išlipusi į medį, tūno tarp šakų, ir žmogui sunku yra ją užtėmyti; ir jeigu žmogus eina pro tą medį, kur ji laukia savo aukos, tai tuojuos uodegą nuleidžia žemyn, o kitu galu laikydamosi už medžio, apsiuvynioja ir įsitraukia į medį — suėda. Krokodiliai gi pavojingi tuom, kad jų vandenyje žmogus negali užtėmyti, krokodiliai negyvena dideliuose vandenynuose, — jie myli ten, kur nepergili ir yra dumblo; jie gyvena tik šiltose šalyse.

Kada krokodilius ilsisi, tai jisai guli dumblo, galvą iškišęs ant paviršiaus, kuri išrodo, kaip supuvęs medžio kelmas: guli per kelias valandas nepasikrutinęs; o jeigu žmogų pamato maudantis, tai jisai laukia, kol nuplauks toliaus nuo krašto, o tada su visų smarkumu plaukia prie jo, išžiūdinęs savo nasrus. Baisus regynas, kada jisai žmogų ēda: ant tos vietos, kur jisai žmogų sukrantė, pasimato tik raudonas vanduo. Tankiai atsitinka, kad krokodilius mušasi su Boa-constrictor.

(Iš „Wide World Magazine“.)
A. V. Vasnelis.

ŠPIKUOJAI.

Neužganėdinta.

Jokubienė girdėjo, kad kanarka paukštytė labai puikiai gieda, todėl nuėjo į krautuvę, kur pardavinėja paukščius ir išsiprašė bargan vieną kanarkutę. Už keleto dienų atneša kanarkutę atgal ir sako:

— Pons kupčiau, aš jums su gražinu paukštuką, nes jūs man sumelavot: sakėt, kad jisai čiučbės, o dabar per tris dienas nei būrnos neatidarė!

— Na tai tamsta juokdarė! Argi nesupratote, kad paukštutė dėlto negieda, kad man jūs už ją dar neužmokėjote?

Jonelis.

Tikras ženklas.

J:— Ant ko galima pažinti ar

ženotas, ar ne?

A:— Labai lengvai! Neženoto marškiniui be guzikų, o ženotas visai be marškinių.

A. Dagis.

Lietuviškas sofistas.

Gaspadinė į savo įnamį (burdingierių): Antanai, štai jau bus du metai, kaip tu pas mus gyvenai, o nematau niekad tavęs einant į bažnyčią. Dėlko taip?

— Antanas: Bijau Dievo, dėdien!

— Kaip tai bijai Dievo?

— Taip man mama inkalė vaiznuojant Amerikon: Bijok Dievo, vaikeli. Dabar bijau jam ir pasirodyti.

— O tu, veršy!

J. J. Strazdelis.

Vapsa.

Sena merga, beglostydama ir bebūčiuodama savo šunį, sako: — Mano tu mopseli, tu mane myli, ir aš tave myliu. Mane jau visi jaunikiai apleido ir juokiasi; tu tik belieki mano sielai brangus ir visad suramini.

Vapsa.

Pataikyta atsakyti.

— Turiu viltį, kad draugas agituos mūsų partijos naudai.

— Kaip gi, agituosiu! Aš labai mėgstu partiją vinto su visais priedais

Vapsa.

Patarimas

Krikščionis demokratui, skaitykite „Kovą“ su „Keleiviu“, nes jie savo straipsnius ima iš Kristaus mokslo.

Socialistai platiakite „Žvaigždę“, „Draugą“ ir „Kataliką“ nes juose plačiai išguldoma jūsų mokslo teorija.

Demokratai ir bepartijiniai neskaitykite nieko, nes „Lietuva“ ir „Vien. Liet.“ nereikalingi, kadangi jie visais lietuviams rūpinasi.

Vapsa.

LAIŠKAI IN REDAKCIJA

„V. Liet.“ N17 tilpo atsakymas p. J. Garnupio ant mūsų protesto prieš jo korespondenciją, (N12). Atsakydamas p. J. G. nei žodeliu nepataisė nei prirodė savo korespondencijos, prieš kurią buvo protestuota, užuot to, kabineidamasi prie žodžių ir iškraipydamos faktus, tiek nesuomonių prirašė, kad užtylėti jokiū būdu negalima.

Nuo pradžios iki pabaigai visas atsakymas, kaip ir daug kitų jo korespondencijų, riebiai pramestas pasigyrimais, — bet tas nesvarbu. Atidžią kreipiame tik ant svarbesnių dalykų.

1. p. J. G. sakosi nesisiūles kalbėti, — gal ir pasisektų tas faktas užginėti, jei būt atsitikę be pašalinių ypatų, bet ant nelaimės kitaip yra; daugelio neminavojant nurodysime nors vieną — p. K. Pašluosta, buvusį kuopos pirmininką.

2. p. J. G. sakosi neprašęs savo kalbas nekritikuoti — tiesiai juokinga ir keista — šimtams žmonių tą pasakė, o dabar ginasi, apie tai savu laiku ir laikraščiuose buvo rašyta. Arba vėl apie tēma... tai jau primisime p. J. G. tiek: tegul atsimeina, ką jis po tų prakalbų, užklaustas apie tai, kokią buvo jo tēma (dėl rašymo į laikraščius), savo ranka užrašė vienam iš mūsų (žemiaus pasirašusių) ir tegul sulygina su šiuo, ką dabar rašo, tai ištikro jam reikės raudonuoti, o ne mums, kaip jis

rašo.

3-me savo pasigyrimo punkte p. J. G. išskaitė savo nuopelnus T. M. D. ir vietinei kuopai. Ką jau prieš tą žmogus gali sakyti? Darbavosi!... Prisirasė 1909 m. užsimokėjo 60c., Kudirkos raštus atsiėmė ir... et, kam čia dar daugiau ko jieskoti, juk ir už Kudirkos raštų už 60c. atsiėmimą verta į garbės narius pakelti! 1910 ir 1911 m. p. J. G. duoklių draugijai neužsimokėjo, tokiu būdu ir prie draugijos nepriguli. 1910 metais kuopai teisinosi, kad kur ten prie kitos kuopos užsimokėjęs, o šiemet neužsitikėdama jo žodžiams kuopa, per susirinkimą pareikalavo prirodymų, ką jis prižadėjo, bet dar neišpildė, nors laiko tam užteko; taipgi kuopoje yra prirodymai, kad jis nemokėjęs.

Jeigu gi visi nariai sektų šio „didvyrio“ pėdomis, tai jau senai T. M. D. būtų „Amžiną atilsi“ sugiedota. Kuopoje tiesa, šiek-tiek darbavosi, nes tas buvo reikalinga, taip sakant, „Vardo ingijimui“; tik jau daug mažiau darbavosi už kitus (k. v. L. Braškis, G. Belinis, Šlikai, Pašluosta), kurie vienok nesigiria.

Tiesa, paaukavo nesenai vieną dolerį kuopos chorui, bet tos aukos istorija irgi surišta su šiomis prakalbomis. Jis pažadėjo paaukauti tą dolerį jau visi metai atgal, bet tai tik žadėjimu ir buvo likę, o šiemet, nors jau ir nuo kuopos buvo atsisakęs, bet kadangi prašėsi kalbėti, tai tuomį pasinaudojęs choro vedėjas priminė jam jo žadėjimą; kaip ten nebuvę — kuopa per susirinkimą ištārė jam ačiū, na tai kokio dar didesnio užmokesnio p. J. G. nori už tą dolerį.

4. p. J. G. tvirtina, kad tai esą melagystė, jog buvo prašomos ant tų prakalbų dainininkės ir kad jos atsisakė. Girdi, kuopos choras „susideda vien tik iš vyrų“ ir „vakaruose tik jis dainuoja“ tai „iš kur gali merginos atsisakyti nuo dainavimo?“ Jeigu p. J. G. nesupranta ką tai reiškia parašyti žodį „melagystė“, tai „dovanok jam viešpatie“; bet jei supranta, tai tegul ir dabar atsiima sau, nes jis, tiesiai sakant, visai begėdiškai meluoja.

Kuopos susirinkimų protokolas galima prirodyti, kad per vakarus duetai ir kvartetai, kuriuose dalyvavo dainininkės, atliko lygiai tiek-pat veikalų, kiek ir choras. Jeigu dar šių prirodymų p. J. G. neužtenka, tai tegul jis pažiūri į savo korespondencijas su vakarų aprašymais, tai pilnai persitikrįs, jog dabar jis begėdiškai meluoja, ypatingai, kad gerai žino, jog kitaip buvo, o ne taip kaip jis rašo. O kad dainininkės buvo prašomos ir ant šių prakalbų, ir kad atsisakė, tą gali paliūdyti, reikalui esant, jos pačios ir jų tėvai.

5. Štai vėl apie korespondencijas ir įsipykinimą. Butų per daug darbo viską aprašyti, tai privesim nors vieną pavyzdį. Pernai, rudenyje, Šv. Kazimiero giedorių draugija surengė teatrališką vakarą bažnyčios naudai. Aprašydamas tą vakarą p. J. G. rašo, kad lošėjai visi girti buvo. Lošime dalyvavo apie 20 ypatų, vyrų ir merginų, kurių tarpe buvo ir visai negeriarčių. Na, ar tai neužgavimas? Kadangi vakaras buvo bažnyčios naudai, tai jam (vakarui) prijautė visi, ką tik galima pavadinti „bažnytinių“ ir, žinoma, visi pasipiktino iš tokio neteisingo aprašymo. Buvo nušijustas protestas draugijos vardu su keliolika parašų, bet redakcija kažin kodėl tą protestą patalpino tik sutrumpintą. Galima dar daugeliu kitų pavyzdžių prirodyti,

kad p. J. G. dažnai rašo ne „ištyres“, kaip sakosi, bet kaip jam tuokart pasinori.

Baigiant dar pasakysim, tegul p. J. Garnupis nemano, kad Kumpelis ir Latvėnas tokie kvailiai ir „akliai“, kaip jam norėtusi, ir jie niekad nepasirašo už ką negalėtų ant savęs imti atsakomybės; todėl ir protestas, tilpęs „Vien. Liet.“ N15, yra visų, o ne vieno F. Belinio, kaip kad p. Garnupis rašo, ir tas protestas nuo kuopos valdybos, o ne nuo kuopos, nes p. Garnupis savo korespondencijoje už viską kaltina viršininkus, o ne kuopą (t. y. visus narius).

Geistina butų, kad daugiau jau ne reiktų apie šį dalyką rašyti — lygiai atsibodo — nesitikėjome, kad p. kalbėtojas tiek ginčų iškels vien tik dėlto, kad jam neteko kalbėti.

Kuopos valdyba:

Prez. J. Kumpelis,

Raštin. F. Belinis,

Įsd. A. Latvėnas.

Redakcijos Prierasas. Antru kartu gerb. Grand Rapids T. M. D. kuopai reikalaujant šį laiškėlį patalpinome, bet niekad neperstosime gailėjęsis vietos. Ypatišku mai mūsų gyvenime taip toli nuvažiavo, kad mūsų vienuolika nei vieno viešo darbelio nebegalai atlikti be išvartymo vieni kitiems sielos, be išbadinėjimo į akis smulkių paklaidų, be iškratymo ant šakių kokios-nors ypatos.

Gerb. „Vien. Liet.“ Red!

Daug mačiau jūsų Gerb. laik-

raštyje visokių užklausimų, ant kurių vis davėt atsakymus. Dėl togi turin viltį, jogei ir ant mano žemiau paduotų klausimų duosite atsakymą.

1. Seno ir Naujo Testamento Historija (biblija) rašo, kad Dievas sutvėrė visą pasaulį į šešias dienas, taipgi Adomą ir Jieva sutvėrė ant savo paveiklo; bet ar gali būt tiesa, kadangi, kaip mokslas skelbia, pasaulis prasidėjo tobulintis visai iš prastų daiktų, iki daėjų į praktiškąjį žmogų, kuris vėl nei kiek nėra panašus ant dabartinio žmogaus. Taigi koks buvo Dievo paveikslas?

2. Kas tai yra Yankees ir Irish?

3. Turėjau ginčą su vienu apie Šveicariją; jis sako, kad Šveicarija yra po kitos karalystės valdžia, o aš ginėjau, kad ji pati savo valdžią turi ir jokia karalystė nesikiša prie Šveicarijos, nes Šveicarija vadinasi tik respublika.

Su guodone **A. L.**

„Vien. Liet.“ Skaitytojas

1. Mums gaila, kad ikišiolai nei vienas laikraštis neparašė, ir mes neprispėjome parašyti recenzijos vienos brošūrėlės, vardu „Žemės amžius“. Ji yra parašyta kuningo J. Geručio pagal E. Duplessy ir išleista Kaune 1910 metais į 1 N periodiško leidimo „Tikėjimas ir Mokslas“. Toje kningelėje yra išdėstyta akyvos mintis apie sutvėrimą žemės ir pirmutinių žmonių. Tarp ko kito pasakyta, jog kai-kurie mokslinčiai nustato apie 15,000,000 metų nuo afsiradi-

mo saulės, o kuningas Giubertas reikalaujas pripažinti net 50 milijonų metų. Dar biskį pirmiaus autorius bando sutaikinti bibliją su mokslu. Biblijoje pavadintos „suvėrimo dienos“, esą, Mozės supratime, — „laikai“. Todėl kiekviena diena — argu „laikas“ galėjo esą tėtis kelis milijonus metų. Tai jau pradžia taikinimos su mokslu. Ilgainiui prieš ir prieš to, kad „suvėrimas pirmųjų žmonių“ — Adomo su Jieva, bus sutaikinta su mokslo išvedimais pasirodys, kad tie žmonės nebuvo sutverti viena diena, bet išsiplėtojo per ilgus amžius iš menkesnių Adomų ir Jievių. Visko dar sulauksime, nes gantos ir mokslo istorijos mokslas nesustabdomai eina pirmyn. Ant kiek jis nu-eina pirmyn, ant tiek jis atidengia ir praėjusių amžių gludumus. Biblija prieš mokslą ant kiekvieno žingsnio užsileidžia; ji užsileis ir legendose apie sutvėrimą pirmųjų žmonių, ant kiek mokslas daeis prie teisybės.

2. Vardas „Yankee“ yra duodamas amerikoms, kurių seneliai buvo atkeliavę iš Anglijos. Sakoma, būk Amerikos indijonai neištardavę gerai žodžio „English“, ir vieton to ištardavę ką tai panašaus į „yinki“. Tūli samprotanija, kad indijonai anglų ateivius dėlto vadindavo „yinki“ ar „janki“, kad pas juos labai daug „Jonų“. — Žodis gi „Irish“ reiškia „airi“ — Irlandijos gyventoją.

3. Šveicarija yra neprigulminga

Severos gyduoles parduoda visose aptiekose, krautuvėse ir perkupčiai

Vasarine liga,

choleros, linosume, kraujinės, traukučio ir spaudimo, kaip mažiems taip ir dideliems šioje dalyje meto. Šios ligos tarpais pasidaro labai pavojingos, jei tuoj negydomos su

Miršta nuo bado

esant užtektinai visko. Tokis yra likimas žmonių, kurių skilvys negana ma-la. Stoka apetito, gimdo skaudėjimą ir skilvys nesumala. Nuo to apsauga yra

Severos Gyduolems no Choleros ir Viduriavimo

Didelė bonka 50c.
Mažesnė bonka 25c.

Severos Kartumas Skilviui.

Vienas doleris bonka.

Severos gyduoles parduoda visose aptiekose, krautuvėse ir perkupčiai. Niekad neimkite kitokių gyduolių, kaip tik tas, kurios tam mieriu paskirtos, tai yra Severos gyduoles.

Negalima dalaikit

Tavo inkstai negali dalaikyti tankaus veržimo, ant kokio yra išstatyta ir dėl to yra silpna. Turime sudrutinti juos, nuo inkstų priguli stiprumas. Atsieksi tą vieną ir antrą kartą imant

Drebejimas ranku

neramumo, nemigos, baugumo — tai yra iš silpnumo nekurių nervų. Tiktai viena gyduolė, kuri sustiprina nervus, ir suteikia nervams stiprumą. Imkie

Severos Gyduoles Inkstams ir Jaknoms.

Didelė bonka \$1.00.
Mažesnė bonka 50 c.

Severos Nervotona.

Doleris bonka.

Dėl teisingų patarimų rašyk į mūsų Gyduolių Skyrių.

espublika, kuri jokiai karalystei epriklauso, bet valdosi renka-uoju prezidentu.

PAKLAUSIMAS DEL T.M.D.

Gerbi „Vien. Liet.“ Redakcija! Meldžiu man paaiškinti, kas atsiiko su Tėv. Myl. Draugystės seiu ir protokolu, kad niekur laikasčiuose nesimato? Net nei Centro Valdybos adresų nebėra. O gal ant Marso nusimtė, gal aproavavo, kad ši kultūrinė ir apšvieos draugija mūsų lietuviams jau nereikalinga!...

Jonas Skinderis,
Clinton, Ind.

UZTARIMAS UZ ZEMAIČIUS.

Gerbi „Vienybės Lietuvninkų“ Redakcija! Aš skaiteidams 24 num „Vien. Liet.“ užteikau speikučėnsei straipsne po vardu „Zemaičiu Viešnagė“. Ten pasakeita, kad žemaitėi keušeius vaden pautais. Tas neteiseibė, teik išjeukimas. Ir dar pasakeita: „Mareke aik išlupk kunegeleu pantus.“ Aš būdams teikru žemaičiu, jautaus užgautas su token kalbos išdarkeineimu. Aš perma seikei gerdu, kad kas vēstas keušeius vadintom pautais žemaitėjov; nesaka išlupk pautus, tik saka: nulupk keušeius. Tor butei, tu straipsne autoreus ant tiek žemaičiu kalba žena, kiek keulei aplink sucelizma; vo dar su nelemtais sava žodeis užgauna platei veisumeni; neverta ir i laikraštei token kveiliun preileistei. Pagertas nug monis „Vienybės Lietuvninkų“ laikrašteis suveisais straipsneis, teik „Zemaičiu Viešnagė“ papeiktas už darkinimā kalbos be teiseibės.

Su guodone
J. Poplauskas.
Rochester, N. Y.

Krasos dėžutė.

S. Raubickas, Middle Village: Vertimā iš Tetmajerio gavom. Ačiu. Progai esant atspauzdįsime.

Raštinkui, Raudenis, Lietuvoje: Ačiu. Parašinėkit dažniaus.

Vapsai: Ačiu.

J. V. Vytautis: Pasitaikius progai atspauzdįsime. Ačiu.

J. J. Strazdeliui: „Jisai nemielasirdingas“ peržiūrėjom. Kada-nors galėsime sunaudoti.

A. Č.: Žaidimus gavom. Ačiu.

Joneliui: Malonėkite rašyti daug retesnėmis eilutėmis ir nesuskystančiu rašalu. Ypač prie rankraščio reikia apšėiai palikti tuščios vietas. Viena dar butina išlyga — rašyt ant vienos lakšto pusės.

P. Palšiu: „Kelonė iš Amerikos“ gavome. Ačiu. Sunaudosime.

F. Mikeliui: Žaidimus gavome. Ačiu.

Juris: Už raštelius — ačiu.

NAUJI RAŠTAI.

Lietuva pavasarį, vasarą, rudėnį ir žiemą. Sutaisė Liudas Gira. Sv. Kazimiero Draugijos leidinys

Kaunas, 1911. Pustl. 144. Kaina 35 kap.

Lekcijos apie atskirimo ženklus. Parašė A. Montvidas. Turtu ir spauda „Laisvės“, So. Boston, Mass. 1911. Pustl. 34. Kaina 15c.

Išėjo: „Draugija“ N53 ir jaunimo priedas „Ateitis“ N4. „Jaunimas“ už beržėlį.

EMIGRANTŲ SELPIMO KOMITETO ADRESAI:

Pirm. S. Jankauskas, 158 Newark st. Brooklyn, N. Y.
Pagelb. S. Zalianeka, 243 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y.
Prot. sek. J. A. Kavaliauckas, 120 Grand st., Brooklyn, N. Y.
Fin. sek. J. Jukelis, 915 Clinton st. Hoboken, N. J.
Išd. V. Daunoras, 229 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y.
Sekr. J. A. Kavaliauckas.

PARSIDUODA.

Parsiduoda kėdžių krantuvė (storas) ir prietaisai mineralo vandens (soda water fountain), laba i geroje vietoje, lietuviams apgyventoj. Taipgi pardavimo standu su laikraščiais; laikraščių kasdiene parduodama po 300 egz. Dasižinokite po num. 280 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y. (29)

PIKNIKAS!

Draugystė sv. Juozapo rengia 23 d. liepos (July) 1911 m. savo piknikā, kuris bus Union Parke ir prasidės 2-ą val. po pietų. Įžanga 25 centai ypatai, draugystė spariams gi ir corpore — dovanai.

Vardan sv. Juozapo draug. meiltingai užkviēia

Komitetas.

OUTING!

Draugystė sv. Kazimiero rengia nedėlioj, 16 d. liepos (July) 1911 m. savo piknikā, kuris bus Dexter Parke. Prasidės 2-ą val. po pietų ir trauksis iki 12-tai nakties. Gėrimai parke bus duodami dovanai. Tikėtis inėjimui i Parką vyrui \$1.00, moterei — 25c. Užkviēia

Komitetas.

PARSIDUODA.

Parsiduoda dveji namai — salūnas ir barzdaskutyklė. Prižadstis pardavimo, išvažiavimas i Texas. Vieta apgyventa lietuvių, lenkų ir slavokų.

Anton Grabowski,
301 W. Kinney st.,
Newark, N. J. (28)

Jannas lietuvis jieškau mokymosi vietas prie spautuvės darbų, zecerystės ir knigų apadrino. Reikalaujanti kreipkitės sekančiu adresu:

J. P.
1139 Wyoming ave., Pittston, Pa. (29)

Pajieškau savo draugo Motiejus Bleko, paeinančio iš Dirgaidių kaimo, Grinkiškio parapijos, Krakių val., Kauno Gubernijos. Pirmiaus gyvena Philadelphia, Pa., o dabar girdėjau kad gyvena Waterbury, Conn. Jei kas apie jį žino, prašau pranešti šiuo adresu:

Juozas Simonis,
120 Grand st.,
Brooklyn, N. Y.

Pajieškau savo vyro Ignoto Kripaičio, kuris pirmiaus gyvena Brooklyne, pereitā metā, girdėjau, jog buvo Worcester, Mass., o dabar nežinau kur jisai randasi. Jeigu kas apie jį žino, ar jis pats, malonės man pranešti šiuo adresu:

Julė Kripaitienė,
120 Grand st.,
Brooklyn, N. Y.

REIKALAUJA

lietuviškų šeimynų, su priaugančiais vaikais, turinčiais suvirš 16 metų amžiaus. Darbā galės gauti kaip vaikišėiai, taip ir mergaitės ir patį tėvai; darbas Silk Mill'ėje. Dirba visada. Atsakykite ant apskelbimo angliškai, bet jeigu negalite angliškai, tai lietuviškai, tečiaus aprašykite aiškiai — kiek yra šeimynoje vaikų, kurie turi suvirš 16 metų, ir kurie bus leidžiami prie darbo. Paskui gausite atsakymā apie algas ir kitas išlygas.

Champlain Silk Mills,
Whitchall, New York.

ATSISAUKIMAS I BROLIUS LIETUVIUS.

Aš Jonas Langes saukiuos pagalbos pas Brolius Lietuvius, kad mane pagalbetumēt šioje nelaimėje. Dirbau angliū kasyklose po Pittsburg Coal Co. Rugsėjo 17 d. 1909 metų puolė sleitas ant manes ir sulaužė man rankā ir koją; likausi nugabentas i ligonbuty; už mėnesio laiko nupjovė man koją, ranka gi pasveiko, tik negaliu gerai istiesiti. Paskui kitos kojos užsinuodijo krauju, darė dvi operacijas, drožė kaulā; gulėjau ligonbuty 11 mėnesių ir 5 dienas, bet negalėjo manes išgydyti. Rugsėjo 22 d. 1910 m. perdavė mane i Biednųjį Namą, kur ir dabar tebeesu. Antrąją koją visada skauda. Dėltogi saukiuosi pas Brolius Lietuvius ir prašau labai užemintai Broliū Lietuviu pasigallėkit manes vargingo, padarykit tą mielasirdystę, suselkit mane tokiam nelaimingam padėjime esanti, paaukaukit nors po kiek kas išgalit, nes norėčiau susirinkti dėl kojos nusipirkimo.

Su pagarba
John Langes,
County Home R. D. N 10
Washington, Pa.

(2)

PATIS SAU DUOBĖ KASASI.

Yra daug žmonių, kurie nesusipranta, kad jie patįs sau duobė kasasi. Prisistebėkite, kaip jie valgo ir geria, tuojau pamatysite, kad jie savo sveikatā naikina. Jų neblaivumas, nereguliariškumas valgyti, menkas virimas, neatsakomai parinktas maistas, nesukramtomas gerai kėsnis — visa tatau veda pirm laiko kapan. Niekada nereikia apsileisti dagi menkiausiuose susirgimuose, nes liga gali išsiplėtoti, susimesti kurion nors kūno dalin. Vartokite Trinerio American Elixir of Bitter Wine. Jis išvalo vidurius ir žarnas ir neleidžia ten rūgti nesuvirškintam maistui. Jis sustiprina virškinamuosius organus, atnaujina sugedusį kraujā, suteikia naujas jiegas nervams ir raumenims. Gydo vidurių užkietėjimā, galvos ir nugaros skaudėjimus, prašina reumatizmā, neuralgiškus skausmus, dieglius ir mėšlungius. Visose aptiekose. Jos Triner, 1333 — 1339 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Telefonas: Greenpoint 8.
Daktaras
A. Szlupinte-Jankauskiene.
Gydo visokias ligas moterų, vaikų, vyrų ir lanko prie palagų.
VALANDOS: Nuo 12—2 po piet, nuo 7—8 vakare.
265 Berry St., prie Grand St.,
BROOKLYN, N. Y.

Nauja labai žingeidi knyga „Pasaulio Ratas.“

Yra tai astronomiškas aprašymas mūsų saulines sistemos. Parašyta garsiū astronomų K. Flammariono ir S. Glazepo. Su paveikslais. Kaina 25c. Gaunama pas:

J. STROPUS
30 West Broadway, So. Bostn, Mass.

W. Alfred Valentine

Tapo paskirtas per Sudā (Courat) **PROKURATORIUM** (District Attorney) ANT DALIES LAIKO.

Dabar storavojasi, idant taptų apirinktas ant viso termino.

Meldžia lietuvių piliečių balsuot dienoje rinkimū. Nominacijos 30 Rugsėjo.

Telephone 2427 Greenpoint.

„Vienybe Lietuvninku“

SENIAUSIS LIETUVIU LAIKRAŠTIS AMERIKOJE.

Inkurtas 1886 m.

„Vienybė Lietuvninkų“ seniausias iš visų kitų lietuviškų laikraščių, radikaliskai, pirmieviskai ir bepartyviskai vedamas, pertai plačiai lietuvių skaitomas ir turis geriausių pasisekima, „Vien. Lietuvninkų“ obalsis—teisybė i akis. „Vien. Liet.“ paduoda naujausias ir svarbiausias žinias, kas „Vien. Lietuvninkų“ skaito, tas išsilavina supratime ir doroje, kaip iš geriausio humaniskumo mokslainės.

„Vienybė Lietuvninkų“ skaito ne vien darbininkai, bet ir inteligentai: daktarai, advokatai, kunigai ir biznieriā, nes joje kiekvienas randa reikalingiausias žinias ir tą, ko žmogaus protas pirmieviskame laikraštijyje jieško. Norintiems matyti „Vien. Lietuv.“ siunčiame vienā numerį dovanai.

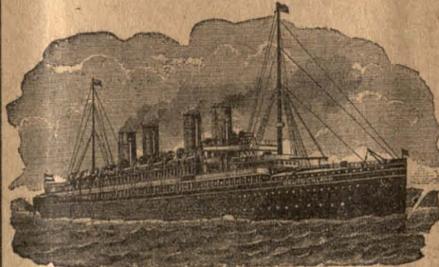
„Vienybė Lietuvninkų“ išėina kas Sereda jau nuo 1886 m.

Amerikoje prekioja metams \$2.00, pusei m. \$1.00. Užsienioose metams \$3.00, pusei m. \$1.50. Užsirašant „Vienybė Lietuvninkų“ reikia ir pinigus sykiu prisiųsti. Pinigus geriausia siųsti per „Money Order“ arba registruotame laiške. Permainant adresā, reikia paduoti ir senąjį.

DIDZIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA

AGENTURA

Parduoda Laivakortes

in visas svieto dalis ir išmaino užrubežinius pinigus pagal kursā.

Padaro aktus rejentalnus su Konsulio paliudijimu.

Parduodame tikietus ant geležinkeliu Amerikoje in pietines ir vakarines valstijas.

Didžiausia krautuve visokiuiu knygu, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip svietiškos, teip maldū knygos. Žodynu, randvedžiu ir Bibliju. Visoki spaudos dalykai atliekami, kokius tik kas reikalauja.

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,

120-124 Grand Street,

BROOKLYN, N. Y.

Konkursinis

Gearafijos

VADOVELIS.

Skiriamas Lietuvos Mokyklai.

Su paveikslais ir spalvuotais žemlapiais. Pirmutinis su žemlapiais Geografijos vadovėlis, norinčiam pažinti Geografijā butinai reikalingas.

Kaina 75c.

Apdaryta \$1.00.

J. J. Paukštis & Co.

120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

New Phone 4023-2. Lock Box 48.
CHAS. ADAMS.
Laikau agenturā, parduodu šifkortes ant geriausių linijū ir greičiausių laivų ir siunčiu pinigus i visas vietas dahs, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursā. Prieg tam laikau **HOTEL** **Chas. Adams,** George ave & Ash st., Parsons, Pa.

Feeling "Fit" Every Day

Influenzos arba imedies užpuolimai naktimis arba kosulys ir diegimai jūsu raumenyse iš nusidribimo, nepaguldys jus, jeigu turėsit

Dr. Richter'io **Pain-Expelleri**

savo namuose ir tuojaus insite vartot. 25c. ir 50c. aptiekose. Sergėkis pamėgdžiotų vaistū.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl Street, New York
Richter'io Congo Pills yra geros nuo viduriu sukietėjimo. 25c. ir 50c.

Klausyk Gero Patarimo

Mokek sau o nekitam randā.

Tas išmintingas ir laimingas, kuris nusiperka žemės sklypelį, tokį kokį išgali New York. New York City skubiai eina visoki pagerinimai, kaip va: tiltai, toneliai (po miestu geležinkeliai), subway ir kiti visoki įtaisymai dėl palengvinimo žmonėms ir pagerinimo miesto. Per tai čia žmonės ir puolasi pirkti ŽEMĖS ŠMOTĄ prie krašto miesto, ba už 3 ar 5 metų toji žemė ar stuba pasilieka jau mieste ir tokiu budu toji žemė pasilieka 7-nis ar 15-ką kartų brangesnė negu perkant kaštavo. Kita vigada, už 5 centus veža 35 miles, kad ir toli parsieina važiuot, bet ima mažai laiko tik 2 minutes trukis bėga 1 mylę po žeme. Todėl New York City per pereitus 10 metų žmonių pasididino ant 1031368. Visi žino, kad New York City yra daugiausia turčių, o daugiausia prasigyveno iš žemės pradėdami su \$50, o mūsų lietuviai sudeda pinigus i žydų bankas ir anie už sudėtus jų pinigus perka žemę, stato stubas ir nuo tų pačių lietuvių ima randā už jas. Sunku rasti tokiā bankā, kad neturėtų žemės New York City, tai kodėl lietuviai patys sau neapverčia tuos pinigus nupirkimui sklypā žemės alia paveda bankom sa ve išnaudot. ŠTAI MĖS PARDUODAM EAST NEW YORK'E Lotus, Stubas ir Namus, namai su puikiausiom įtaisom, sklepai simentuoti, ant pirmų lubų kukne ir 3 kambariai, ant antrų 4 kambariai ir maudyklė, zvanai ir šėpos drapanoms pasidėti, žodžiu sakant viskas puikiai įrengta, parsiduoda tik už \$3.500 įmokant keletā šimtų ant pradžių, o paskui po biskį, beveik su randa galima išmokēt. Taip-pat ir LOTUS parduodam nuo \$450 iki \$750, prie pat krašto miesto, nuo Eleveiterio tik 3 Blokai. Cia raudais visoki bizniai, mokyklos, hospitolės ir t. t. Nuo mūsų žemę pirkdami įmokā už Lotā \$10%, o paskui po 750 kas mėnesis, o jeigu sirgtum ir nedirbtum, procento nereik mokēt už pasilikusią sumā. Visu pakraščiu mūsų žemės Jamaica Bay yra rengiama prieplauka (dokai) per 10 mylių ir jau per Kongresā Washington D. C. 10 d. Vasario 1910 yra užtvirtinti plenai ir paskirta 70 milijonų nuo Suvienytų Valstijų ir 40 milijonų New York City. Tai-gi galima tikėtis, kad ši vieta ateis i didelį brangumą.

Kreipkitės asabiškai arba per laiskus pas mūsų reprezentantus: V. J. Šlekys „Darb. Vilties“ išleistojas 119 E. Centre st. ir J. A. Žemaitis (Vargoninkas) Shenandoah, Pa.

J. G. Alenskas, 80 Gearent Lane, Wilkes-Barre, Pa.

M. Valentinavičia, Auditorium Bldg. Scranton, Pa.

MARTUS REALTY CO.

120-4 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Telephone 2427 Greenpoint.

VIENYBĖS LIETUVNINKŲ AGENTAI.

Baltimore, Md. J. Luis, 521 W. Baltimore str., J. Zebrauckas, 112 Green str. BROOKLYN, N. Y. T. Jarmala, 217 Berry str. J. Ambraziejus, 120 Grand str. P. Pilenas, 102 Grand str. A. J. Jankaukas, 65 Hudson ave. BENLD, ILL. J. J. Guzevičia, Box 155. BRIDGEPORT, CONN. Fr M. Vitkauskas, 355 S. Main st. CAMBRIDGEPORT, MASS. P. Bartkevičius, 877 Cambridge st. CHICAGO, ILL. P. M. Kaitis, 1607 Ashland ave. J. Ilgaudas, 1613 So. Halsted st., K. Sitavičius, K. s. 349 Kensington ave., M.K. Wilkewich, 3225 So. Halsted st. SO. CHICAGO, ILL. S. Kvietkauskas, 8745 Escanoba Ave., CLINTON, IND. J. Skinderis, B. F. D. No 1 Box 85 A. EASTON, PA. Feliks Raulynaitis, Box 196. A. J. Neris, Box 195. ELIZABETH, N. J. Dom. Boezkus, 211 -th str. GRAND RAPIDS, MICH. J. Garnupis, 653 N. Front str. Z. Urbansavičius, 264 Hamilton str. Jonas Brazaitis, 581 Broadway, HARRISON, N. J. J. A. Benish, 310 John str. K. P. Šimkonis, 650 So. East St. Holyoke, Mass. KENOSHA, WIS. M. K. Petrauskas, 264 Pine str. LAWRENCE, MASS. A. Ramanauskas, 99 1/2 Oak str.

LEWISTON, ME. K. Vilaniškis, Box 86. MONTELLO, MASS. B. P. Miškinis, Box 124. NEWARK, N. J. V. Ambrazevičia, 178 Ferry str. NEW BRITAIN, CONN. V. Alksninius, 52 Grave str. J. Mažeika, 27 Comerton st., NEW YORK CITY. J. M. Danielius, 211 W. 12-th str. PITTSBURG, PA. J. G. Miliuokas, % Union Saving Bank PHILADELPHIA, PA. A. A. Pauša, 1332 So. Water str. J. L. Grušas, 3179 Salmon st. A. Bernotas, 509 So. 4-th St. PATERSON, N. J. A. Varskevičius, 70 Lafayette str. RUMFORD, ME. J. A. Kalvelis, 222 Pine str. ROCHESTER, N. Y. A. S. Šmigelskas, 31 Weyl st., P. Petronis, 49 Cole st., So. MANCHESTER, CONN. A. Zokaitis, 30 School st., SCRANTON, PA. J. Petrikis, 1514 Rose Ave. George Baltrūnas, 1823 N. Main ave. SO. BOSTON, MASS. N. Gendrolius, 224 Athens str. J.J. Stropus, 30 W. Broadway. K. Jurgelūnas, 233 Broadway. WATERBURY, CONN. K. Ch. Kašemėkas, 785 Bank st. A. J. Povilaika, 804 Bank str. M. Alyta, 1285 Bank str. WORCESTER, MASS. M. Paltanavičia, 15 Millbury str. Jos J. Kalakauskas, 121 Green str. Boston, Mass. Julijonas Bukantis, 23 Prospect st.

Mūsų aptiekorius yra lietuvis
FRANAS URBONAS
Visi, kurie įeikvotė sveikatos, galite ją apturet. Musu aptiekoriaus vaistai (liekarstos) ir gera roda parodys tikrą kelią in sveikatą.
SU PAGARBA FRANAS URBONAS
151 Metropolitan Ave. (cor. Berry st.) BROOKLYN, N. Y.

Telephone 1831
Nik. P. Zelwis
LIETUVISZKAS GRABORIUS
Išbalsamuojujas ir laidotuvių Direktorius.
Karietos laidotuviams, veselioms ir krikštynoms.
Ofisas ir gyvenimas:
1034 Bank Street, Waterbury, Conn.
Lietuviai, kreipkitės reikale.

Gera proga!
Geras laikraštis, tai žmogaus ištikimas draugas. Norėdami tatau, kad daugiausiai žmonių draugautų su gerais laikraščiais, pranešame visuomenei, jog nuo Naujų Metų galima igyti du geru laikėiu už prieinamą kainą.
Visiems, kas užsirašys tiesiog pas mus „Vienybė Lietuvniukų“ ir prisiųs \$3 00 siuntinėsimė per ištisus metus „Vienybė Lietuvniukų ir kaipo priedą „Laisvąją Minutę“ ir gi per metus kuriedu laikrašė \$4.00 Sunku susilaukti geresnės progos, o kadangi ir šita neilgai tebus, tad pāsiskubinkite!
Adresuokite:
J. J. Paukstis & Co.
120-124 Grand str., Brooklyn, N. Y.

BUKIE VYRAS
RUPTURA, VARICOCELE, PRAPUOLUS PAJEGAS, UZTRUCINTAS KRAUJAS.
ATIMA JUMS VYRISZKUMA
BUKIE Izmintingas Likie sveikas
DR. O'MALLEY BUDAS
Visados išgydo!
Išbandyta per 30 metų!
Be peilio ir vaistų!
Išrasta per mane!
Naudojamas tik mano ofise!
PRASARGA: Darbininkai katrie pas mane dirbo, gal sakyti, kad jie žino mano metodą ir pagal jį gydo be operacijos, jie gal ir pamėgdžioja mano raštus. Bet randasi tik Vienas Dr. O'Malley Budas ir naudojamas tik Mano Ofise.
Aš nedrukuoju jokių gromatų Ligonų kadangi atsilankymas į mano Ofisą parodys jums, kad turiu daugybę Gromatų nuo Ligonų iš visų šalių pasaulės kuriu tapo išgydinti.
Prisiųsk 2c, markę už knyguę padabintą paveikslais apie Supturą.

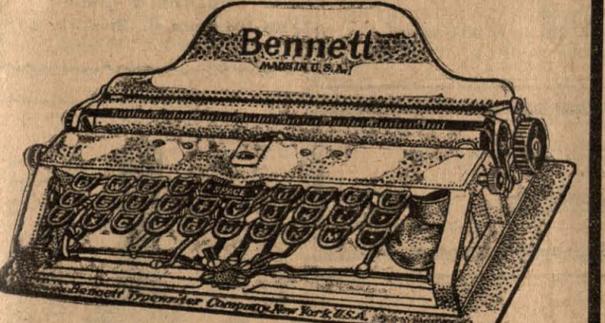
Dr. Alex. O'Malley
158 S. Washington St. Wilkes-Barre, Pa.
Galima susikalbėt lietuviškai-lenkiškai.

SKAITYK, O ŽINOSI VISKĄ.
Pranešu visiems lietuviams ir savo kostumeriams, kad aš perkėliau savo krautuvę į Chicago, Ill., kurioj galiu gauti: laikrodžių, laikrodėlių, lenciugėlių, visokių žiedų, spilkų, kolčikų, kompasų, kryžiukų. Puikiausių armonikų, skripky, klarnetų, trūbų, koncertinių ir daugybę visokių muzikališkų instrumentų. Gerų britvų, visokio skyriaus drukuojamų mašinukų, albumų fotografijoms, guminių litarų. Monų knygu, istoriškų ir maldaknygių. Gražių popierių gromatomis rašyti su puikiais apskaitymais ir dainomis, su drukuotais aplinkui konvertais, tužiną už 25c, 5 tuz. \$1.00, perkupėiams 1000 už \$6.00. Jaigu kas neturite mano katalogą, rašyk šiadien: prisiųsdami už 5c markę, o apturėsi mano Didelį Katalogą Dykai su 1000 naudingų visokių daiktų. Aš užtikrinu, kad mano tavoras pirmos klasos, o prekės pigesnės kaip kitur. Perkupėiai gali gauti pirkt tavorą daug pigiau kaip kitur. Kviečiu visus lietuvius ir lietuvaiteis su orderiais ir visokiais pirkiniais kreiptis pas savo tautietį

M. K. Wilkewich, 3225 So. Halsted St. Dept. V. Chicago, Ill.

PIRMAS LIETUVISZKAS
Fotografistas ir Maliorius
VISOKIU FOTOGRAFIJU
Darbą atlieku puikiai ir pigiai. Taipgi išmokinu nutraukti ir padirbti fotografijas, pirma mokestis tik 5 dol. Ateikit ir atsiveskit savo drangą arba draugę ir nutrauksi jo ar jos fotografiją pats, ir į 24 valandas bus atliktas pirmos klasos darbas.
G. BENSON
328 Bedford Arv. Brooklyn, N. Y.

BENNETT TYPEWRITER. Preke \$18.00
Bennett Typewriter yra tai naujaisio išradimo drukuojama mašina ir drukuoja teip greitai ir puikiai, kaip ir brangiausios mašinos. Ji yra su universaliais raktais, teip kaip mažinos už \$100.00, arba ir brangesnės. Ant tos mašinos galima drukuoti 80 žodžių į minutą. Padaryta iš labai tvirto plieno. Tik ši viena drukuojama mašinėlė atramtuojasi nuo kaspino.

Didumas mašinos 2x5x10 colių. Galima vartoti popierą 8 ir pusės colių platumo. Turi 84 litaras ir ženklus. Volelis su litaromis mainosi ir tokiu budu ant jos galima drukuoti visokeriopose kalbose. Susideda iš 180 atskirų dalių, sveria 3 ir pusę svaro. Sudėta į labai puikią skrynelę ir ją galima nešiotis rankoje, arba kišeninje. Ji yra netiktai naudinga, bet ir reikalinga kiekvienai ypatai, o už tokią prekę, tai kaip dykai.
J. J. Paukstis & Co., 120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Naujas Kningynas
Pasiulau sekančias kningas:
Kun. V. Dembskio raštai: Inkvizicija, arba atpirkimas žmonių nuo Šetono—\$1.25; Kankintojai ir Kankintiniai už mokslą—\$1.00; Iš ko kyla melai—75c; Dvyniai vagių—25c; Kaip geriausia laidoti numirėlių—10c. Dro J. Šiupio raštai: Lietuvių Tauta 3 tomai—\$4.50; Spėka ir medega—\$1.50 ir kitos.
V. K. Račkausko (Karolio Vairo) raštai: Politiškoji Ekonomija—25c; Pradžiu—10c; Ellėmis ir Proza—25c; Dievo Žvaigždė—35c; Magdalės Marija—15c; Baltramiejaus Naktis—75c; Jonas—15c.

Be to laikau visokias lietuviškas kningas ir užrašau visus lietuviškus laikraščius. Atkreipiu atidžią į tai, kad kuodaugiausia praplatint Europoje išleistų kningų iš dailiosios literatūros sryties. Gausite pas mane pigiau negu kur kitur visus Viduno, Jovaro, Zemaitės, Šatrijos Raganos, Lazdynų Pelėdos ir kitų parašytas kningas. Kreipkitės. ADRESAS:
Kningu Krautuvė „Nauda“ (Br. Račkauskienė) 1401 N. Main Ave. SCRANTON, PA.

Pigiausios kainos — Didžiausia apsauga \$100,000.00
Skaitykite atydziai! Nesiduokite apgautinėt triukšmingiems ir melagingiems Agentų apgarsinimams. Jeigu kuris sako jogei kame nors Jus užtikrina, paklauskite apgaviko, kuomi užtikrina ir kur jo gvarancija? Atsakomasis Agentas ir bankierius sudeda gvaranciją į Valtijos kasą. Pirm negu pavesite savo pinigus taupinimui arba pasiuntimui Tėvyne, pasiteiraukite kaip ir kuomi užtikrina Jūsų sunkiai uždirbta skatiką. Sudėjan Valtijos kason šimta tukstančių dolerių kaipo užtikrinimą Jums. Ištėminkite, jogei netikrojo bankieriaus reik lentis. Jūsų patarnavimams yra senas datyrušis Agentas, kuris: Siunčia 50 rub. už \$26.15, 100 rub. už \$51.90, 500 rub. už \$259.40, 1000 rub. už \$518.00. Pardoda laivakortes į Eurodą ir į Ameriką. Padaro kontraktus ir įgaliojimus (daviernastis) visą tą atlieka pigiai atsakančiai ir greitai. Reikalaukite pinigų kurso ir laivakorėjų kainų. Atsakinėju greitai, o patarimai dykai.
HENRY J. SCHNITZER
141 Washington st. NEW YORK.

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAMS — pas —
JonaKulboka
SKANUS ALUS, GARDI ARIELKA, VISOKI VYNAI, KVEPIANTI CIGARAI.
74 Grand st., Brooklyn, N. Y. (kampus Wythe ave.)

Atidžiai visu Lietuviu LAIKAU PUIKŲ SALIUNĄ
Skanus alus, gardi arielka, Havanos cigarai. Teipogi puiki salė mitingams veselioms ir šiaip visokiems susirinkimams. Salė 212 Berry Str. Reikale kreipkitės prie mūs, o busite užganėdinti konogeriausai.
JUOZAS JURKEVIČIUS
112 N. 3rd st., Brooklyn, N. Y.

Tel. 2334 Greenpoint.
PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS — pas PETRĄ A. DRAUGEL.
Skanus alus, gardi arielka, ellus, visokis vynas, kvepenti cigarai, ir puikūs užkandžiai. Salė dėl mitingų ir veselių. Nepamirškite šios atsakančiausios vietos, o busite užganėdinti.
73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y. Palei Wythe Ave.

Telephone 854 W. Williamsburgh.
Williamsburgh BATHS. E. APRIL, Savininkas.
Rusiškos ir Turkiškos PIRTYS
274 South First Street, (tarpe Havemeyer street ir Marcy Ave.) BROOKLYN, N. Y.
Moterims kiekvieną utarninką.

TELEPHONE 1295 GREENPOINT.
P. BUTKUS
LIETUVISZKAS GRABORIUS (UNDERTAKER)
Mano Gyvenimas ir Ofisas atdaras DIENĄ IR NAKTĮ.
213 1/2 Berry Str. Brooklyn, N. Y.
BRANCH OFFICE: 48 HUDSON AVE.

Rusizkai Amerikonizka Linija. Vienatinė be persėdimo Linija tarpe Amerikos ir Rusijos.
8 1/2 dieny in Rotterdamą III klasa \$29. II „ 45. I „ 52.
11 1/2 dieny in Liepoju III klasa \$30. II „ 47. I „ 62.
Laivai iš New Yorko: Birma Gegužio 13, Kursk Geg. 27, Lithuania Bir. 10. Del smulkesnių žinių kreipkitės in mūsų agentus ir centrališką kontorę.
A. E. JOHNSON & CO. General Passenger Agents. 27 BROADWAY NEW YORK CITY, N. Y.

THE LACKAWANNA
Parankiausei geležinkelei Europon keliaujantiems. Linijos suoina prie Trans-Atlantiškųjų laivų. Nebrangiai perdavinėja bagažą ir perveža pasažierius.
The Road of Anthracite
(Kietųjų auglinių kėlias).
Trumpiausias kėlias į Buffalo. Tiesiai į Scrantoną ir Anglijų Britij. Tarpe New Yorko ir Buffalo penki traukiniai kasdien. Tarpe New Yorko, Chicago ir Vakarų keturi traukiniai kasdien. Tarpe New Yorko, St. Louis ir Pietvakarių, kasdien. Tarpe visų vietinių Punktų nuolatintis ir parankus susiešimas. Artymesnių informacijų apie kainas, traukinių begiojimą, etc., kreipkitės pas savo vietinį agentą arba rašykite pas:
George A. Cullen, General Passenger Agent, 90 West Street, N. Y.

PRANESZIMAS Sveikatos Jieszkantiems!
Jeigu kiti daktarai taip pasekmingai išgydytų sergančius kaip kad PHILADELPHIJOS MEDICAL KLINIKOJE, tai ir jie būtų taip mylimi žmonyt, taip populiariški, jiem dėkovotų taip kaip iš daugybės išgydytų, nors kelios padėkavonės žmonių žodžiais kalba, neminint tokių padėkavonių užišgydytus nesveikumams, apie kuriuos pacientai nenori kad kas bent būtų žinoma.
Aš St. Suska turėjan didellus skaudėjimus ausyje, kilo skauduliai arti metą laiko, gydžiausi pas daugelį daktarų bet ne pasekėms. Kuomet atsilankiau gi prieg PHILADELPHIJOS MEDICAL KLINIKOS daktarų, tai į trumpą laiką man ausį ir galvos skaudėjimą visiškai išgydė. Dabar esu visiškai sveika ir labai dėkavoju PHILA. M. KLINIKAI. Su guodone — St. Suska 2335 Calowhill St. Phila. Pa.
GUODOT. M. PHILA KLINIKA.
Ligai sirgus sunkumu krutineje ir abėnuo silpnumu skaudėjimu galvos ir didelio kosulio, nors gydžiausi pas keletą daktarų per ilgą laiką, bet niekas nemaczojo. Jau buvau visal nusilpes kad negalėjan nė lengvą darbą dirbti. Bet kaip atsilankiau prie PHILA. M. KLINIKOS daktarų, tad manę į greitą laiką pilnai išgydė. Dabar jau galiu gerai dirbti ir sveikas esu, todėl širdingai dėkavoju už sveikatą.
J. MELNICZAKS, Coatesville, Pa.
GUODOTINI DAKTARAI.
Negaliu atidekovoti Tamistoms už geradėjystę kurią man padarėte. Pas daug daktarų buvau, bet nieko nepagalbejo. Kaip tik atsilankiau prie Tamistų, gavau Jūs vaistus dabar antrus, tai tik pusę suvartojau, tai jau aš nejučiu jokių skaudėjimų ir viskas jau gerai. Kadangi norš tik reikės daktariškos rodos, tai visada tiktai pas Jumis šauksiuos ir prašau neatsakyt.
Mag. Weizerene, bx 64 Hardwick, Mass.
Kurie tik norit išsigydyt, tai pribūkite bei atsilaukite lietuiv. kalboj o apturėsite tikrą pagelbą. Geras ir greitas atgavimas sveikatos, verta žygio. Jaigu dėl toumo negalit pribūti asabiškai, tad parašykite, apturėsit rodą ir pagelbą sveikatai.
Jeigu liga neišgydoma, tad išslyk apturėsit teisingą pranešimą, nes čionais yra teisingas, daktaras, kad lietuviams tarnautų ir gelbtų nelaimingus iš ligos.
PHILA. M. KLINIKOJ. visokias ligas kaip vyrų taip moterų pasekmingai, gerai gydo; slaptas, užsikrečiamas ir visias ligas, kurios tik užpuola ant žmogaus kūno bei organizmo.
Visuomet kreipkitės šituo adresu:
The Phila. Medical Clinic 1117 Walnut St. Philadelphia, Pa.
Val. ofiso: Nuo 10 ryt. ik 4 po piet. Nedėliom Nuo 10.30 ryto ik 3 po piet. Utarninkais ir Pėtnyčiom. Nuo 6 ik 8 vakare.

PUIKUS HOTELIS
Andriaus Milisausko
Visada šaltas alus, skani arielka, elius, porteris, visoki vynai ir kvepianti cigarai.
Lietuviai vietiniai ir atvažiuė iš kitur, nepamirškite šios puikios vietos.
16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa. Priešai Central Dypą

MOKINKIMĖS PATYS
Gramatika angliškos kalbos mokintis teisingas, daktaras, kad lietuviams tarnautų ir gelbtų nelaimingus iš ligos.
Valkų Drangas arba kaip mokintis skaityti ir rašyti be mokinio 15 c. Naujas Budas mokintis rašyti be mokinio. 10 c.
Aritmetika mokinimuisi rokundu, su paveikslais (apdaryta). 35 c.
Pinigus siųskite per Money Order šituo adresu
P. Mikolainis, Box 62. New York City.

Tel. 3123 Orchard
Dr. EYA KATZMAN, Dentist.
 208 E. Broadway, New York, N.Y.
 Ofiso Valandos: Sereodomis 9r.-8 v.,
 Nedėliomis 9 iš rito iki 3 po pietų.
 Petnyčiomis uždarytas.
 Čia kalbame maskoliškai ir vokiškai.

Antanas Stašauckas.
 Labai puikioje vietoje salūnas, užlaikau
 skaniausius gėrimus ir kvėpiantius ciga-
 rus. Lietuviai, nepamirškite atsilankyti
 pas savo vienantį.
 No. 2 Cor. Nesbitt ir B.
 EAST PLYMOUTH, PA.

Daktaras Tiesu, Julian Czupka
 Advokatas ir Notary Public.
 Ofisas: 3 N. Main Street,
 Wilkes-Barre, Pa. kasdien
 138 So. Washington Ave.
 Scranton, Pa.
 Panedėliais ir Ktv. nuo 6-7 vak.
 Užsilimu provomis Wilkes-Barre ir
 Scranton. Teipgi pas skvairas paliu-
 dėjimus (doviernastis) išrupinu Ro-
 sijos ir Lietuvoj.

Gera Proga!

Geras laikraštis tai žmogaus iš-
 tikimas draugas. Norėdami tautai,
 kad dangiausiai žmonių draugautų
 su gerais laikraščiais, pranešame
 visuomenei, jog nuo Naujų Metų
 galima įgyti du geru laikraščiu už
 prieinamą kainą:

Visiems, kas užsirašys *tiesiog*
 pas mus "Laisvąją Mintį" ir pri-
 siųs mums \$3.00, siuntinėsimė par-
 lštisius metus "LAISVĄJĄ MIN-
 TĮ" ir kaip priedą "VIENYBĖ
 LIETUVNINKŲ"
 ir gi par metus, kuriedu laikraščiu,
 atskirai užsirašant, apsieina \$4.00.
 Sunku susilaikyti geresnės progos,
 o kadangi ir šita neilgai tebus,
 tad pasiskubinkite!

Adresas:
 "LAISVOJI MINTIS"
 1401 N. Main Ave.,
 Scranton, Pa.

Teisinga krautuvė, nes tikras lietuvis užlaiko.

Malonūs viengėniai: turiu sau už gar-
 bę pranešti jums, kad turiu krautuvę ir
 užlaikau daugybę tavoro. Pas mane
 galima gauti naujausios mados laikro-
 dėlių, žiedų.

Kryželių, ar-
 monikų, skrip-
 kų ir visokių
 muzikališkų in-
 strumentų. Ge-
 rų britų visokio skryiaus, drukuojamų
 mašinukų, albumų fotografijoms, isto-
 riškų ir maldakningių, visokių gražių
 poperų gromatomis rašyti su puikiais pa-
 siskaitymais ir dainomis, su drukuotais
 aplinkui konvertais; tuzinas už 25c., 5
 tuz. už \$1.00. Perkučiams 1.000 už \$6.00.
 Magiškos kazyros, su kurioms galima
 į trumpą laiką išiošti daug pinigų—\$3.00.
 Tai jei katrie norite mano naujo, die-
 lio katalogo, prisiųskite už 2c. stampą
 ir aplaikysit, kuriame telpa daugybė
 naudingų daiktų.

Malonėkite kreipkitis su šiais pir-
 kiniais ant šio adreso:
 W. Waidelis,
 112 Grand str., Brooklyn, N. Y.

FARMOS!
 Štai puiki proga įgyti Farmą! Že-
 mė apgyventa 61 lietuvių fermerių.
 Šioj kolonijoj lietuviai turi susiorga-
 nizevę Ukišką Draugystę palengvini-
 mui ukininkavimo ir apdirbimui lau-
 ka, tapgi susiėselia laike ligos. Ši lie-
 tuvių kolonija randasi Lake Maizan
 paviete, Michigan valstijoj, vakarinia-
 me krašte palei ežerą Michigan prie
 pramoningų miestų ir miestelių; tarp-
 4 gelžkelių, tarpais gražus tyro van-
 dens ir žuvingi ežerėliai. Turime toje
 apilinkėje tūkstantį (1000) parda-
 vimui farmų, geros, derlingos žemės; ir
 jigos, geros žemės visokiems javams,
 laržovėms, sodams ir pievoms; pieni-
 ninkyste, galvijų ir paukščių augini-
 mui. Parduodame pigiai, ant lengvų
 šmokėjimų. Gali pasirinkti kas kiek
 žemės nori. Prekė nuo \$10,00 iki \$25,
 00 už akrą. Norinti pirkti kreipkitės
 adresu:
 ANTON KIEDIS,
 PEACOCK, LAKE CO, MICHIGAN.

VIENTELIS LIETUVIŠKAS HOTELIS
J. B. DAINIO.
 Skanus alus, gardi ariekla, visoki
 vynai ir kvėpianti cigarai. Vietiniai
 ir iš apylinkės nepamirškite šios
 puikios vietos, o busite užganedinti.
 36 Oxford Str.
 Kampas Lee Park Ave.
 Wilkes-Barre, Penn'a.

PITTSTON, PA.
 Čia visi peika šifkortes, siun-
 čia pinigus ir padaro daviernas-
 tis. Aksinius dziegorėlius ir
 žiedus, siuvasias mašinas, dru-
 karnėles, bankas, visokius sidab-
 rinius ir auksinius daiktus.
G. J. JESZMANT
 120 N. Main st., Pittston, Pa.

DIDŽIAUSIA LIETUVIŠKA ORGANIZACIJA S. L. A.
 Susivienijimas Lietuvių Amerikoje
 susideda iš 250 kuopų, turi 10,000 są-
 narių, New Yorke savo namus vertės
 \$40,000.00. Išleidinėja savaitinį laik-
 raštį "Tėvynę", savo išde turi grynais
 pinigais suvirš \$25,000.00. Apšvie-
 tos reikalams ir kitokiems labdarin-
 giems tikslams išmoka šimtus dolerių,
 kas metas. Todėl geistina, kad Susi-
 vienijimas turėtų bent 100,000 sąnarių,
 tuomet tokia organizacija galėtų atli-
 kti mums ir mūsų tautai milžiniškus
 darbus. Jeigu S. L. A. kuopos rastų-
 si kiekvienoje Amerikos vietelėje, kur
 tik yra burlėlis brolių, lietuvių ir kad
 visi suaugę būtų jo sąnariais, kaip
 pasekme to, našlės ir našlaičiai ir nu-
 sene, po mirusiam sąnariui gautų 600
 ar 1000 dol., tai pamąstyk, kiek apen-
 kinimų, kokius dabar nuolatos lie-
 tuviai nukencia, galima būtų išvengti,
 kiek našlaičių būtų išgelbėta lietuvis-
 tei, kurie dėl prievartos pakliuva į
 rankas kitataučių ir žuva kaip lietu-
 viai! Kiek pinigų mūsų visuomenė
 tada galėtų apvirsti visokiems nauja-
 giems tautos reikalams!
 Situus klausimus reikalaujame rim-
 tai apsvartyti. Pasvarstyk gerbia-
 mas skaitytojau valandėlę, kaip čaug
 gero gali būti padaroma organizacijos
 tokios, kaip Susivienijimas Lietuvių
 Amerikoje.
 Inmokėti pinigai į šią organiza-
 ciją (S. L. A.), buva pilnai užtikrina-
 mi atgavimui atgal sunkiose gyveni-
 mo valandose ir dar daug sykių dides-
 ni, negu tapo įmokėta.
 Susiv. L. A. išmoka mirusio nario
 pašėlgraviui taip: \$150.00, — \$300.00,
 — \$600.00 ir — \$1000.00. Yra keturi
 skyriniai apsaugos pagal virš paminėtas
 sumas.
 Visokios blankos, konstitucija ir
 mokesčių knigėlė gannama dovana
 pas Susivienijimo sekretorių: A. B.
 Strimaitį, 307 W. 30th st., New York
 City. Jeigu tavo miestelyje dar nėra
 S. L. A. kuopos, o nori tapti šios orga-
 nizacijos sąnariu, tai rašyk klausda-
 damas išlygų ir konstitucijos pas sek-
 retorių viršpažymėtu adresu, arba pas
 prezidentą: F. Živatkaušką, 110 W.
 Market st., Scranton, Pa.

14 METŲ!!!
14 METŲ kaip Dr. E. C. Collins
 Uždejo Medicališka
 Instytuta, po vardu "The Collins
 New York Medical Institute".
Nuo 14 METŲ Daktarai Medi-
 kališko Insty-
 tuto "The Collins N. Y. Medical Insti-
 tute" gydo Lietuvius Amerikos. Jaigu
 gydymas ne būtų pasiekmingas ir vai-
 stai ne užganadintu paciento tei Medi-
 kališkas Institutas "The Collins New
 York Medical Institute" ne būtų di-
 džiausin Institutu tokio budu Amerikej.
 Daktarai gydė tianai, kur kiti
 daktarai galbėt ne galejo. Tukstančiej
 dekingu laišku darodija apie tei.
Nuo 14 METŲ užpirkdavom tiktais geriausius ir grini-
 ausius chemikaliskas vaistas, ka patvir-
 tit gali didžiausios Sankrovos Apteuku Amerikei.
Nuo 14 METŲ vaistai pirašiti pier musu Daktarus,
 yra suteisieti pier gerai nzmokietus Apte-
 ktorius ir Chemikus Institutė, o pier tei prašalintas kokis pri-
 mašimas ne cistu preparatu.
Nuo 14 METŲ Medikališkas Institutas "The Collins
 N. Y. Medical Institute" buvo viastas
 sumlaniška. Musu Daktarai ne duoda pagialbos nelegališkuose
 acitikimuse, mias nekados negvarentinam už išgydyma, musu
 prakės pigiausios ir vaistai musu geriausiai, kadangi zinomė
 kaip jas sugamitė.

Atsiuskitė 10 centu markiems pačo, o apieikisitė garsinga
 knyga "Vadovas in Sveikata". Knyga ta mokia Jumis,
 kaip sveikata savo užlaikitė o ligoj-kaip galima ja atgautė.
 Rašikitė dar šiadiena, prie Dro S. E. Hyndman, Miedikalisko Direkto.
COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE
 140 W. 34 TH STREET, NEW YORK CITY
 Ofiso valandos: šikiomis dienomis nao 10-5 po pietų. Nedėliedniais ir
 šventadieniais nuo 10-1. Utarninkais ir petnyčiomis nuo 7-8 v. vakare.

Bischoff's Banking House
 287 Broadway Kampas Reade Gatvės
 New York N. Y. Telefonas: Worth 2822

Kas reikalauja teisingo patarnavimo ir nori
 idant jo reikalai būtų greitai atlikti, tegul atsišaukia
Seniausį Bankinį Namą Uzdėtą 1848'm.
 (Stovinti po Rėdiška Kaucija \$100,000).
 Pinigus siunčiamė į Krajų kuo greičiausiai. Pinigus visų kraštų išmaino-
 me pagal kursą. Pinigus primame ant procento ir išduodame ant pareika-
 lavimo. Šipkortes parduodame ant geriausių Garlaivių visų Linijų į ir iš
 Krajaus už pigiausių prekių. Pašportus dėl keliaujančių į Krajų pastorija-
 me nereikalaudami jokijų popierų. Daviernastis padarome pigiai ir visas
 kitas rejeentališkas popieras su paliudijimų Konsulio. Atjieškėjimą dalių
 atliekame kuoteisingiausiai. Atidaryta: kas dieną iki 6 vakare.
 Subatoje iki 8 val. vakare. Nenėlioje nuo 10 iki 12 val. ryte.

New Telephone 1070 R.
Vienatinis ir Geriausias Fotografistas.
Jos. Shukis
 20 East Market st. Wilkes-Barre, Pa.

Telephone 2702 Greenpoint.
Daktaras Brandšteinas
 Turėjęs praktika Europoje 18 metų, dabar Brooklyne, N. Y., atidare ofisa.
103 So. 2-nd Str., kampas Berry Str.
 Gydo naujansiu budu ligas vyrų, moterų ir kudikių.
 Specijalistas prie ligų chroniškių (išenėjusių).
Valandos priemimui ligoniui:
 Isz ryto nuo 9 iki 10; vakare nuo 6 iki 10.

Jonas S. Lopatto
 Attorney and Counsellor-at-Law (Lietuvys advokatas pabaigęs Pensylvanijos Universitetą), užsima varamų
 proų visuose teismuose.
 Ofisas rumuose 47-48-49 Bennet
 Building, kampo Public Square ir
 North Main Street, WILKES-BARRE,
 PENN'A.
 Office Phone Peoples 37
 Bell 47
 Residence Peoples 1100

B. HORAK
 191 17-th Str.
 So. Brooklyn, N. Y.
 DIPLIOMUOTA
AKUSZERKA
 Su daug metinia praktika ligonbu-
 čiuose New York. Priima palages
 pas save namuose ir eina kitur, pre-
 kė vidutine. Patarimai dykai.
 Persikėlė iš 691 4-tos ave. po nu.
 191 17-th str. čia netoli 4-tos ave.
 So. Brooklyn, N. Y.

W. SŁOMINSKA,
 679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.
 Mano Dirbtuve tapo
 Apdovanoja
DWIEMS MEDALIAIS
 ant Kosciuszkos Parodos už rupestinga, teisi-
 ngą ir artistiską iz-
 dirbimą.

KARUNŲ, SZARPU, KUKARDŲ, ROZETŲ, BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt.
 Turiu už garbę apreiksziti guo-
 dotiniems Kunigams ir guodotin.
 Draugystėms, kad asz dirbu vi-
 sus augszciaus pamintus daigtus
 Pigiausei, Teicingiausei ir Geriausei,
 nes per 30 metų užsilmdama izdirbimais igijau
 geriausej praktiką ir dėl to galiu
 wisę padirbt pigiau ir geriau ne-
 gu kiti fabrika.
 Čia guodone
W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

THE AMERICAN
 Labai puiki mašina drukavojimui laiškų.
 Preke \$7.00.

Šita mašina puikiai
 drukuoja, labai aiškus
 drukas ir dručiai pada-
 ryta, visa jos sistema
 gražiai sutaisyta. Ji
 parsiduoda po \$10 dol.,
 bet dabar ant trumpo
 laiko atpiginta tik už
 7 dol. Skrinelė 2 dol.

Kam reikalinga tankiai kilnotis, tai geriausia pirkti mašiną
 su skrynele, kurią pasiėmęs į ranką kaip čemodanėlį, gali neštis
 kur nori.

Pati skrynelė..... \$2.00
 O mašina..... \$7.00

Dabar yra gera proga šitą maziną pigiai nusipirkti.

J. J. Pauksztis & Co.
 120-124 Grand str. Brooklyn, N. Y.

20 Metu Senas Laikrasztis "LIETUVA"
 Išaina kas Petnyčia Chicago, Ill.
 Laikraštis, "Lietuva", 8 puslapių, didelio formato, redaguojamas geriausių redaktorių, talpina raštus geriausių raštinkų ir visuomet pilnas naujausių ir tikrausių žinių iš Lietuvos, Amerikos ir viso pasviečio, ypač iš didžiausio miesto Chicago, kuriame gyvena apie 60,000 lietuvių ir turi šimtus visokių pašėlpintų, teatrališkų, bizniškų, ir kitokių draugysčių.

„Lietuvos“ prenumerata Suvienytose Valstijose šiaurinės Amerikos: -- Metams \$2.00, pusei metu \$1.00.
 Kanadoj ir Mexike: -- metams \$2.50, pusei metu \$1.25.
 Rusijoj, Lietuvoj ir kitose užrubežinėse viešpatystėse: -- Metams - \$3.00, pusei metu - \$1.50.

Užsirašyti „Lietuvą“ galima kiekviename laike.
 Užsirašant „Lietuvą“ reikia drauge ir prenumeratą siųsti per pačto Money Orderį arba pinigais registruotame laiške ant išleistojo rankų, adresuojant šiteip:
A. OLSZEWSKI
 3252 So. Halsted St., Ghicago, Ill.
 Rašyk tuojaus, o gausi vieną „Lietuvos“ numer: ant pažiuros dykai.

ADVOKATAS
VIKTORAS E. GARCAS
 45 Broadway, New York, N. Y.
 Išveda pasekmingiausiai visas Kriminališkas ir Privatiškas Provas visuosia Amerikos ir Rusijos suduosia. Jei jumi atsitinka kokta nelaimė (suzėdzia) pasiklauskite pirma mano rodos. Išduodu visokias Rajantališkas popieras Daviernastis ir t. t. Su PALIUDIJIMU KONSULIO. Kas negali asabiškai atsilankyti, tegul atsišaukia per laišką ant sekančio adreso:
VIKTOR E. GARTZ
 (Advokatas)
 45 Broadway, New York, N. Y.

ZMIJECZNIK
 TOLAUSIA NUIESI

Geriasias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių galvos skaudėjimų, KAULŲ, PERSALIMO, REUMATIZMO, STRENŲ SOPĖS, SAUSGĖLŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO ir DIEGLIŲ.
 Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigėbėti, neješkok rodos pas kokius nemokintus žydelius ar kryziokus save priepuoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo loconą vienantį, reikalaudamas tikrų, grynų ir gydančių vaistų — pas
ALBERTA G. GROBLEVSKI,
 Plymouth, Pa.
 garsų dirbėją „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduolių“, o persitikrinsi, kad neišskleisi veltui ir ant apgavysčių savo sunkiai uždirbto cento.
 Turimo gyduoles nuo visokių ligų, kecios tiktai randasi ant svieto teip del senų žmonių, kaip del kudikių, vyrų ir moterų.
 „Lenkiškai-Lietuviški“ vaistai jau tukstančius padarė sveikais — išgydys ir Tave!
 Ypatingai SLAPTAS ligas gydome ir gilioje slaptoje užlaikome, kaip kunigas išpažinti.
 Dėlto jeigu trokšti tikros gydytojaus pagelbos, aprašyk savo negerovę, aiškiai ir su smulkmenomis, pridėk 2 centu ant atsakymo laiškui, o niekuomet to nesi-
 galėsi.
 Adrisuok:
Albertas G. Groblevskis
 Cor. Elm and Main Sts.
 Plymouth, Pa.

Nepamirskit Tautiško Namol
 Erta, daili salė mitingams, veselijoms, tea rams ir baliams. Gardi degtinė, šviežias alus, kvėpią cigarai, skanus užkan-
 džiai ir nakvinė.
TAI LIETUVIŲ UŽEIGA.
Razutis & Dixon
 101-103 Grand st., Brooklyn, N. Y.
 Telephone 1470 Greenpoint.

H. B. ROSENSON,
 817-819 Grand St., BROOKLYN, N. Y.
 Telephone, 1102 Wmshburgh

PRETELIAI LIETUVIAI
 12 dideliu ir 12 mazu.